

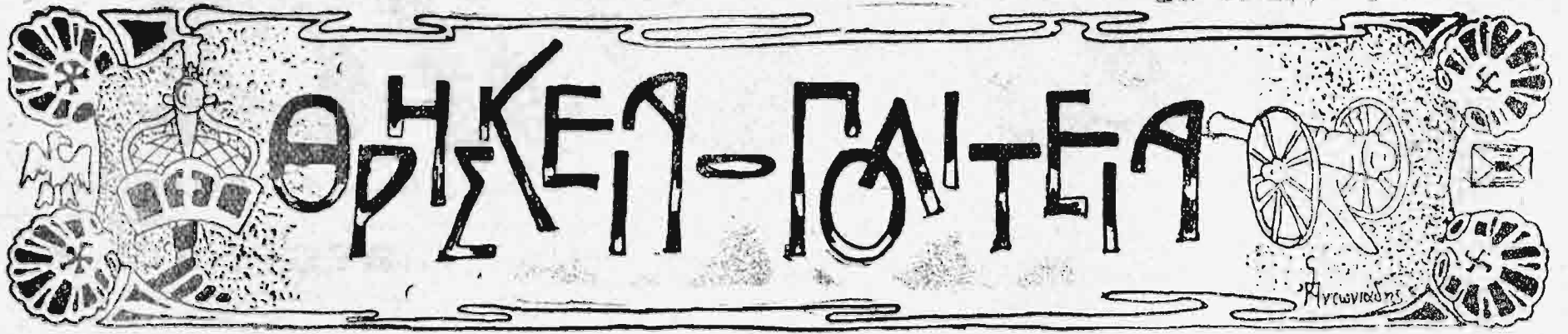
'Ασ' Όλα

Τὸ σῦμβολόν μας ΔΙ' ΟΛΙΓΩΝ ΠΟΛΛΑ

* ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΗ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ *

Θερινὸν ὄνειρον.

ΚΑΡΔΙΑ

Ἡ Χριστιανικὴ πίστις δὲν εἶναι μόνον μία κοινὴ γνώσις, ἡ ὁποία ἔχει ὡς μόνον ἔδαφος καλλιέργειας τὸν νοῦν. Εἶναι ταυτοχρόνως καὶ συναίσθημα, τὸ ὁποῖον θίγει αὐτὴν τὴν καρδίαν. Ἐκεῖ ἀναπτύσσεται καὶ δι' αὐτῆς ἐκδηλοῦται. Ἡ καρδία εἶναι ἐκείνη, ἡ ὁποία αἰσθάνεται πρώτη τὰς ἀρχὰς τοῦ Χριστιανισμοῦ, ἐκτιμᾷ τὴν ἀξίαν καὶ τὸ μέγεθος τῶν δογμάτων τῆς φιλαλληλίας καὶ ἐπιδοκιμάζει τὸν μέγαν σκοπὸν, τὸν ὁποῖον προώρῃσται εἰς τὴν κοινωνίαν νὰ ἐπιτελέσῃ.

Ἡ καρδία ἐπίσης εἶναι ἐκείνη, ἡ ὁποία οὐ μόνον παθητικῶς ἐπιδοκιμάζει, ἀλλὰ καὶ ἐνεργητικῶς ἐπιδορᾷ, θέτουσα εἰς ἐφαρμογὴν ἐκεῖνο, τὸ ὁποῖον ἐδέχθη.

Ἡ καρδία, τέλος, εἶναι τὸ βασίλειον, ἐφ' οὗ κυριαρχεῖ ἡ Χριστιανικὴ θρησκεία. Δι' αὐτὸ καὶ ἡ θρησκεία αὕτη εἶναι συμπαθῆς καὶ ἐπὶ τῆς συμπαθείας ἀλλήλων στηρίζεται. Τὴν στιγμὴν, κατὰ τὴν ὁποίαν ἡ καρδία παύσῃ νὰ εἶναι εὐαίσθητος, καθ' ἣν στιγμὴν πωρωθῇ, καθίσταται πλέον ἀνίκανος νὰ δεχθῇ καὶ νὰ ζήσῃ δρῶσα ἐν τῷ Χριστιανισμῷ.

Τὸ αὐτὸ ἴσως δὲν ἐφαρμόζεται καὶ εἰς τὸν νοῦν. Ἡ θρησκεία μας ἀπευθύνεται μὲ τὰς εὐγενεῖς ἀρχὰς τῆς τόσον εἰς τοὺς σοφοὺς, ὅσον καὶ εἰς τοὺς ἀσόφους, τοὺς πολυμαθεῖς καὶ τοὺς ἀμαθεῖς, τοὺς πνευματώδεις καὶ τοὺς μικρόνοους, καὶ χωρὶς ν' ἀντιδρᾷ εἰς τὴν ἀληθῆ σοφίαν καὶ ἀνάπτυξιν, δὲν ἀποκλείει ἀπ' αὐτῆς καὶ τοὺς ἀπαιδεύτους. Ἄλλως ἡ Χριστιανικὴ θρησκεία εἶναι καὶ μία γνώσις, ἡ ὁποία εἶναι ἀπαραίτητος διὰ τὴν εὐδόκιμον σταδιοδρομίαν τοῦ βίου. Λέγει δ' ἐπ' αὐτοῦ καὶ ὁ Ἀπόστολος, ὅτι τὰ μωρὰ τοῦ κόσμου ἐξελέξατο ὁ Θεὸς διὰ νὰ κατακρίνῃ τὰ ἰσχυρὰ καὶ τὰ ἐξουθενημένα καὶ ἄσοφα διὰ νὰ τὰ ἀποδείξῃ σοφὰ καὶ παντοδύναμα.

Ἡ θαυματουργός, ἄλλως τε, ἰσχύς τῆς Χριστιανικῆς θρησκείας δεικνύεται καὶ εἰς τοῦτο, ὅτι ἐνισχύει τὸ πνεῦμα καὶ τονώνει τὴν καρδίαν τόσον, ὥστε πρὸ τῶν ὁμμάτων τῶν ἄλλων νὰ ἐπαναλαμβάνεται πάντοτε τὸ θαῦμα τῆς πολυγλωσσίας τῶν ἀλιέων κατὰ τὴν Πεντηκοστήν.

Ἄλλ' ἵνα συμβῇ τοῦτο, πρέπει πρῶτοι ἡμεῖς νὰ συντελέσωμεν. Χρειαζέται ὡς προκαταρκτικὸν σχολεῖον μία θέλησις, χρειαζέται ὅπως θελήσωμεν νὰ προσέξωμεν εἰς τὰς ἀρχὰς τῆς θρησκείας μας, τὰς ὁποίας οὐδεμία καινὴ φιλοσοφία ἴσχυσε νὰ καταλύσῃ καὶ νὰ προσφέρωμεν τὴν καρδίαν μας ἔδαφος πρόσφορον εἰς τὸ νὰ δεχθῇ τὰ ἰσχυρὰ σπέρματα καὶ ν' ἀποδώσῃ τοὺς καρπούς. Ἐτοιμὴν εἰς τὸ νὰ πονῇ, νὰ συμπάσχῃ, νὰ συγχαίρῃ καὶ νὰ συναγάλλεται, πρόθυμον εἰς παρήγορον ἐκδήλωσιν τῶν αἰσθημάτων τούτων, τὰ ὁποία χαρίζουσιν εἰς τὴν κοινωνίαν τὰ καλὰ τῆς ἀλληλεγγύης καὶ γενικῆς ἀγάπης, χαρακτηρίζουσι δὲ τὴν ψυχὴν μὲ τοὺς καλλιτέρους χαρακτηρισμούς.

Ὁ Χριστιανισμὸς δὲν εἶναι μόνον ἀπλή γνώσις, ἀπευθυνομένη εἰς τὸν νοῦν· εἶναι καὶ κάτι ἄλλο, τὸ ὁποῖον ζῆ καὶ ἀναπτύσσεται εἰς τὴν καρδίαν.

Ἡ Καταστάσις

Τὸ πολιτικὸν γεγονός τῆς ἐβδομάδος ταύτης εἶναι βεβαίως ἡ ἐπικύρωσις τοῦ 35 ἄρθρου τοῦ Συντάγματος. Οἱ ἀναγνώσται μας ἐνθυμοῦνται, ὅτι τὸ ἄρθρον τοῦτο καὶ ἡ ἐπ' αὐτοῦ προκληθεῖσα διαφωνία ἐγένετο ἀφορμὴ τῆς διαλύσεως τῆς Βουλῆς. Ἐπίσης εἶναι γνωστὸν, ὅτι τὸ 35 ἄρθρον τοῦ παλαιοῦ Ὁθ. Συντάγματος, τὸ ἀναφερόμενον εἰς τὸ δικαίωμα τῆς διαλύσεως, εἶχε ὡς ἐξῆς :

«Ἐν περιπτώσει διαφωνίας μεταξύ τῆς Κυβερνήσεως καὶ τῆς Βουλῆς καὶ ἐπιμονῆς τῆς Κυβερνήσεως εἰς τὴν γνώμην αὐτῆς, ἀπορρίψεως δὲ ταύτης ὑπὸ τῆς Βουλῆς ρητῶς καὶ ἐπανειλημμένως, ἡ Κυβέρνησις εἶναι ἠναγκασμένη ἢ νὰ παραδεχθῇ τὴν ἀπόφασιν τῆς Βουλῆς, ἢ νὰ παραιτηθῇ. Ἐὰν ἐν περιπτώσει παραιτήσεως ἡ νέα Κυβέρνησις ἐπιμείνῃ εἰς τὴν γνώμην τῆς παλαιᾶς, ἡ δὲ Βουλὴ ἀπορρίψῃ πάλιν αὐτήν, ἐκθέτουσα καὶ τοὺς λόγους αὐτῆς, ἡ Α. Μ. δύναται νὰ διαλύσῃ τὴν Βουλὴν, ὑπὸ τὸν ὄρον, ὅπως διατάξῃ νέας ἐκλογὰς σλινωδὰ τῷ ἄρθρῳ 7. Ἄλλ' ἐὰν ἡ νέα Βουλὴ ἐπιμείνῃ εἰς τὴν γνώμην τῆς παλαιᾶς, καθίσταται ὑποχρεωτικὴ ἡ ἀποδοχὴ τῆς γνώμης καὶ ἀποφάσεως αὐτῆς».

Τὸ αὐτὸ ἄρθρον μετὰ τὴν μελέτην αὐτοῦ ὑπὸ εἰδικῆς ἐπιτροπῆς ἐτροποποιήθη οὕτως :

«Ἐν περιπτώσει ἐπιμονῆς τῆς Κυβερνήσεως ἐν τῇ ἀποδοχῇ ζητήματός τινος, διὰ τὸ ὁποῖον ὑφίσταται διαφωνία μεταξύ αὐτῆς καὶ τῆς Βουλῆς καὶ τὸ ὁποῖον ἀπορρίπτει ἡ Βουλὴ διὰ πλειονοψηφίας καὶ ἐπανειλημμένως, ἡ Α. Μ. ἔχει τὸ δικαίωμα, ὅπως μεταβάλλῃ τὴν Κυβέρνησιν ἢ διαλύσῃ τὴν Βουλὴν, ὑπὸ τὸν ὄρον, ὅπως διενεργηθοῦν νέαι ἐκλογαὶ ἐντὸς 4 μηνῶν. Ἄλλ' ἐὰν ἡ νέα Βουλὴ ἐπιμείνῃ εἰς τὴν γνώμην τῆς παλαιᾶς, καθίσταται ὑποχρεωτικὴ ἡ ἀποδοχὴ τῆς γνώμης καὶ ἀποφάσεως αὐτῆς».

Τὸ ἄρθρον τοῦτο, τοιοῦτοτρόπως τροποποιημένον, ἐψήφισεν ἡ Βουλὴ τὴν Δευτέραν μετὰ τινὰ συζήτησιν καὶ λόγον τοῦ Μ. Βεζύρου, ἐψηφίσθη δὲ διὰ ψήφων 212 κατὰ 15.

Κατὰ τὴν αὐτὴν ἐπίσης συνεδρίαν ἐψηφίσθη σχεδὸν παμφηφει τὸ τροποποιηθὲν 43ον ἄρθρον τοῦ Συντάγματος, ἔχον οὕτω : «Τὰ νομοθετικὰ σώματα συνέρχονται κατ' ἔτος τὴν 1 Ὀκτωβρίου, καὶ ἐν περιπτώσει ἀναβολῆς, κατὰ τὴν λήξιν τῆς προθεσμίας τῆς ἀναβολῆς, ἀνεῦ προσκλήσεως καὶ κάμνουν ἑναρξιν τῶν ἐργασιῶν τῶν δυνάμει Α. Διατάγματος. Ἡ σύνοδος αὐτῶν εἶναι ἐξάμηνος. Μετὰ δὲ τὴν λήξιν αὐτῆς, τὰ νομοθετικὰ σώματα διακόπτουν δι' Α. Διατάγματος τὰς ἐργασίας αὐτῶν. Ἐκάτερον τῶν σωμάτων τούτων δὲν δύναται νὰ συνέλθῃ, ὅταν δὲν συνέρχεται καὶ τὸ ἕτερον. Ἐν περιπτώσει διαλύσεως Βουλῆς τινος, ἡ σύνοδος τῆς μετὰ τετράμηνον συγκληθησομένης νέας Βουλῆς θεωρεῖται ὡς ἑκτακτος, ἢ καὶ εἶναι δίμηνος, δυναμένη νὰ παρκαθῇ, οὐχὶ ὅμως καὶ ν' ἀναδῆθῃ. Ἡ δὲ συνωδὰ τῷ 69 ἄρθρῳ τετραετῆς περιόδου αὐτῆς ἀρχεται ἀπὸ τῆς 1 Ὀκτωβρίου».

Ἐπίσης κατὰ τὴν αὐτὴν συνεδρίαν κατηργήθη τὸ 73ον ἄρθρον, τοῦ ὁποίου αἱ σχετικαὶ διατάξεις συμπεριελήφθησαν εἰς τὸ 7ον καὶ 35ον ἄρθρον.

ΕΝΤΥΠΩΣΕΙΣ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

ΕΥΕΡΓΕΤΙΚΟΝ ΠΑΡΑΣΙΤΟΝ

Δέν πρόκειται ἔδῳ νά ὁμιλήσω περὶ τῶν παρασίτων τῆς κοινωνίας, ἄλλωστε οὐδὲ εἶχον τὴν περιέργειαν νά ἐρευνήσω καὶ νά εὗρω εὐεργετικὰς ἰδιότητας εἰς τὰς τάξεις αὐτῶν. Ἐ' ἀφιερῶσω ἔνταῦθα ὀλίγας γραμμὰς δι' ἓν ἄλλο παράσιτον, τὸ ὁποῖον τὰς ἡμέρας αὐτὰς ζῆ καὶ ἐργάζεται καὶ περὶ τὸ ὁποῖον κάτω, εἰς τὰς Ἀθήνας, τόσοι ὠραῖοι ἠκούσθησαν λόγοι, τόσοι ἔπαινοι καὶ τόσοι ἐλπίδες. Πρόκειται περὶ τοῦ μεταξοσκώληκος.

*

Βεβαίως τὸ ἔντομον αὐτό, τὸ ὁποῖον ἀθροῦβως ἔζησε καὶ εἰργάσθη καὶ ἐφέτος, ὁ τόσον φιλόπονος καὶ τόσον ἐργατικὸς αὐτὸς σκώληξ, δέν εἶναι καὶ τόσον εὐτελής καὶ οὐτιδανός, ὥστε νά μὴ ἀξιωθῆ ὀλίγων λέξεων, ἀκριβῶς μάλιστα κατὰ τὰς ἡμέρας, καθ' ἃς ἐπέρανε τόσον πιστῶς τὸν προορισμὸν αὐτοῦ εἰς ὅλας τὰς γωνίας τῆς γῆς, καὶ τοσοῦτο μᾶλλον, καθόσον ὀλόκληρος ὁ βίος καὶ ἡ ἐργασία αὐτοῦ εἰς οὐδὲν ἄλλο συντελεῖ ἢ εἰς τὴν διαφύμωσιν ἄλλων.

*

Ὅσοι παρευρίσκονται εἰς ἀριστοκρατικὰς ἐπαΐσεις, ὅσοι λαμβάνουσι τὴν τιμὴν νά καλῶνται εἰς χοροὺς καὶ συναναστραφῆς τῆς ἀνωτέρας κοινωνίας, ὅλοι βεβαίως θαυμάζουσι τὴν χάριν, τὸ μεγαλεῖον, τὴν κομψότητα καὶ τὰ θέλητρα τῶν εἰς αὐτὰς παρευρισκομένων κυριῶν καὶ δεσποινίδων, καὶ ὅλοι σπεύδομεν νά δημοσιεύσωμεν ἐκθειαστικὰς περιγραφὰς, ἀλλὰ πολὺ ὀλίγοι, ἢ μᾶλλον κανεῖς, κατὰ τὴν ὥραν τοῦ θαυμασμοῦ τῶν, ἐζήτησαν, ἂν ὄχι τὸν δημιουργὸν τῶν χαρίτων αὐτῶν, ἀλλ' ἐκείνον, ὅστις κατορθώνει νά τὰς ἀναδεικνύη. Ὀλίγιστοι ἐκ τῶν θαυμαστῶν καὶ ὀλίγιστοι ἀπὸ τὰς θαυμαζομένας θὰ ἐσκέφθησάν ποτε νά ἐκφράσωσιν, ἔστω καὶ κατὰ διάνοιαν, τὴν εὐγνωμοσύνην τῶν πρὸς ἓνα ταπεινὸν καὶ χαμαιζήλον σκώληκα.

Δέν θέλω μὲ αὐτὰ νά εἶπω τι εἰς βάρος τῶν θελήτρων τῶν δεσποινῶν τῆς κοινωνίας μας, οὔτε ἐρχομαι ζηλοτύπως μὲ δύο γραμμὰς νά καταργήσω τὰς φυσικὰς χάριτάς τῶν, ἀλλ' ἀπλούστατα προτίθεμαι, ἐγὼ ἐπὶ τέλους, ὁ ὁποῖος δέν εὐεργετήθη ἀπὸ τὸν σκώληκα τοῦτον, ἐξ ὀνόματος τῶν εὐεργετουμένων ἀμφοτέρων τῶν γενῶν νά προσφέρω βαθὺ σέβας καὶ εὐγνωμοσύνην.

*

Καὶ ἡ εὐγνωμοσύνη αὐτὴ εἶναι δικαία καὶ τὸ σέβας εἶναι ἐπιβαλλόμενον. Διότι, φαντασθῆτε πρὸς στιγμὴν, ὅτι ἐκλείπει ἡ μέταξα, ὅτι ὁ σκώληξ αὐτὸς καθίσταται ἀνίκανος νά ἐργασθῆ καὶ ὅτι ἀπεργεῖ. Ποῖον θὰ ἦναι τὸ ἀποτέλεσμα; Θὰ ἐκλείψῃ μετὰ τοῦ μικροῦ αὐτοῦ σκώληκος ὅλη ἡ χάρις τῶν αἰθουσῶν καὶ ἡ ἀφθονία τῶν θελήτρων. Δέν θὰ βλέπωμεν πλέον τὰς δεσποίνας μας περιβεβλημένας τὰς ἀραχνοῦφάντους ἀμφιέσεις, τῶν ὁποῶν καὶ ὁ θροῦς μόνον μαγεύει· αἱ ταινίαι τῶν δέν θὰ ἔχωσι τὴν φωσφορίζουσαν ἀνταύγειαν καὶ στιλπνότητα, ἡ δὲ νύμφη δέν θὰ δύναται πλέον νά ἐπιδεικνύη μεγαλοπρέπειαν, ἑστερημένη τῆς μακρᾶς μεταξίνης περιβολῆς τῆς καὶ τοῦ αἰθερίου πέπλου, ὁ ὁποῖος τὴν παριστᾷ ὡς ναιάδα εἰς τῶν παρισταμένων τὰ βλέμματα. Ἡ μέταξα λοιπόν, τὸ λεπτότατον ἐκεῖνο νῆμα, τὸ περιβάλλον τὰ κομψὰ τοῦ ὠραίου φύλου σώματα, εἶναι ἐκείνη, ἣτις μόνη εἶναι ἀξία νά ἔλθῃ εἰς ἀρμονίαν μετ' αὐτῶν καὶ νά προσδώσῃ νέαν χάριν εἰς τὰς λεπτὰς γραμμὰς τῶν, ὁ δὲ δυσειδὴς καὶ ταπεινὸς σκώληξ εἶναι ἐκεῖνος, ὁ ὁποῖος σκορπίζει ἀφθόνως τόσα θέλητρα καὶ τόσην ποιήσιν.

*

Ἄλλὰ καὶ ὁ βίος καὶ τὸ ἔργον αὐτοῦ δέν εἶναι ὀλιγώτερον ποιητικά. Ζῆ τεσσαράκοντα περὶπου ἡμέρας καὶ τὸ ὀλιγοχρόνιον αὐτὸ διάστημα εἶναι ἀρκετὸν δι' αὐτὸν νά τὸν ἐκκολάψῃ, νά τὸν αὐξήσῃ, νά τὸν μεταμορφώσῃ καὶ νά τὸν καταστήσῃ ἱκανὸν νά παραγάγῃ τὸν βόμβυκα.

Παρηκολούθησα ἄλλοτε ἐκ τοῦ πλησίον τὸν βίον τοῦ ἔντομου αὐτοῦ καὶ σὰς βεβαιῶ, ὅτι ἐθέληθην ὄχι ὀλιγώτερον τῶν εἰς τὰς αἰθούσας ἔργων του. Τὸν εἶδον νά ἐκκολάπτεται ἀδιόρατος σχεδὸν λεπτὸς κόκκος καὶ νά ἐπικάθηται ἐπὶ τοῦ φύλλου τῆς συκαμορέας, ἐφ' οὗ σχεδὸν δέν διεκρίνετο. Καὶ ὅμως ἡ μικρὰ αὐτὴ κόνις μετ' ὀλίγας ὥρας εἶχε καταφάγει τὸ φύλλον· δέν ἦτο ὅμως πλέον ἀπλὴ κόνις· εἶχεν ἀποκτήσει μέγεθος καὶ σχῆμα, διεκρίνετο πλέον ὡς σκώληξ, ὁ ὁποῖος, ἦτο μὲν μικρὸς, εἶχεν ὅμως τάσεις νά μεγαθυνθῆ καὶ ν' αὐξήσῃ. Τὸν εἶδον καὶ τὸν παρηκολούθησα ὑφιστάμενον τὰς τέσσαρας αὐτοῦ ἀποδερματώσεις καὶ ἐθαύμασα ὅταν εἶδον κατὰ τὴν μεγαλειτέραν ἡλικίαν αὐτοῦ νά καταβροχθίζῃ σωροὺς πλέον μορεοφύλλων, τοὺς ὁποῖους οἱ ἔκτροφεῖς του πολλάκις τῆς ἡμέρας τοῦ ἔφερον.

Δέν θὰ λησμονήσω μάλιστα τὴν ἀπορίαν μου, ὅταν μίαν αὐγὴν εἶδον δάσος ὀλόκληρον, εἰς τοῦ ὁποῖου τὴν θέαν ἐνετρύφων, ν' ἀποφυλλισθῆ καὶ νά χάσῃ τοὺς κλάδους του. Ἐνόμισα διὰ μίαν στιγμὴν ὅτι ἐνέσκηψε φθινόπωρον εἰς τὸ μέσον τοῦ ἔαρος, ἢ ὅτι ἠπατώμην. Ὅταν δ' ἠρώτησα τὴν αἰτίαν, μοῦ ἀπήντησαν, δεικνύοντες τὸν σκώληκα, ὁ ὁποῖος μὲ λαίμαργίαν κατέτρωγε τὴν μοναδικὴν τροφήν του.

*

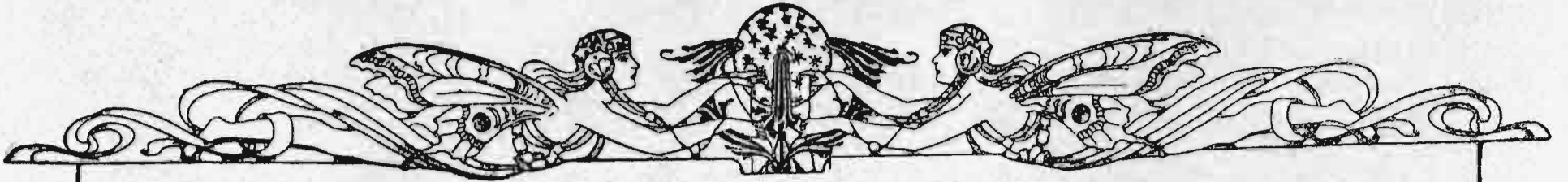
Ἄλλ' ὁ θαυμασμὸς μου τότε ἀκριβῶς ἐκορυφώθη, ὅταν εἶδον τὸ ἔντομον τοῦτο, τὸ ὁποῖον ὡς λαίμαργον μόνον εἶχον γνωρίσει, ἀφοῦ ἔφαγε τὴν ἀναγκαιοῦσαν τροφήν του, νά περιφρονῆ μὲ φιλοσοφικὴν ἐγκράτειαν πᾶσαν νέαν δόσιν ἐξ αὐτῆς, ν' ἀναβαίνει εἰς τὸν κλάδον, ὄχι διὰ νά φάγῃ πλέον, ἀλλὰ διὰ νά ἐργασθῆ, διὰ νά πλέξῃ τὸν βόμβυκα, ὁ ὁποῖος θὰ τοῦ χρησιμεύσῃ ὡς φυλακὴ. Τότε ὁ θαυμασμὸς μου ἀνεμίχθη μὲ τὴν συμπάθειαν, τὴν ὁποῖαν ἀπὸ τότε διατηρῶ πρὸς τὸ εὐγενὲς αὐτὸ ἔντομον.

Καὶ ἐνῶ παρηκολούθουν τὸ ἔργον του, ἐνῶ ἔβλεπον μὲ θαυμασμὸν τὴν ἐργατικότητα αὐτοῦ, ὁ νοῦς μου ἔτετα πρὸς τὴν πατρίδα του — τὴν ὁποῖαν ἡ παράδοσις τοῦλάχιστον καλεῖ πατρίδα του — τὴν Κίναν, καὶ ἀμέσως μὲ τὴν φαντασίαν μου παρευρέθην εἰς τὴν ὑπὸ τῆς φυλῆς ἐκείνης καλλιέργειαν τοῦ σκώληκος καὶ ἐσκέφθην, ὅτι δέν εἶχον ἄδικον νά θεωρῶσιν αὐτὸ ὡς ἀπόκορπον τι τῆς θρησκείας τῶν μυστήριον, τὸ ὁποῖον βέβηλός τις δέν ἐπέτρεπε νά ἐγγίσῃ ἢ νά ἴδῃ. Σήμερον ὁ σκώληξ αὐτὸς ἐπεξέτεινε τοὺς ὁρίζοντας τῆς γνωριμίας του, ἀλλ' ἂν ἔχασε τὸ μυστήριον καὶ τὸν θρησκευτικὸν σεβασμὸν, τὸν ὁποῖον ἔτρεφον πρὸς αὐτὸν οἱ πολῖται τοῦ Οὐρανοῦ κράτους, ἐξακολουθεῖ ὅμως νά διατελῆ μία μάγος ὑπαρξίς, σκορπίζουσα τόσα δῶρα καὶ τόσας χάριτας.

*

Ὅποσδήποτε ὅμως, ὁ σκώληξ οὗτος τὰς ἡμέρας αὐτὰς ζῆ, διὰ νά ἐπιτελέσῃ τὸ εὐγενὲς αὐτοῦ ἔργον, πιστεύω δέ, ὅτι ἀπὸ τὰ βάρη τῶν μεταξοστρώτων αἰθουσῶν θ' ἀκουσθῶσιν εὐχαὶ ὑπὲρ αὐτοῦ, ἐξερχόμεναι ἀπὸ ἀβρὰ χεῖλη.

Ε. Κ. Μ.

ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΗ ΚΙΝΗΣΙΣ

Η ΦΥΤΙΚΗ ΔΙΑΙΤΑ

Ἡ φυτική διαίτα δύναται νὰ ἐπαρκέσῃ διὰ τὰς ἀνάγκας τοῦ ὀργανισμοῦ τόσο καλὰ, ὅσον καὶ αἱ μίχται διαίται· ἡ ἀφομοίωσις τῶν ὁμῶς εἶναι ἤττον τελεία, ἢ δὲ πέψις ἤττον εὐχερής. Εἶναι ὀλίγον τοξική καὶ ὀλίγας προκαλεῖ ζυμώσεις, ἀφήσιν ὁμῶς ὑπολείμματα περιττωματικὰ ἀφθονα. Πλουσία εἰς ἄλατα μεταλλικά, κέκτηται δύναμιν ἀλκαλινοποιητικὴν ἔντονον πρὸς τοὺς ὄγκους τῆς οἰκονομίας. Ἐπὶ ποδάγρας καὶ ρευματισμοῦ εἶναι ὠφέλιμος, δύναται ὁμῶς νὰ μετριάξῃ διὰ τῆς προσθήκης γάλακτος· τὰ φασούλια καὶ αἱ φακαῖ, πλουσία εἰς ἄλευρα (farines), δέον νὰ χρησιμοποιῶνται μετὰ φειδοῦς. Τὸ αὐτὸ συμβαίνει καὶ ἐπὶ νόσων ἥπατος καὶ νεφροῦ. Ἐπὶ δερματώσεων παρουσιάζει ἐνίοτε πλεονεκτῆματα ἐκδηλὰ. Ἐπὶ χρονίων γαστροπαθειῶν ἡ φυτικὴ διαίτα δέον νὰ χρησιμοποιῆται μετὰ φειδοῦς καὶ κατὰ τὰ ὀξεῖα ἐπεισόδια. Ἐπὶ βλεννομεμβρανώδους ἐντεροκολίτιδος κάμνει συχνάκις θαύματα· πρέπει ὁμῶς νὰ πολλαπλασιάζωνται τὰ γεύματα, διὰ νὰ μὴ ἐπέλθῃ φόρτος γαστρικός, νὰ πολλαπλασιάζωνται τὰ εἶδη τῶν φαγητῶν, πρὸς ἀποφυγὴν τοῦ κόρου. Τὸ τακτικὸν ζύγισμα τοῦ ἀτόμου εἶναι τὸ καλύτερον μέσον πρὸς ἐξέλεξιν τοῦ σιτηρεσίου. Ἡ φυτικὴ διαίτα ἀντενδείκνυται ἐπὶ τῶν ὀργανικῶν τοῦ στομάχου νόσων, τῆς ἐντόνου ὑπερχλωρυδρίας παρὰ τοῖς διαδητικοῖς, τοῖς παχυσάρκοις καὶ φθισικοῖς.

Ο ΚΑΠΝΟΣ

ΔΙΑ ΤΗΝ ΠΡΟΦΥΛΑΞΙΝ ΤΟΥ ΣΤΟΜΑΤΟΣ

Ἐπιβραδύνει τὴν ἀνάπτυξιν τῶν μᾶλλον ἀντεχόντων μικροβίων καὶ καταστρέφει τελείως τὰ λοιπά. 2] Ὁ καπνὸς ἀποστειώνει τὸν σίελον. 3] Δύναται νὰ μαυρίσῃ τοὺς ὀδόντας, δὲν ἄλλοιτο ὁμῶς πασῶς τοὺς ὀδοντικούς ιστούς. 4] Ἡ σιελικὴ ἐκκρίσις αὐξάνει μὲ τὰς μικρὰς δόσεις τῆς νικοτίνης καὶ ἐλαττοῦται τοῦναντίον μὲ τὰς μεγάλας. 5] Αἱ οὐλίτιδες καὶ στοματίτιδες, αἱ καλούμεναι «τῶν καπνιστῶν», δὲν ὀφείλονται εἰς τὸν καπνόν, ἀλλὰ τοῦναντίον εἰς τὴν ἐπιδείνωσιν προὔπαρχούσης φλογιστικῆς τοῦ στόματος καταστάσεως. 6] Οὐδαμῶς εἶναι ἀποδεδειγμένον, ὅτι τὸ ἐπιθηλίωμα τῶν χειλέων καὶ τῆς γλώσσης

ὀφείλεται ἀποκλειστικῶς εἰς τὴν ἐπίδρασιν τοῦ καπνοῦ. 7] Ὁ καπνὸς ἔχει ἀντισηπτικὴν διὰ τὸ στόμα ἰδιότητα· ἡ χρῆσις του εἶναι ἀξιοσύστατος διὰ τὴν προφύλαξιν τοῦ στόματος. 8] Ἡ ἀντισηπτικὴ ἐνέργεια τοῦ καπνοῦ ἐπιδρᾷ πρὸ παντὸς εἰς στόματα καθαρὰ.

ΣΥΓΚΡΙΤΙΚΗ ΜΑΚΡΟΒΙΟΤΗΣ

ΤΩΝ ΦΥΛΩΝ

Ὁ Stewart διὰ στατιστικῶν ἀποδεικνύει, ὅτι ἡ γυνὴ ζῆ περισσότερον τοῦ ἀνδρός. Οἱ αἰωνόβιοι εἰσι συχνότερον γυναῖκες παρὰ ἄνδρες. Ἡ ζωικὴ αὕτη ἀντοχὴ τῆς γυναικὸς ὀφείλεται εἰς τὴν μᾶλλον προφυλαγμένην αὐτῆς ζωὴν, καὶ τὸ γεγονός, ὅτι ἡ γυνὴ ἀκοῖται τὰς ὑποδείξεις, ἅς δίδει ἡ κόπωση, ἐνῶ ὁ ἀνὴρ, καὶ τελείως ἔτι ἂν εἶνε ἐξηνητημένος, θέλει νὰ ἐγερθῇ καὶ νὰ περιπατήσῃ. Γενικῶς ἡ γυνὴ εἶναι μία φιλάργυρος ἀπὸ φυσιολογικῆς ἀπόψεως· ἀποταμιεύει ἐνεργητικότητα χωρὶς νὰ τὴν ἐξοδεύῃ, ἐνῶ ὁ ἀνὴρ εἶναι εἰς ἄσωτος, ἀπὸ φυσιολογικῆς ἀπόψεως, καταναλίσκων ἐνέργειαν περισσοτέραν ἐκείνης, ἣν ἀποταμιεύει. — («Ἰπποκράτης»).

ΜΑΚΡΟΒΙΟΤΗΣ

Θέλετε νὰ ζήσετε ἑκατὸν πενήντηκοντα ἔτη; Ἀκούσατε τὸν γνωστὸν Ἀμερικανὸν ἐφευρέτην Ἐδισων:

«Εἶμαι ἱκανὸς νὰ ἐργάζωμαι καὶ νὰ σκέπτομαι δύο φορές περισσότερον ἀφ' ὅτι ἐργάζονται οἱ περισσότεροι. Καὶ τοῦτο ὀφείλω εἰς τὴν διαίταν, τὴν ὁποίαν τηρῶ. Ἡ διαίτα μου συνίσταται εἰς τρεῖς ἀρχάς: Νὰ γνωρίζῃ τις νὰ τρώγῃ, νὰ κοιμᾶται καὶ νὰ ἐνδύεται. Οἱ πλεῖστοι τρώγουν πολὺ καὶ κινῶνται ὀλίγον, θερμαίνουσι τὴν μηχανὴν τῶν μετὰ πολὺ κάρβουνον. Ἐγὼ τοῦλάχιστον τρώγω ὅσον μου χρειάζεται καὶ αὐτὸ εἶναι ἐλάχιστον. Μοῦ χρειάζονται μόνον τριάκοντα δευτερόλεπτα ἀπὸ τῆς στιγμῆς τῆς κατακλίσεώς μου διὰ νὰ κοιμηθῶ. Κοιμοῦμαι ἕξ ὥρας καὶ οὐδέποτε ὠνειρεύθην εἰς τὸν βίον μου. Εἶμαι ἐξήκοντα πέντε ἔτων καὶ οὐδέποτε ἄλλοτε ἡσθάνθην τὸν ἑαυτὸν μου πλέον ἱκανὸν πρὸς ἐργασίαν καὶ σκέψιν. Ἐργάζομαι ἀπὸ ἡλικίας δώδεκα ἔτων καὶ ἐλπίζω νὰ ἐξακολουθήσω ἐργαζόμενος μέχρι τῶν ἑκατὸν πενήντηκοντα. Ὀφείλω δὲ τὴν φυσικὴν αὐτὴν ἀντοχὴν κατὰ μέγα μέρος καὶ εἰς τὸν τρόπον, μὲ τὸν ὁποῖον ἐνδύομαι. Παρατηρήσατε τὰ ὑποδήματά μου· εἶναι διπλάσια ἀπὸ τὰ πόδια μου· τὸ αὐτὸ κάμω διὰ τὰ ὑποκάμισα καὶ τὰς περισκελίδας μου. Καὶ ὁ τρόπος αὐτὸς τῆς ἐνδυμασίας εἶναι ὑγιεινότητος, διότι ἐπιτρέπει εἰς τὰς φλέβας καὶ τὰς ἀρτηρίας τὴν ἐλευθερίαν τῶν κινήσεων διὰ τὴν πλήρη ἐκτέλεσιν τοῦ προορισμοῦ των».

Η ΦΥΣΙΚΗ ΑΓΩΓΗ ΤΗΣ ΓΥΝΑΙΚΟΣ

Ἡ φυσικὴ ἀγωγή τῶν γυναικῶν ἐπασχολεῖ πολὺ τοὺς ἐπιστήμονας τῆς Δυτικῆς Εὐρώπης. Ἐν Ἀγγλίᾳ, χάριν τῆς σωματικῆς ἐκγυμνάσεως τῶν κορασίων, ἔδρυσαν τὸ σῶμα τῶν προσκόπων νεανίδων (Scouts girls), τῶν ὁποίων τόσο τὸ παράστημα, ὅσον καὶ ἡ σωματικὴ εὐρωστία καὶ τελειότης, προῆξεν τὴν μᾶλλον εὐχάριστον ἐκπληξίν. Ἐν Γερμανίᾳ ἐπίσης συνέστη σῶμα μὲ τὸν αὐτὸν σκοπὸν ὑπὸ τὸ ὄνομα Pfadfinderinnen (ἦτοι ἀνιχνεύτρια), τὸ ὁποῖον παρουσιάζει λαμπρὰ ἀποτελέσματα. Ἰδρυτὴς τοῦ σώματος τούτου ἐν Γερμανίᾳ φέρεται ὁ γνωστὸς ἐνταῦθα στρατηγὸς Γκόλς, ὅστις, ἐπιφελούμενος τοῦ ἐνθουσιασμοῦ τῆς γερμανικῆς νεολαίας, εἰσήγαγε τὸν ἀγγλικὸν αὐτὸν θεσμόν. Αἱ Γερμανίδες νεανίδες ὑπὸ τὴν ὀδηγίαν ἀξιωματικῶν τοῦ γερμανικοῦ στρατοῦ μουσονται εἰς τὰς δυσχερεῖας τῆς στρατιωτικῆς θητείας. Διδάσκονται χαρτογραφίαν, καθοδηγοῦνται πῶς νὰ μελετῶσι καὶ ἐξετάζωσι τὸν τόπον, εἰς τὸν ὁποῖον εὐρίσκονται, νὰ ἐπαγρυπνώσιν ἐπὶ τῶν κινήσεων τοῦ ἐχθροῦ καὶ ἄλλα παρόμοια.

Τ' ἀποτελέσματα εἶναι γενικῶς εὐχάριστα. Ἡ κόρη, ἡ ὁποία θὰ τελέσῃ μίαν τοιαύτην θητείαν, ἀπὸ φυσικῆς ἀπόψεως καταρτίζεται θαυμάσια καὶ καθίσταται ὑπόδειγμα ὑγιᾶς γυναικῆς, ἱκανῆς συζύγου, μητρὸς καὶ οἰκοκυρᾶς, διότι καὶ τὸ ἦθος ἐπίσης ἀναπτύσσεται καὶ τὸ φρόνημα ἐνισχύεται, τὸ δὲ πνεῦμα τῆς πρωτοβουλίας λαμβάνει μίαν σταθερὰν κατεύθυνσιν. Αἱ Ἀγγλίδες εἰς τὸν ὀργανισμόν τοῦ σώματος τῶν προσκόπων τῶν παρέλαβον πολλὰς στρατιωτικὰς ἀσκήσεις, τὸ ἔαρ δέ, τριάκοντα κυρίαι τῆς ἀνωτέρας κοινωνίας τοῦ Λονδίνου ἀνέπτυξαν εἰς τὸ πεδίον τῆς στρατιωτικῆς ψευδομάχης τὰ σπανιότερα στρατιωτικὰ προσόντα.

Ἄλλα τῆς κεφαλῆς τὰ χειρουργικὰ

νοσήματα :

Ὠτων, Ρινός, Δαιμοῦ, Στόματος
θεραπεύει ὁ εἰδικὸς ἰατρός

Α. ΕΥΣΤΑΘΙΑΝΟΣ

Πρώην χειρουργὸς εἰς τὴν Λαρυγγολογικὴν κλινικὴν τοῦ Πανεπιστημίου τῆς Bordeaux καὶ τακτικὸς βοηθὸς τοῦ καθηγητοῦ Moure. — Ἰατρός τοῦ Περσικοῦ νοσοκομείου. — Μέλος τῆς λαρυγγολογικῆς ἐταιρείας τῶν Παρισίων.

Τὰς ἐγχειρήσεις ἐκτελεῖ ἄνευ πόνων καὶ ἄνευ αἱμορραγιῶν.

Δέχεται ἀπὸ 1—5 μ.μ. Πέραν, Ἀνατὸλ χάν, 13.

Τοὺς πτωχοὺς δωρεὰν Τρίτην καὶ Σάββατον τὴν πρωίαν ἀπὸ 8—10½.

Ἰδιαιτέρον τμήμα μὲ ἐπιστήμονα ὀδοντοποιοὺν πρὸς κατασκευὴν παντὸς εἶδους τεχνικῶν ὀδόντων.

ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΗΣ ΤΟΥΡΚΙΑΣ

(συνέχεια ἀπὸ σελίδος 1353)

ΣΟΥΛΤΑΝ ΜΕΧΜΕΤ Ο Γ΄.

(1595—1603)

Καὶ ὁ μὲν Ἰβραχὴμ-πασᾶς ἐπαύθη καὶ ἐξωρίσθη ἅμα τῇ ἐπαύριον (27 ὀκτωβρίου), μέγας δὲ βεζύρης διορίζεται ἀντ' αὐτοῦ ὁ υἱὸς τοῦ περιπόστου ἐπὶ σουλτάν Μουράτ τοῦ Γ' ἀρχιναυάρχου καὶ γενναίου ἐξομώτου Κιγάλα, Κιγαλαζαδὲ Σινάν-πασᾶς, εἰς ἕκ τῶν ἡρώων τῆς ἐν Κερεσετζὲς μάχης. Ὁ δὲ σουλτάνος ἐπανέκαμψεν ἐν θριάμβῳ εἰς Κωνσταντινούπολιν διὰ τὴν ἐφησυχάσῃ, ἐπιδιδόμενος εἰς ἐσωτερικὰς ἐν τῷ κράτει του μεταρρυθμίσεις καὶ καλλιεργῶν τὰς μετὰ τῶν δυτικῶν εὐρωπαϊκῶν Δυνάμεων σχέσεις του, ἰδίως μετὰ τῆς Γαλλίας, μεθ' ἧς ἦλθε μάλιστα καὶ εἰς διαπραγματεύσεις ναυτικῆς συμμαχίας.

Ἀλλὰ τὴν ἐν Κωνσταντινουπόλει ἡσυχον διαμονὴν τοῦ σουλτάνου κατετάραξαν ἀπὸ τοῦ 1600 σπουδαῖαι ἀλλεικάληλοι ἐσωτερικαὶ ἐπαναστάσεις καὶ ἀποστασίαι, σπουδαιότερα τῶν ὁποίων ἦτο ἡ τῶν ἐν Μικρᾷ Ἀσίᾳ ἀπὸ τοῦ τελευταίου οὐγγρικοῦ πολέμου ἐγκατεστημένων φυγᾶδων ἐκ διαφόρων τοῦ ἄνω Δουναβίου ἐπαρχιῶν. Διὰ τὴν ὀλοσχερῆ καταστολὴν τῆς στάσεως ταύτης ἐχρειάσθησαν τρία ἔτη, ὅτε καὶ ἐκρήγνυται ἄλλος, ἐντὸς τῆς πρωτεύουσας ἤδη, σοβαρώτατος ἐμφύλιος σπαραγμὸς, μετὰ τῶν δύο κυριωτέρων στρατιωτικῶν ταγμάτων, τοῦ τῶν γενιτσάρων καὶ τῶν σπαχίδων. Καὶ κατεστάλη μὲν ἐπὶ τέλος καὶ ἡ ἕρις αὕτη, ἥτις ἠπέλησε νὰ μεταβάλλῃ εἰς σφαγεῖον οὐ μόνον τὴν πρωτεύουσαν, ἀλλὰ καὶ ὅλον τὸ κράτος· χωρὶς ὅμως καὶ νὰ ἐκλείψῃ ὀλοτελῶς τὸ μετὰ τῶν δύο ἐκείνων στρατιωτικῶν σωμάτων θανάσιμον μῖσος.

Τῆς ἐκρύβτου ταύτης καταστάσεως ἐπιφεληθεὶς τότε καὶ ὁ σάχης τῆς Περσίας, κηρύττει αἰφνιδίως τὸν κατὰ τῆς Τουρκίας πόλεμον καὶ, καταλαβὼν τοὺς παρὰ τὰ μεθόρια Ὀθωμανοὺς στρατηγούς οὐ μόνον ἀνετόλους, ἀλλὰ καὶ διαπληκτιζομένους, ἀνακτᾷ τὴν μίαν μετὰ τὴν ἄλλην ὄλας τὰς ἀπὸ τοῦ κράτους αὐτοῦ ἀφαιρεθείσας πρότερον ἐπαρχίας· εἰσβαλὼν δὲ καὶ εἰς τὸ τουρκικὸν ἔδαφος, ἔφερεν εἰς πολλὴν ἀμηχανίαν τὴν ἐν Κωνσταντινουπόλει κυβέρνησιν.

Εἰς ὄλα ταῦτα προστίθεται ἐπὶ τέλος, ὡς κορωνὴ τῶν ἀτυχιῶν τοῦ Σουλτάνου Μεχμέτ, καὶ ἡ ἀποστασία τοῦ πρωτοτόκου υἱοῦ του Μαχμούτ, ὅστις, ἐπειδὴ δὲν διωρίσθη, ὡς ἐπεθύμει, ἀρχηγὸς τοῦ κατὰ τῶν ἀποστατῶν τῆς Μικρᾶς Ἀσίας ἀποσταλέντος στρατοῦ, ἐδήλωσεν ὅτι συντάσσεται μετὰ τῶν ἀποστατῶν τούτων· θὰ ἐγίνετο δὲ τοιοῦτοτρόπως αἷτιος νέας καὶ φοβερωτέρας καταστροφῆς, ἐὰν ὁ Μεχμέτ, προλαμβάνων, δὲν παρέδιδεν αὐτὸν εἰς θάνατον, τῇ 7 ἰουνίου 1603.

Ἐν τούτοις ὁ Μεχμέτ, εἰς τὸν ἐκ Περσίας ἰδίως ἀποβλέπων κίνδυνον, διέταξε νὰ ἐτοιμασθῇ μέγας στρατὸς μέχρι τῆς ἀνοίξεως, μεθ' οὗ θὰ συνεξεστράτευε καὶ αὐτός. Δὲν ἐπρόφθασεν ὅμως νὰ ἐκτελέσῃ τὸ σχέδιόν του, προσβληθεὶς αἰφνιδίως ὑπὸ πανώλους καὶ ἀποθανῶν, ἐν ἡλικίᾳ τριακονταεπτὰ ἐτῶν καὶ μετὰ ἐννεατῆ βασιλείαν, τῇ 13 δεκεμβρίου 1603. Διεδέχθη δὲ αὐτὸν, ἐν ἡλικίᾳ μόλις δεκατεσσάρων ἐτῶν, ὁ δευτερότοκος υἱὸς του Ἀχμέτ ὁ Α'.

ΣΟΥΛΤΑΝ ΑΧΜΕΤ Ο Α΄

(1603—1617)

Ἡ βασιλεία τοῦ σουλτάνου Ἀχμέτ εἶναι ἀπὸ πάσης ἀπόψεως χαρακτηριστικὴ: Πρῶτος αὐτὸς ἀπὸ τῆς ὑπὸ Μεχμέτ τοῦ Β' νομιμοποιήσεως τῆς ἀδελφοκτονίας ἀνήλθε τὸν θρόνον χωρὶς νὰ κάμῃ χρῆσιν τῆς πολιτικῆς, ὡς ἐλέγετο, ἀνάγκης ταύτης· πρῶτος

δὲ αὐτὸς καὶ μόνος μετὰ τῶν σουλτάνων περιετμήθη ἐπὶ τοῦ θρόνου, δεκαεννέα ἡμέρας μετὰ τὴν ἀνάρρησίν του, τῇ 23 ἰανουαρίου 1604, καὶ ἐν ἡλικίᾳ δεκατεσσάρων ἐτῶν. Ἐπὶ τῆς βασιλείας ἐπίσης αὐτοῦ εἰσήχθη τὸ πρῶτον (τῷ 1605) ἐν τῇ ὀθωμανικῇ αὐτοκρατορίᾳ καὶ ὑπὸ Ὀλλανδῶν ἐμπόρων ἢ χρῆσις τοῦ καπνοῦ· ὅπως δὲ κατὰ τὸ 1560, ὅτε ὁ καπνὸς εἰσήγετο ὑπὸ τοῦ περιπόστου Ἰωάννου Νικότ, πρεσβευτοῦ τῆς Γαλλίας ἐν Πορτογαλίᾳ, εἰς Γαλλίαν καὶ ἐκείθεν εἰς Ἰταλίαν, εἰς οὐδὲν ἰσχυσαν αἱ ἀπαγορευτικαὶ διατάξεις τοῦ πάπα Πίου τοῦ Δ', οὕτω καὶ ἐνταῦθα εἰς οὐδὲν ἀφέλησεν ἡ ἀπαγόρευσις τοῦ σείχουλισλάμη Βασφῆ

ἐφένδη καὶ ὅλου τοῦ συμβουλίου τῶν οὐλεμάδων. Ἐνταῦθα μάλιστα ὁ καπνὸς εὔρε τὴν ταχύτεραν σχετικῶς διάδοσιν, ἐλάχιστοι δὲ ἦσαν οἱ ἀποσχόντες αὐτοῦ.

Ἀχμέτ ὁ Α', ἀναβὰς τὸν θρόνον, εὔρε τὰ ὀθωμανικὸν κράτος λίαν ἀνίσχυρον καὶ ὀρμητικῶς τρόπον τινὰ φερόμενον πρὸς τὴν παρακμὴν καὶ τὴν ἀποσύνθεσιν ἐκ περισσοῦ δὲ εἶχε νὰ ἐξακολουθήσῃ δύο πολέμους, τὸν μὲν ἐν Εὐρώπῃ κατὰ τῶν Αὐστριακῶν, τὸν δὲ ἐν Ἀσίᾳ κατὰ τῶν Περσῶν.

Καὶ ὁ μὲν αὐστριακὸς πόλεμος κατέληξεν εἰς τὴν περίφημον ἐν Σιλβατορὸν (11 νοεμβρίου 1606) συνθήκην, δι' ἧς ἡ Τουρκία, ἀναγνωρίζουσα διὰ πρώτην φοράν τὸ «Διεθνὲς δίκαιον», ἔθετε τὰς πρώτας βάσεις τῆς μελλούσης μορφώσεως διεθνῶν μετὰ τῆς Εὐρωπαϊκῆς αἰκογενείας σχέσεων καὶ ἀνεγνώριζεν ὡς φυσικὰ τῆς σύνορα ἐν Εὐρώπῃ τὸν Καύκασον καὶ τὰ Καρπάθια.

Ὁ δὲ περσικὸς πόλεμος κατέληξεν εἰς τὴν ἀνάκτησιν ὄλων τῶν ὑπὸ τῆς Περσίας καταληφθεισῶν τουρκικῶν ἐπαρχιῶν καὶ εἰς τὴν συναψιν συνθήκης (1613), καθ' ἣν τὰ δύο κράτη ἐπανήρχοντο εἰς τὰ ἐπὶ Σελίμ τοῦ Β' γεωγραφικὰ τῶν ὄρια.

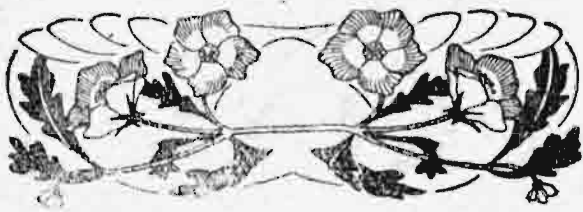
Ἐπὶ τῆς βασιλείας Ἀχμέτ τοῦ Α' συνέβησαν καὶ ἄλλα, οὐχ ἦττον σπουδαῖα, γεγονότα:

1ον) Ἡ μεταφορὰ τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου (1604) εἰς τὸν σημερινὸν ἐν Φαναρίῳ ναὸν τοῦ Ἁγίου Γεωργίου, περίξ τοῦ ὁποίου ἡγείρετο πρότερον μικρὰ γυναικεῖα μονή.

(ἀκολουθεῖ)

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ Μ. ΠΕΛΙΣΣΟΠΟΥΛΟΣ
καθηγητὴς ἐν τῇ Ρωσικῇ Σχολῇ.

1. Τὸ Πατριαρχεῖον τοῦτο εἶναι τὸ πέμπτον μετὰ τὴν ἄλωσιν. Πρῶτον πατριαρχεῖον, μετὰ τὴν εἰς τέμενος μετατροπὴν τοῦ ναοῦ τῆς τοῦ Θεοῦ Σοφίας, ἐγένετο, ὡς ἐν σελίδι 874 τοῦ Ἄσπ' Ὀλα· εἶπομεν, ὁ ναὸς τῶν Ἁγίων Ἀποστόλων, ἐπὶ τῆς θέσεως τοῦ ὁποίου ἐγείρεται σήμερον τὸ κολοσσάλιον τέμενος τοῦ Πορθητοῦ. Δεύτερον πατριαρχεῖον, δύο ἔτη μετὰ τὴν ἄλωσιν τῷ 1455 καὶ ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ Πατριάρχου Γενναδίου Β' τοῦ Σχολαρίου, ἐγένετο ἡ ἐν τῇ σημερινῇ συνοικίᾳ τοῦ Πορθητοῦ (Φωτεινῆ) περιώνυμος ἐπίσης γυναικεῖα μονὴ τῆς Παμμακαριστοῦ, ἐνθα διέμεινε τὸ πατριαρχεῖον ἐπὶ ἐνομίῳ περίπυ αἰῶνα, μέχρι τοῦ 1586. Ὅσα, πατριαρχεῦντος Θεολόπτου Β' τοῦ ἀπὸ Φιλιππουπόλεως (1585—1586), τὸ πατριαρχεῖον μεταφέρεται ἐν τῇ πενιχρῇ ἐκκλησίᾳ τοῦ Βλάχ-Σεραγίου, ἐνθα καὶ μένει μῆνας τινὰς μόνον. Τῷ δὲ αὐτῷ ἔτει (1586), εὐθύς μετὰ τὴν τρίτην εἰς τὸν πατριαρχικὸν θρόνον ἀνάρρησιν τοῦ διασημοῦ Ἰερεμίου Β' τοῦ Τρανοῦ, τὸ πατριαρχεῖον μεταφέρεται εἰς τὸν ἐν Ζυλοπόρτῃ ναὸν τοῦ ἁγίου Δημητρίου, ἐνθα καὶ μένει ἐπὶ δεκαεπτὰ ἔτη, μέχρι τῶν ἀρχῶν τοῦ 1604, ὅτε, πατριαρχεῦντος Ραφαὴλ Β' τοῦ ἀπὸ Μηθύμνης (1603—1607), μετεφέρθη ὀριστικῶς εἰς τὸν ἐν Φαναρίῳ ναὸν τοῦ ἁγίου Γεωργίου, ἐνθα καὶ παραμένει ἕκτοτε.

ΣΧΟΛΕΙΟΝ ΚΑΙ ΥΓΕΙΑ ΤΟΥ ΜΑΘΗΤΟΥ

Ἐκ τῶν ἐκτὸς τοῦ σχολικοῦ κύκλου εὐρισκομένων ἐλάχιστοι γνωρίζουσιν ὅποια κατ' αὐτὰς διεξάγεται πάλῃ εἰς τὰ σχολεῖα μεταξὺ τῶν εργατῶν τῶν γραμμάτων καὶ τῆς ἀφορήτου ζήτησης τοῦ Ἰουνίου.

Ἄς μοὶ ἐπιτρέψωσιν οἱ περίεργοι διὰ μερικὰς στιγμὰς, καὶ μάλιστα μεταμεσημβρινὰς, νὰ ὀδηγήσω νοερῶς αὐτοὺς εἰς τινὰ ἐνοριακὴν σχολήν. Φαντασθῆτε αἰθουσάν τινα, ἔστω καὶ εὐάερον, ἐντὸς τῆς ὁποίας διαμένουσι τεσσαράκοντα, πενήκοντα, ἴσως δὲ καὶ ἑξήκοντα μαθηταὶ ἢ μαθήτριαι. Ἐν πρώτοις προξενεῖ δυσάρεστον αἰσθησὶν εἰς τὸν εἰσερχόμενον ἢ χλιαρὰ καὶ θολωμένη ἐκ τῶν ἀναπνοῶν ἀτμόσφαιρα. Ἐπὶ τῶν μαθητικῶν ἐδωλίων ἀδρανεῖς καὶ ἀποκαμωμένοι ἐκ τοῦ καύσωνος καὶ τῆς πνευματικῆς ὑπερκοπώσεως κείνται οἱ μαθηταί, οἵτινες οὐδεμίαν δεικνύουσι διὰ τὸ μάθημα διάθεσιν, ἀφοῦ αὐτὸ οὐδὲν νέον ἢ περίεργον παρουσιάζει εἰς αὐτούς. Κατὰ μικρὰ διαστήματα ἀκούεται ἐκ τῆς ἑδρας ἢ ἐπιβλητικῆ φωνῇ τοῦ διδασκάλου, ἢ ὁποία δίδει τόνον τινὰ εἰς τὰ ἄτονα τῶν μαθητῶν σώματα. Εἰς τὴν γνωστὴν αὐτὴν φωνὴν ὑψόνουσι μὲν τὰς κεφαλὰς, ἀλλὰ τὰ βλέφαρα πίπτουσι βαρῆα ἐπὶ τῶν ἀπλανῶν ὀφθαλμῶν των· ἐπὶ τοῦ ὀπισθίου μάλιστα θρανίου, πρὸ τοῦ ἀνοικτοῦ παραθύρου, κείνται ἀκόμη ἀκίνητοι μικραὶ τινες ξανθαὶ καὶ μαῦραι κεφαλαὶ μὲ κλειστοὺς ὀφθαλμούς. Ἐλαφρὸν ρόδινον χρῶμα καλύπτει τὰς πλήρεις ἰδρωτὸς παιδικὰς παρεϊάς των, τὰ δὲ κοράλλινα χεῖλη των διαστέλλονται εἰς ἐκάστην ἐκπνοήν, τὴν ὁποῖαν καθιστᾷ ἐντονωτέραν ὁ γλυκὺς ὕπνος.

Ἡ γνωστὴ καὶ σταθερὰ φωνὴ ὑφοῦται δυνατώτερον τώρα.

— Ἐμπρός, παιδιά, προσοχή, μὴ κοιμᾶσθε, ἐπαναλαμβάνει ὁ διδάσκαλος.

Τὰ μικρὰ κεφαλάκια τότε ἐκτινάσσονται, ἐλαφρὸς θόρυβος προέρχεται ἐκ τοῦ ἀνακαθίσματος πολλῶν σωμάτων καὶ ὑπόκωφοι στεναγμοὶ δυσανεσκειᾶς ἐξέρχονται ἐκ τῶν μικρῶν στομάτων. Τέλος ὑποκύνουσι εὐπειθῶς τὰ ταλαίπωρα μικρὰ εἰς τὸν ἀκούσιον τύραννόν των καὶ ἀτενίζουσιν αὐτὸν κατὰ πρόσωπον. Ἀποτείνει τότε ὁ διδάσκαλος διαφόρους ἐρωτήσεις, ἀλλ' οἱ μαθηταὶ εὐρίσκονται ἀκόμη ἐν ὄνειρῳ. Ποῖος εἶναι εἰς θέσιν νὰ εὕρῃ τὸν λόγον, δαιτὶ ἢ ὀξεῖα ἔφυγεν ἀπὸ τῆς θέσιν τῆς, ἐνῶ αὐτοὶ ὑποχρεωτικῶς παραμένουσιν εἰς τὰς εἰδικὰς των; Μὲ τοιαύτην ἀποσύνθεσιν τοῦ πνεύματός των, ποῖος δύναται νὰ σκεφθῇ, ἂν ἄγνωστος τις ἔμπορος, ἢ καὶ αὐτὸς ὁ πατήρ των ἔχασεν ἢ ἐκέρδιωσεν ἐκ τῆς ἐργασίας του, ἢ νὰ ἐξετάσῃ, ἂν οἱ Ἰσραηλίται ὑπέφερον εἰς τὴν ἔρημον, ἐνῶ καὶ αὐτοὶ τώρα ὑποφέρουσιν ἐκ τοῦ καύσωνος καὶ τῶν συνεχῶν ἐρωτήσεων;

Ἄλλ' ὁ διδάσκαλος δὲν χαρίζεται, ἀναμένει ἀπαντήσεις. Οἱ μαθηταὶ χασμώνται ἢ ἀπαντῶσιν ἀστόχως, πρᾶγμα, τὸ ὁποῖον ἀπελπίζει

τὸν δυστυχῆ διδάσκαλον. Ἐξάπαντος εἰς τὰς ἐξετάσεις, ἐκ τῶν ἀλόγων αὐτῶν ἀπαντήσεων τῶν μαθητῶν, θὰ λάβῃ ἀφορμὴν καλοθελητῆς τις νὰ τὸν παύσῃ. Ὡ! πόσον εἶναι ὀχληρὰ ἢ ὀδός, ἢ ἄγουσα κατ' Αὐγουστον εἰς τὰ βιβλιοπωλεῖα! Ἡ σκέψις αὕτη, ὡς ψυχρολουσία κατέρχεται ἐπ' αὐτοῦ καὶ διὰ τοῦτο γίνεται ἀμέσως νευρικὸς καὶ εὐξέαπτος.

Δὲν ληισμονῶ δυνατόν ράπισμα, τὸ ὁποῖον μοὶ κατέφερε κατὰ τὰς παραμονὰς τῶν ἐξετάσεων ὁ διδάσκαλός μου.

Ἦμην τότε 12 ἐτῶν, φορτωμένη δὲ ἀπὸ βιβλία ὄχι ὀλιγώτερα τῶν ἐτῶν μου. Νομίζω πῶς βλέπω ἀκόμη τὸν μακαρίτην διδάσκαλόν μου νὰ κύπη τὴν κεφαλὴν, διὰ νὰ με παρατηρήσῃ μὲ τὰ γαλανὰ του μάτια ἄνωθεν τῶν διόπτρων του.

— Θές, μοὶ εἶπεν ἡμέραν τινὰ, τὴν πρόθεσιν κατὰ εἰς τὸ ρῆμα ὄρω καὶ κλῖνε τὸν ἐνεσιῶτα.

Προθυμοτάτῃ ἐγὼ ἀφαιρῶ τὸ τελευταῖον φωνῆεν τῆς προθέσεως, καί, χωρὶς νὰ τρέψω τὸ ψιλὸν τ εἰς τὸ δασὺ θ, ἐνόνω πρόθεσιν καὶ ρῆμα. Μόλις τὸ α' καὶ β' πρόσωπον ἐπρόφθασα ν' ἀπαγγείλω, ὅτε σλάτ αισθάνομαι ἐν δυνατόν ράπισμα μὲ πολλὰς ἐπιπλήξεις. Ἐχουσα τότε, ἀδίκως, ἀφθονα δάκρυα, διότι δὲν ἐγνώριζον, ὅτι ἀργότερον, ὡς ἐκ τοῦ διδασκαλικοῦ μου ἐπαγγέλματος, θὰ ἐδεχόμην δριμύτερα καὶ βαρύτερα ραπίσματα τοῦ κόσμου, διὰ τὰ ὁποῖα θὰ εἶχον ἀνάγκην ἐκείνων τῶν δακρύων.

Ἄλλὰ μὲ πόσῃν ἀγάπῃ ἐνθυμοῦμαι τὴν διδασκάλισσαν τῆς Γεωγραφίας μου! Αἱ γυναῖκες πάντοτε εἶναι εὐαισθητότεραι τῶν ἀνδρῶν. Αὕτη συνησθάνθη, φαίνεται, τὴν σωματικὴν καὶ πνευματικὴν μας κόπωσιν καὶ ὤρισεν εἰς ἐκάστην μαθήτριαν ἀνὰ ἓν κεφάλαιον. Κατὰ τὰς προφορικὰς ἐξετάσεις εἰς τὸ μάθημα τῆς Γεωγραφίας ὅλαι ἠκούσαμεν ἓνα μέγα εὖγε, διότι ὡς νερὸ ἔτρεχον ἐκ τοῦ στόματος ἡμῶν αἱ χῶραι καὶ πόλεις τῆς Ἀφρικῆς.

Ἐκτοτε παρήλθον τόσα ἔτη καὶ ὅμως ἀκόμη μὲ τοὺς ἰδίους κόπους καὶ μὲ τὰ βάρη τῶν ἐξετάσεων εἶναι ἐπιφορτισμένοι διδάσκοντες καὶ διδασκόμενοι. Εἰς τὰ ἀνώτερα σχολεῖα παρατηρεῖται ἐλάφρυνσις τῶν κόπων τούτων καὶ περιορισμὸς τῶν ἐπιδείξεων καὶ θορύβων τῶν σχολικῶν τούτων πανηγύρεων. Ἄλλ' εἰς τὰς ἀστικάς, καὶ δὴ εἰς τὰς μικροενοριακάς σχολὰς, δυστυχῶς ἀκόμη ὑψίσταται τὰς τῆς πρὸς ἐπίδειξιν, ἴχνη τῶν παλαιῶν καὶ τετριμμένων σχολικῶν πανηγύρεων καὶ τῶν ἐκ τούτων προκυπόντων κόπων.

Προσέτι παρατηρεῖται, ὅτι πολλαὶ μικροενοριακαὶ σχολαὶ κλείουσι τὰς πύλας των μόλις περὶ τὸ μέσα Ἰουλίου. Καὶ ναὶ μὲν, χάρις εἰς τὴν φιλογένειαν τῶν ὁμογενῶν μας, ἔχομεν ἀρκετὰς σχολὰς εὐαέρους καὶ καλοεκτιμμένας, δυστυχῶς ὅμως ἔχομεν καὶ ἄλλας, αἵτινες οὐδόλως διαφέρουσι τῶν τρωγλῶν. Ἄς φαντασθῆ τις λοιπὸν τὰς ὀχληρὰς ὥρας, τὰς ὁποίας διέρχονται, διὰ τὴν θέλησιν ἐνὸς ἐφόρου ἢ γονέων τινῶν, οἱ τρυφεροὶ ἡμῶν παῖδες, ἐκ τῶν ὁποίων ἀναμένομεν τὴν σφριγῶσαν νεωτέραν ἡμῶν γενεάν. Ἄρα γε κατὰ τὸν τελευταῖον μῆνα τῆς ζήτησης θὰ μάθωσιν οἱ μαθηταὶ ὅσα δὲν ἔμαθον ἐπὶ ἐν ὀλόκληρον σχολικὸν ἔτος;

Ἐκτὸς τούτου ὑπάρχει καὶ ἄλλη τις παράλογος ἀπαίτησις τῶν γονέων, ἢ ὁποία ἀποβλέπει καὶ πάλιν εἰς τὴν πρόοδον καὶ ὑγείαν τῶν μαθητῶν. Πολλοὶ γονεῖς νομίζουσιν ὡς

μέσον προοδευτικῆς μορφώσεως τὴν πίεσιν τῶν πνευμάτων τῶν τέκνων των. Δὲν θέλουσι νὰ ἐννοήσωσιν, ὅτι πολλάκις ἢ ὀκνηρία καὶ ἀδιαφορία τοῦ τέκνου των προέρχεται ἐκ τῆς φυσικῆς ἀτονίας τοῦ σώματός των· ἀγνοοῦσιν, ὅτι οὐδέποτε ὑγιῆς νοῦς κρύπτεται εἰς ἀσθενὲς σῶμα· καὶ ἐπιμένουσιν, ἀδικοῦσι τὸν διδάσκαλον, ἐξαναγκάζουσι καὶ ὑπερφροτώνουσι τὰ τέκνα των. Εἶνε ἀρκετοὶ ἐκεῖνοι, οἵτινες κατὰ τὸ διάστημα τῶν διακοπῶν προγυμνάζουσι τὰ τέκνα των, διότι ἔμειναν ἀπροβίβαστα, καὶ πιέζουσιν αὐτὰ, χωρὶς νὰ ἐξετάσωσι τὰ αἷτια τῆς πνευματικῆς των ταύτης καθυστερήσεως. Καὶ οὕτω βλέπομεν ἓνα ἀναιμικὸν παιδί, μὲ κυρτοὺς ὤμους, κατὰ τὸν Ἰούλιον καὶ Αὐγουστον νὰ φυλλομετρᾷ τὰ φύλλα ὀγκώδους Γραμματικῆς, ἐνῶ ἔπρεπε κατὰ τοὺς μῆνας τούτους νὰ τρέξῃ ἐλεύθερον εἰς τὴν ἐξοχὴν καὶ ἀντὶ τῆς Γραμματικῆς νὰ φέρῃ εἰς τὰς χεῖράς του κλάδους δένδρων καὶ χαλίκια τοῦ γυαλοῦ. Εἰς τὴν Εὐρώπῃν διὰ τὰς ἀδυνάτους φύσεις ἰδρύνουσιν ὑπαίθρια σχολεῖα καὶ εἰς τὴν Ἑλλάδα ἀπὸ τινος ἐγένετο σκέψις περὶ μελέτης τοῦ ζητήματος τούτου. Ἡμεῖς, ἕως ὅτου φθάσωμεν εἰς τὸ σημεῖον ἐκεῖνο, ἄς παραχωρήσωμεν ὀλοκλήρους τοὺς δύο μῆνας τῆς ζήτησης εἰς τὰ τέκνα μας.

Ἄς ἀφίσωμεν ἐπὶ τινὰ καιρὸν τὸ πνεῦμα αὐτῶν ἐλεύθερον, ἵνα κατὰ Σεπτέμβριον τὰ εὕρωμεν ὑγιῆ, ζωηρὰ καὶ πρόθυμα εἰς τὸ καθήκον των. Εὐτυχῶς ἀπὸ τινῶν ἐτῶν παρατηρεῖται περισσοτέρα τις μέριμνα διὰ τὸ ὑγιεῖν μέρος τῶν σχολῶν, ἰσχυρὰ ὤθησις πρὸς τελειοποίησιν τοῦ ἐκπαιδευτικοῦ ἡμῶν συστήματος. Ἄς ἐλπίσωμεν λοιπὸν, ὅτι ἐντὸς ὀλίγου χρόνου θ' ἀνέλθωμεν καὶ ἄλλας βαθμίδας τῆς ἐκπαιδευτικῆς ἡμῶν κλίμακος.

Εὐτυχῶς τὸ ἡμέτερον γένος δὲν στερεῖται φιλοπροόδων διαθέσεων καὶ εὐγενῶν θελήσεων. Ἀρκεῖ μόνον νὰ ἐννοήσωμεν τὸ καλὸν καὶ ὀφέλιμον καὶ ἐξάπαντος θὰ περιπτυχθῶμεν αὐτό.

ΖΩΗ Π. ΜΕΛΑΝΔΙΝΟΥ

ΠΩΛΟΥΝΤΑΙ

εἰς τὰ γραφεῖα τοῦ «Ἀπ' Ὅλα» τὰ ἐξῆς βιβλία:

ΑΝΑΜΝΗΣΕΙΣ καὶ ΕΝΤΥΠΩΣΕΙΣ (Ἀπὸ τὴν ἀπολυταρχίαν — Ἀπὸ τὴν χώραν τοῦ Μαλῆς — Ἀπὸ τὰ πρᾶσμένα καὶ μὴ ἐπρασμένα — Ἀπὸ τὴν κοινωνίαν — Ἀπὸ τὴν ζωὴν), ὑπὸ **Α. Ν. Παπαδοπούλου**, δημοσιογράφου, σελ. 150. Γρ. 5.

Ο ΣΤΑΥΡΟΣ (πραγματεία θρησκευτικῆ, ἱστορικῆ καὶ ἐποικοδομητικῆ), ὑπὸ **Δημοσθ. Κ. Μιαυζῆ**, σελ. 50. Γρ. 5.

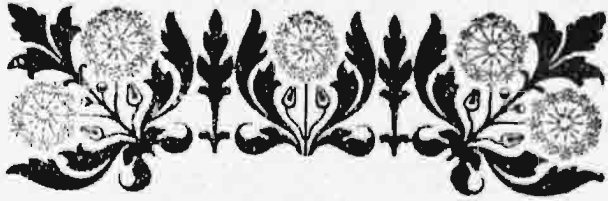
ΕΓΚΟΛΠΙΟΝ ΣΤΡΑΤΟΛΟΓΙΚΟΝ (ἦτοι ὀδηγία περὶ στρατολογίας, τῶν ἐξαιρουμένων ἢ μὴ ταύτης, τῶν προσιατῶν τούτων καὶ περὶ ποινῶν φυγοστράτων), ὑπὸ **Μιλτ. Κεραβοκυροῦ**, δικηγόρου, σελ. 25. Γρ. 3.

Η ΝΕΟΜΑΡΤΥΣ ΑΡΓΥΡΗ (1688—1721) (πραγματεία θρησκευτικῆ, ἱστορικῆ καὶ ἐποικοδομητικῆ), ὑπὸ **Φιλ. Σ. Φιλιππίδου**, δικηγόρου, σελ. 64. Γρ. 5.

Ὁ ἀποσιέλλον εἰς γραμματόσημα ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν:

Direction de la Revue «APOLA»

Galata, Saatchi han—Constantinople, τὸ σχετικὸν ἀντίτιμον τοῦ αἰτουμένου βιβλίου, θὰ λάβῃ τοῦτο ἐλεύθερον ταχυδρομικῶν τελῶν.

ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ ΖΗΤΗΜΑΤΑ

Ο ΓΑΜΟΣ

ΚΑΙ ΤΑ ΚΟΡΙΤΣΙΑ ΜΑΣ

‘Ο άρχιερέυς Βολό έκαμε σειράν διαλέξεων εις Παρισίους περι διαφόρων κοινωνικών ζητημάτων, και ιδιαίτερος περι του γάμου. Έκ της τελευταίας του διαλέξεως μεταφράζομεν ένταύθα τά κυριώτερα σημεία. Φρονούμεν ότι δέν στερούνται ένδιαφέροντος αί κρίσεις και αί παρατηρήσεις του ρήτορος, εις έποχήν μάλιστα, κατά την οποίαν ό γάμος παρίσταται ως τό πλέον δύσκολον κοινωνικόν πρόβλημα.

Αί μητέρες και αί κόραι των.

‘Ομολογώ, ότι ή μεγαλειτέρα φροντίς έκάστης μητρός είναι ν’ αποκαταστή τας θυγατέρας της. Αλλά πρέπει ν’ αποφεύγωιν αί μητέρες την υπερβολήν. Βλέπομεν συχνά τοιαύτας, αί όποια κρατούσι τόν ιστορικόν φανόν του Διογένους και τρέχουσι παντού, όπου ύποπτεύουσι παρουσίαν γαμβρού. Συνήθως τό κυνήγιον αυτό δέν έπιτυγχάνεται. Διότι πώς θέλετε νά μείνη κάποιον θέλγητρον εις τας γυναίκας, όταν αύται παρουσιάζουσι τό άξιοκατάκριτον θέαμα της θήρας γαμβρού, ό όποιος πάντοτε ύπεκφεύγει πρό των διαφόρων παγίδων, αί όποιαι του στήνονται; Είναι παρατηρημένον, ότι όσον ή καταδίωξις του γαμβρού είναι επίμονος, τόσον και έκείνος ούδέποτε συλλαμβάνεται. Ποία άφέλεια νά νομιζόμεν, ότι οι γαμβροί ψαρεύονται και ότι αί πιθανότητες του γάμου των κοριτσιών μας πολλαπλασιάζονται, όταν τας μεταφέρωμεν έδω και εκεί, εις συγκεντρώσεις και εις περιπάτους, εις έκθέσεις και ταξίδια, καθώς παραπλανηθέντα ταχυδρομικά δέματα, τά όποια ματαιώς ζητούσι τόν παραλήπτην των!

Πού φέρει τό κυνήγιον του γαμβρού.

Τό αποτέλεσμα του συστήματος αυτού δέν είναι ευχάριστον. Έπειδή οι γονείς φέρονται με την πλέον αφάνταστον έπιείκειαν, άρκει αύται νά εξακολουθούν τό κυνήγιον, συμβαίνουιν πολλά άτοπα, τά όποια πάντοτε καταλήγουιν εις βάρος των δεσποινίδων και εις άποτυχίαν οικτρών των σχεδίων των. Θα σας διηγηθώ ένταύθα έν γεγονός.

Τόν παρελθόντα χειμώνα έδίδετο χορευτική έσπερίς εις έν πολυ όνομαστον σαλόνι. Οι γονείς συνώδευσαν, ως πάντοτε, τά κορίτσια των και όταν ό χορός ηρχισεν, έκείνοι έρριφθησαν εις τά χαρτιά και την φλυαρίαν. Έν τω μεταξύ όμως μερικά ζεύγη ευρον όλον τόν κατάλληλον καιρόν νά φύγουιν από τό σαλόνι, νά περάσουιν μίαν ώραν άπολαύσεως εις τό πρώτον τυχόν ζυθοπωλείον. Όταν επέστρεψαν, οι γονείς άκόμη έξηκολούθηον νά παιζουιν, ήσαν δέ έν συνειδήσει ήσυχοι, διότι σηνώδευον τά τρυφερά των και άθώα κορίτσια. Και όμως, παρά την έξωφρενικήν αυτήν καταδίωξιν, ούδεις γάμος έσημειώθη εκ των ζευγών της έσπερίδος έκείνης.

Η μόδα και οι γάμοι.

Δέν θα σας συστήσω νά παραμελήτε την καλλονήν σας, αλλά και σας βεβαιώνω, ότι ή δουλική ύπακοή εις την μόδαν τρομάζει υπερβολικά τους ύποσηφίους γαμβρούς. Βλέπομεν εις ποίας δοκιμασίας έπιβάλλει τά κορίτσια μας ή μόδα. Μεταμορφώνουν τό σώμά των, αλλάζουιν τό σχήμα των μαλλιών των, φορτόνονται με ένα σωρόν ψιμί-

θια, αλλάζουιν τόν χαρακτήρα των και άρνούνται την φυσικήν χάριν των διά νά γίνουιν αί πλαγγόνες, ως όποιās διατάσσει ή μόδα. Φρονείτε ότι έν τέτοιον κορίτσι εις την έκτίμησιν των νέων μας θ’ αποτελέσει τό ιδανικόν της συζύγου; Έπιτρέψατέ μου νά μη συμφωνώ μαζί σας, διότι είναι παρατηρημένον τό αντίθετον. Πώς λοιπόν, ένψ θέλετε νά νυμφευθήτε, προσπαθείτε με κάθε τρόπον νά δείχθητε ότι δέν είσθε άξια γάμου;

Φορτόνεσθε με ψιμίθια, με τρανσπαράν, με άλλοκότους ένδυμασίας και φρονείτε ότι είσθε τελείως έξωπλισμένοι διά νά κεραυνώσετε καρδιάς. Άλλοίμονον! Έλπομονήσατε, ότι και μόνον ή ένδυμασία του κυνηγού είναι ικανή νά τρέψη εις φυγήν τό θήραμα;

Ποιοι τας νυμφεύονται.

Βεβαίως, έπειδή δέν άποκλείονται οι ήλίθιοι, θα ευρεθούν και μερικοί, οι όποιοι θ’ αγαπήσουιν τοιαύτας κούκλας, άλλ’ αυτοί όμως δέν θα είναι ποτέ οι σύζυγοι, τους όποιους άνειρευθήτε. Οι σοβαροί νέοι, οι μόνον, οι όποιοι θα σας καταστήσουιν ευτυχείς, νυμφεύονται διά ν’ άποκτήσωσι σύντροφον του βίου των, και διά νά ιδρυσωιν έστίαν ευχάριστον και ύλιγοδάπανον χάρις εις την σύζυγόν των. Έχουσι πικράν πείραν των κολοσσισαίων δαπανών, τας όποιās ύφίστανται οι σύζυγοι χάρις εις τας πολυεξόδους κυρίας των και έπεισθησαν ότι αί γυναίκες, αί όποιαι δέν άπολείπουιν από τας συγκεντρώσεις, τους χορούς, τας ύποδοχάς και τά παρόμοια, δι’ νά είναι έν ταύτῃ και καλά οικοδέσποινα, πρέπει νά έχωσιν άπίστευτον ευκνησίαν, την οποίαν όμως δέν τας έπιτρέπει ή μόδα.

‘Ο γάμος είναι παγίς;

Είναι γνωστή ή φράσις, ότι ό γάμος είναι παγίς. Αυτό δέν θα τό διδάξομεν τώρα εις τους νέους μας. Τό έμαθον πολυ πριν από όλα τά άτυχή συνοικέσια. ‘Ωστε, προκειμένου νά νυμφευθώσιν, είναι πολυ έπιφυλακτικοί και όταν βλέπουιν έπιδεικτικώς διάφορα θέλγητρα αισθητικά, όσφραίνονται παγίδα, ως ό ποντικός βλέπων τό χοιρομήριον πρό της τρύπας του άφυλακτον και εκτεθειμένον, έννοει ότι είναι δόλωμα.

Πεισθήτε λοιπόν ότι οι νέοι, όσον δήποτε έλαφράς διαγωγής και άν είναι, είναι άρκετά πληροφορημένοι όταν πρόκειται περι των συμφερόντων των. Έάν φαίνονται, ότι άρέσκονται εις συντροφιάν κενοδόξων κοριτσιών, άρέσκονται μόν, άλλ’ ούδέποτε θα τά θελήσωσιν ως συζύγους των. Όταν τις νυμφεύεται, νυμφεύεται διά τό μέλλον του και άν θέλετε νά άποκατασταθήτε θα σας είπω με ποτον βλέμμα ό μέλλον σύζυγός σας άντικρύζει τό μέλλον.

Τί εξετάζει ό νέος.

‘Ο νέος, ό όποιος έσκέφθη νά νυμφευθῆ, θέτει εις έαυτόν αυτήν την έρώτησιν:

— Είμπορείς νά συνομιλής με την γυναίκα αυτήν μέχρι του γήρατός σου;

Έάν σας νομίση ήλίθιαν, άμαθή, φαντασμένην, και άν άκόμη έχετε τό μειδιάμα της Τζοζόντας, δέν θα σας νυμφευθῆ.

Ερωτῆ άκόμη:

— Φαντάζεσαι ότι δύνασαι ήσυχως και άνευ δυσαρέστων γεγονότων νά έπιδοθῆς εις τό έπάγγελμα σου, έχων ως σύντροφον την γυναίκα αυτήν;

Διότι ή γυνή δέν πρέπει νά είναι βάρος εις τόν σύζυγόν της, αλλά βοηθός και σύντροφος. Ευθύς λοιπόν ως σας άνακαλύπει άδιάκριτον, φλύαρον, όκληράν, άκριτον και άν άκόμη έχετε τά θέλγητρα της Άφροδίτης της Μήλου, δέν θα σας νυμφευθῆ.

Ερωτῆ προσέτι:

— Φρονείς ότι με την γυναίκα αυτήν ό οικός σου θα διατηρηθῆ όπως πρέπει; ότι θα βασιλεύη εις αυτόν ή τάξις, ή γαλήνη, ή ακρίβεια; ότι οι ύπηρεται θα είναι τακτικοί και ή οικία καθαρά;

Αν θα τῷ φανῆτε φαντασιόπληκτος, όκνηρά, άκατάστατος, και άν έχετε μόνη σας όλα τά θέλγητρα και των τριών Χαρίτων, δέν θα σας νυμφευθῆ.

Εξετάζει έαυτόν και τό εξής:

— Νομίζεις ότι κατά τας δυσχερείας της ζωής

θα δυνηθῆ νά συμμορφωθῆ ή κόρη αυτή όταν θα γίνη σύζυγός σου;

Αν σας νομίση άνεπίδεκτον της τοιαύτης μεταβολής, και άν έχετε άκόμη την προίκα της δεσποινίδος Ρόκφελλερ, δέν θα σας νυμφευθῆ.

Και μίαν τελευταίαν έρώτησιν άπευθύνει εις τόν έαυτόν του:

— Έλπίζεις ότι με την γυναίκα αυτήν τά παιδιά σου θα είναι υγιή, ευτυχῆ και καλοανατεθραμμένα;

Διότι είναι σκληρόν νά έχη τις τέκνα διά νά άπασχολῆ λεγεώνα ύπηρετῶν και νά προετοιμάζῃ δυστυχή πλάσματα διά την ζωήν.

Έάν σας ευρη ματαιόσχηλον, τρελλήν διά τας διασκεδάσεις και χωρίς καμμίαν φροντίδα διά την οικιακήν ευθύνην, δέν θα σας νυμφευθῆ.

Αν σας νυμφευθῆ.

Αν όμως παρ’ όλα ταύτα σας νυμφευθῆ, δυστυχία σας! Θα σας εκλέξῃ ή δια τό έαρ, τό όποιον περνῆ επί των χειλέων σας, ή διά τας μετοχάς, αί όποια κοιμῶνται εις τά πατρικά χρηματοκιβώτια. Η ζωή σας είναι χαμένη! Και όσον ό νέος έχει κάποιαν άξίαν, τόσον ό άποτροπισμός του προς τοιοῦτον γάμον θα είναι βαθύτερος.

Η κόρη τότε μόνον εργάζεται νά οικοδομήσῃ την ευτυχίαν του μέλλοντός της, όταν διά της ένδελεχοῦς καλλιέργειας του πνεύματος και του ήθους της καταστή έπιθυμητή από τους σοβαρούς νέους, οι όποιοι είναι οι μόνον και οι ιδεώδεις σύζυγοι.

Και μία συμβουλή.

Δι’ αυτό θα μου έπιτρέψετε, δεσποινίς, έπιθυμῶν νά βοηθήσω την πληρώσειν των ώραίων όνειρων σας, νά σας άποτείνω μίαν συμβουλήν:

— Ένώ ή Πρόνοια φρονίζει νά σας στολίση με φυσικά χαρίσματα, οι δέ γονείς σας εργάζονται νά δημιουργήσωσι πόρους διά τόν μέλλοντα βίον σας, σεις φροντίσατε νά καταστήτε ιδεώδης γυνή. Αν ποθήτε γάμον, έχετε όλες τας άπαιτήσεις όσον άφορῆ τά ήθικά προσόντα εκσίνου, όστις θα κυριαρχήση της καρδιάς σας. Αλλ’ έν τῷ μεταξύ κοσμηθήτε με φωτισμένην άντιληψιν, ευγενή καρδίαν, άρμονικήν ζωήν και έκείνος, του όποιου ή ζωή είναι ευθεία, ή καρδιά ευγενής, τό πνεῦμα φωτισμένον, θα σας ζητήσῃ και θα σας άνακαλύψῃ. Θα δυνηθῆ νά σας συναντήσῃ, και άφου σας συναντήσῃ, νά σας γνωρίσῃ και άφου σας γνωρίσῃ, νά σας αγαπήσῃ... Και την ήμέραν, καθ’ ην υπερήφανος και θριαμβεύουσα θα διερχεσθε, στηριζομένη εις τόν βραχιόνά του, πρό των εκπληκτων όφθαλμών των φίλων σας, αί όποιαι όλιγώτερον από σας φρόνιμοι θα άναμένωσι ματαιώς την εκπλήρωσιν των όνειρων των, θα δύνασθε νά έπαναλάβητε τους λόγους του άρχαίου χρησμοῦ: ‘Αν τό όνειρόν σας δέν έπραγματοποιήθη, τούτο άποδεικνύει ότι δέν ήτο άρκετά ώραίον!’

ΕΥΔΩΡΟΣ ΒΥΖΑΝΤΙΝΟΣ

ΚΑΛΜΙΝΗ

ΕΙΝΑΙ ΤΟ ΙΔΕΩΔΕΣ ΦΑΡΜΑΚΟΝ

Θεραπεύει αποτελεσματικώς τας ήμικρανίας, νευραλγίας, κεφαλοπόνους, όδονταλγίας, ρευματισμούς, πυρετούς, κοπώσεις κλπ. με έν ή δύο μόνον κασέ.

Τό ενεργητικόν αποτέλεσμα έέρχεται ευθύς. Η «Καλμίνη» ούδέν φέρει βάρος εις τόν στόμαχον, λαμβάνεται δε οίανδήποτε ώραν της ήμέρας.

Έκαστον μεταλλικόν κυτίον περιέχον 1 κασέ, τιμάται 2 γρόσια.

Γενικός αντιπρόσωπος: Κ. Α. Σύλβεστρος, Πόλις, Άλγιανάκ Χάν, αρ. 12.

Συνιστώμεν εις τους ένίταις Έπαρχίας φαρμακοποιούς νά προμηθευθώσι την «Καλμίνην» θα προσφέρωσιν ενεργεσίαν εις την πελατείαν των.

Διά τους, φαρμακοποιούς και φαρμακευτικούς ιδιαίτεροι συμφωνία.

Ἄνθη ἐπὶ τοῦ ὑγροῦ τάφου.

Τὸ ὑπερωκεάνειον ταξιδεῦει ὑπερήφανον ἐν μέσῳ τῆς γαλήνης τῆς νυκτός, διέρχεται τὸν ὠκεανόν, ὁ ὁποῖος ἐχρησίμευσεν ὡς τάφος ἄλλων ἀδελφῶν του καὶ εὐρίσκειται τὴν ὥραν αὐτὴν εἰς τὸ σημεῖον, εἰς τὸ ὁποῖον ὁ «Τιτανικός» ὑπέστη τὸ ἕπουλον καὶ θανάσιμον τραῦμά του. Εἶναι ἀκριβῶς 11 μ. μ. ὥρα, ἡ ὥρα τοῦ ναυαγίου. Αἴφνης ὁ κολοσσὸς σταματᾷ. Τί συνέβη;

Ἐπὶ τῆς γερύρας μία γυνὴ γονατίζει καὶ προσεύχεται. Ἡ μαύρη τῆς περιβολῆ, οἱ πυκνοὶ τῆς πέπλοι, συμπληρόνουν τὴν ἐκδήλωσιν τῆς θλίψεως, τὴν ὁποῖαν ἐκφράζουν τὰ χαρακτηριστικὰ τοῦ προσώπου τῆς. Ἀφοῦ προσηυχθῆ ἐγείρεται, καὶ ἀπὸ μίαν πελωρίαν ἀνθοδέσμη, τὴν ὁποῖαν ἐκράτει, ἤρχισε νὰ ρίπτῃ ἐν πρὸς ἐν ὅλα τὰ ἄνθη εἰς τὸν ὠκεανόν, ὁ ὁποῖος τώρα κοιμάται...

Τὰ ἄνθη εἶχον καλύψει πλέον τὴν σκιερὰν ἐπιφάνειαν τοῦ ὑγροῦ τάφου, ὅτε τὸ ἀτμόπλοιο ἤρχισε νὰ προχωρῇ. Τὸ ἱερὸν μνημόσυνον εἶχε τελειώσει. Ἡ χήρα Ἐρριέττα Λορέν, ἡ ὁποία ἔχασε τὸν σύζυγόν της κατὰ τὸ ναυάγιον τοῦ «Τιτανικού», ἠθέλησε νὰ προσφέρῃ τὸ ἕστατον χαῖρε με ὀλίγα ἄνθη εἰς ἐκεῖνον, τὸν ὁποῖον ἐκράτει ἡ ἄπιστος θάλασσα.

ΣΥΜΒΟΥΛΑΙ ΠΡΟΣ ΤΟΥΣ ΑΝΔΡΑΣ

Πολυπαθῆς Ἄγγλος κοινωνιολόγος, θυμὸς καὶ αὐτός, φαίνεται, τῆς γυναικείας πανουργίας, διότι ὁμιλεῖ ἐξ ἰδίας πικρᾶς πείρας, ἀποκαλύπτει τὸν τρόπον, δι' οὗ αἱ γυναῖκες ἀλιεύουν συνήθως τοὺς ἄνδρας, καθιστῶσαι αὐτοὺς μετὰ τὴν κατάκτησιν ἀπλᾶ παιγνιά των.

Καίτοι καθόλου μὴ συμμεριζόμενοι τὰς ιδέας τοῦ γράφοντος, συνομιλοῦμεν τὸ ἄρθρον τοῦτο ἐν ταῦθα διὰ τὸ περιεργὸν τῶν σκέψεών του :

Φίλε μου, ἄκουε τὰς συμβουλὰς μου καὶ φύλαττε αὐτὰς ὡς κόρη τῶ ὀφθαλμοῦ σου, διὰ νὰ μὴ περιπλεχθῆς καὶ σὺ ὡς ἐγὼ εἰς τὰ δίκτυα τοῦ πολυμηχάνου τέρατος, ὅπερ καλεῖται Γυνή.

Ἀπόφευγε τὴν γυναῖκα ὅσον δύνασαι, διότι αὐτὴ εἶναι πανουργότερα τῆς ἀλώπεκος καὶ ὑποσκάπτει πάντοτε τὴν εὐτυχίαν σου. Μὴ πιστεύε εἰς τὰς κολακείας τῆς, διότι ἐκά-

στη τῆς γλυκεῖα λέξις θὰ διατρυπᾷ μετ' οὐ πολὺ ὡς βέλος τὴν καρδίαν σου.

Ὁ τρόπος, μετ' οὗ σὲ αἰχμαλωτίζει, ἂν καὶ ἀθῶος, ἀγγελικὸς ἐν πρώτῃ ὄψει, εἶναι σατανικώτατος : ἔσο προσεκτικὸς εἰς πᾶν τῆς κίνημα.

Ἴδου πῶς στήνει διὰ σὲ τὴν παγιδά της : Σὲ συναντᾷ εἰς τὴν ἐξοχὴν, προσελκύει με τοὺς τρόπους τῆς τὴν προσοχὴν σου καὶ ἐπιτυγχάνει τέλος νὰ γνωρισθῇ μετὰ σοῦ.

Σὲ ζητεῖ ὡς καβαλιέρον τῆς εἰς τὸν χορόν, σὲ παρακαλεῖ νὰ πιάσῃς τὸ παλτό τῆς καὶ νὰ φυλιάξῃς τὸν πορτιμονέ τῆς. Φοβεῖται τὸν σκύλον, ποῦ γαυγίζει, ἢ τὸ ἄλλογον ποῦ τρέχει, καὶ ζητεῖ τὴν προστασίαν σου. Σὺ δὲ με ἱπποτισμὸν ἀνδρικὸν τὴν καθησυχάζεις. Ἐκεῖνη ἐν τῷ μεταξύ κατορθώνει νὰ εἰσέλθῃ εἰς τὸν βραχιόνά σου.

Αἱ ἡμέραι παρέρχονται καὶ αἱ σχέσεις σας καθίστανται στενωτέραι. Ἡ νέα σου φίλη

ἀνοίγει τὴν καρδίαν τῆς καὶ ἀρχίζει νὰ κἀμνη ἐκμυστηρεύσεις. Σοὶ λέγει :

— Δὲν θὰ σοῦ ἔλσγα ὅλα αὐτὰ, μὰ ξεύρεις πῶς σὲ ἐμπιστεύομαι.

Ὅρῃζει συχνὰ rendez-vous, στενοχωρεῖται μέχρι λιποθυμίας ἂν δὲν τὴν συναντήσῃς καὶ ὅταν τὴν ἀποχαιρετᾷς σὲ ἐρωτᾷ πότε θὰ ξαναέλθῃς.

Ἐνώπιον ξένων σὲ κρυφομιλεῖ. Σὲ ὑπενθυμίζει «ἐκεῖνα ποῦ ξεύρεις». Ἐνδιαφέρεται διὰ κάθε σου ζήτημα καὶ σὲ ἐρωτᾷ διὰ τοὺς λογαριασμοὺς καὶ τὰς ἀγοραπωλησίας σου. Ζητεῖ τὴν φωτογραφίαν σου καὶ τὴν ἀσπάζεται ἐνώπιόν σου.

Φροντίζει διὰ τὴν υἰείαν σου καὶ σὲ παρακαλεῖ νὰ προσέχῃς νὰ διατηρῆς τὴν ὠραιότητα τοῦ προσώπου σου. Σὲ ἐπισκεπτεται ὅταν ἀσθενῆς, προθυμοποιεῖται νὰ πλύνη τὸ μεταξωτό σου μανδῆλι, δένει τὸν λαιμοδέτην σου καὶ σκουπίζει τὰ ροῦγά σου.

Εἰς τὸ σπῆτι σὲ προσφέρει μίτρον καὶ σαρδέλλες. Σὲ παίρνει εἰς τὸ μαγειρεῖον καὶ δένει ἐμπροσθέν σου ἐμπρός σου διὰ νὰ σκουπίσῃς τὰ πιάτα.

Σὺ δὲ ὁ ἀνόητος τὴν οἰκειοποιεῖσαι, μακαρίζεις τὴν στιγμὴν ποῦ τὴν ἐγνώρισες καὶ τὴν θεωρεῖς πλέον ὡς ἰδικήν σου. Ἄλλ' αὐτὴ κρούει πρῦμναν ἀμέσως καὶ ἀλλάζει τρόπον καὶ πρόγραμμα. Σὲ ἔχει κατακτήσει ἤδη καὶ πρέπει νὰ ἀναζητήσῃ νέον θήραμα.

Ἀρχίζει νὰ θαυμάζῃ τὴν ὠραιότητα ἄλλου τινός, δεικνύει ἀντιζηλίαν ὅταν ὁμιλῆς πρὸς ἄλλην, περιφρονεῖ τοὺς φίλους σου καὶ ἀποφεύγει τὴν συνάντησίν σου.

Ὁ ἔρως ἔχει στήσει πρὸ πολλοῦ τὴν ἔδραν του εἰς τὴν καρδίαν σου. Τὴν ἀγαπᾷς, τὴν λατρεύεις, ἀλλ' αὐτὴ σὲ μισεῖ καὶ ἰδοὺ ἀπὸ τότε ἄρχεται τὸ μαρτύριον τῆς ζωῆς σου. Κατεδικάσθης εἰς ἰσόβια δεσμά, ἐνέπεσες εἰς τὴν παγιδά της καὶ ἀδύνατον πλέον νὰ ἀπαλαχθῆς.

Λοῦδινον.

ΠΡΟΔΡ. Π. ΓΙΑΝΝΑΣΟΓΛΟΥ

ΡΟΔΑ ΚΑΙ ΚΡΙΝΑ

ΣΟΝΕΤΤΟ

Εἶναι στή γῆ τὰ λούλουδα ἀνοιγμένα,
Ἐνῶ ὁ πόνος βογγᾷ καὶ με σπαραξεί.
Μαργαριτάρια βλέπεις σκορπισμένα
Κι' ἀπ' τὸ μάτι πικρὸ δάκρυ σταλάζει.

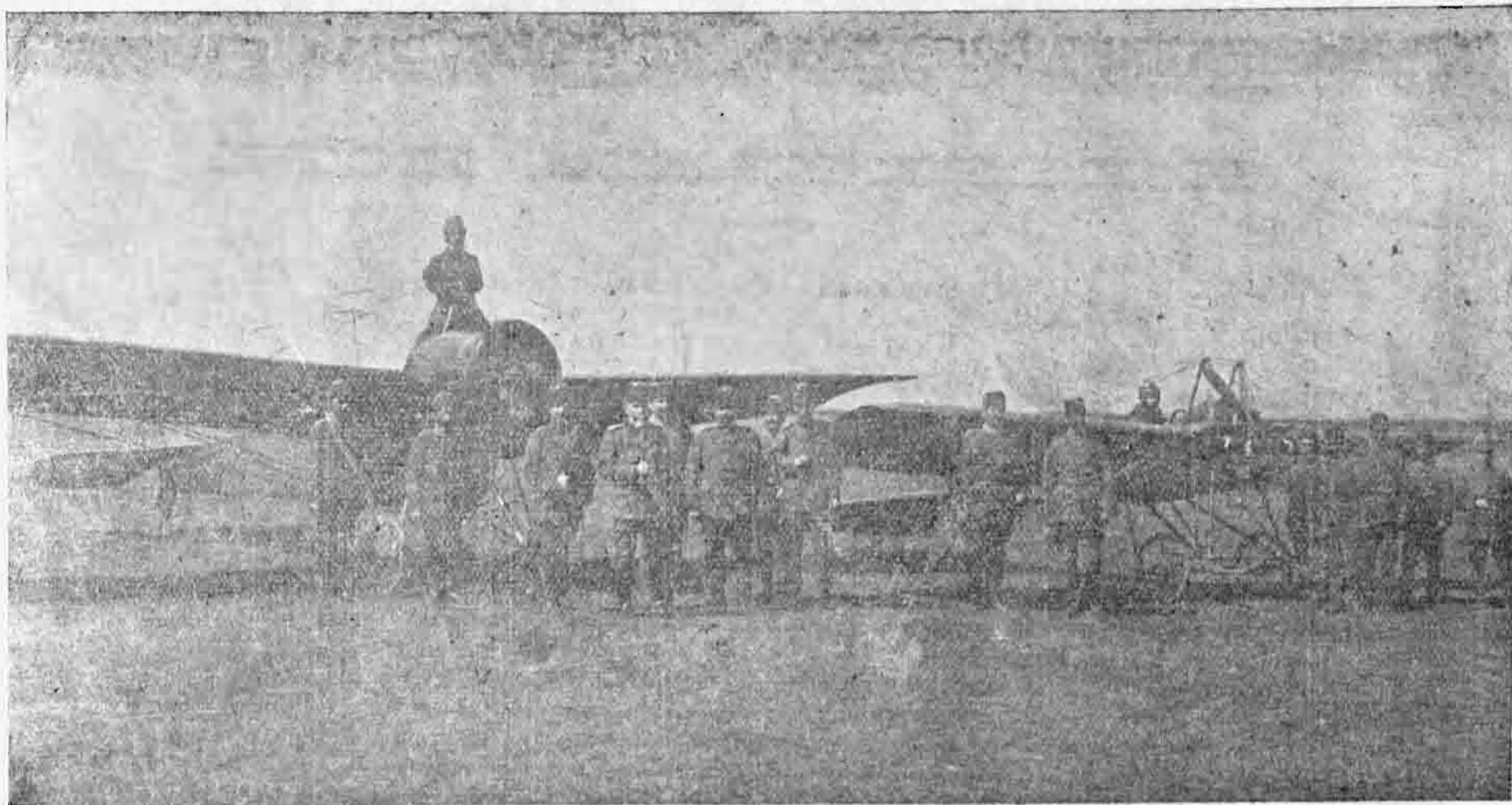
Ψιλὰ τ' ἀστέρια λάμπουν ἐνομένα
Κι' ἡ συμφορὰ στὰ στήθια μου φωλιάζει.
Ὁ Ἔσπερος, φωτίζει μαγεμένα
Καὶ στ' ἄπειρο τὴ σκέψι μ' ἀνεβαζει.

Μιὰν ἄλλη ἐλπίδα τὴ ψυχὴ φτερόνει
Καὶ πόνους καὶ χαρὰς στὸν κόσμον ἀφίνει
Καὶ τ' ἀστέρια θωρεῖ κι' ἐμπρὸς τους κλίνει.

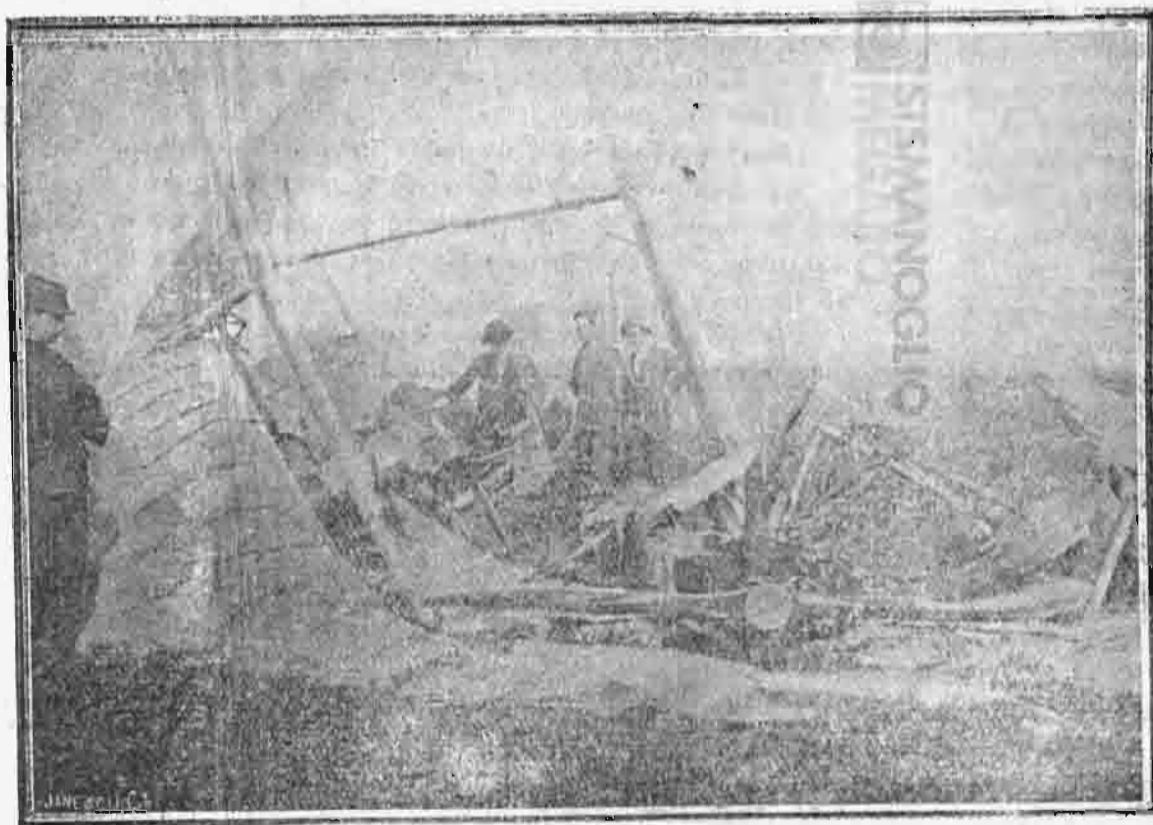
Ἐξετάζει τ' ἀνέκφραστο μυστήριον
Καὶ τῆς ζωῆς μου βλέπει τὸ μαρτύριον
Ποῦ μ' ἄλλους ἡλίους κ' εὐφωδιὰς μ' ἐνόνει.

ΕΛΕΝΗ Σ. ΛΗΜΒΡΗ

Ἀερόπλινα τοῦ Ὀθωμανικοῦ στρατοῦ.

Μετὰ τὴν σύγκρουσιν τὰ ἀερόπλινα «Δυβοῶ» καὶ «Πενιάν».

Ὁ ἀρχηγὸς τῶν ἐν Τριπολιτίδι γενναίως μαχομένων ὀθωμανικῶν στρατευμάτων Ἐρβέρ βεης καὶ ὁ Μουσταφᾶ Καμὲλ εἰς τὸ στρατόπεδον

Μαθηταὶ τοῦ Γυμνασίου καὶ μαθήτριά του Ζαππεῖον Ἀδριανουπόλεως γυμναζόμενοι.

Η ΚΕΡΚΥΡΑΙΑ ΚΟΡΗ

Μυθιστορία εκ του Γαλλικού

ΚΑΤΑ ΜΕΤΑΦΡΑΣΙΝ Ν. ΣΑΡΑΔΟΥ

(συνέχεια από σελίδος 1378)

Πρός τούτους δὲν ἐφοβεῖτο ὀλιγώτερον καὶ διὰ τὴν Μυρτώ τὰς συνεπειὰς προσεγγίσεως, ἢν προσεπάθει πάντοτε νὰ διαφύγῃ. Ἡ τοσοῦτον ταχεῖα ἐπάνθησις τῆς νεότητός της, τῆς ὁμοιοζούσης τὰ ἡμεροκαλλῆ ἐκεῖνα ἄνθη, ἅτινα ἀναπτύσσονται ἀπὸ τῆς πρωΐας μέχρι τῆς ἑσπέρας, τὸν ἐνέβαλλον εἰς φόβους μὴ κατὰ τύχην γνωρίσῃ ὅτι οὐδέποτε ἔπρεπε νὰ γνωρίσῃ, τὴν ζηλοτυπίαν.

Καὶ τὴν ζηλοτυπίαν ταύτην, τίς ἠδύνατο νὰ τὸν διαβεβαίωσῃ, ὅτι δὲν θὰ τὴν ἐδοκίμαζε καὶ αὐτὸς οὕτως; Ὅτε ἀπέσπασε τὴν Μυρτὴν ἐκ τῆς οἰκογενείας της, ὅτε τὴν ὠδήγησεν εἰς τὴν Γαλλίαν μετ' αὐτοῦ, οὐδεμίαν εἶχε πρόθεσιν νὰ τὴν ἐπιφυλάξῃ δι' ἑαυτὸν, νὰ τὴν καταστήσῃ ἀποκλειστικῶς ἰδικήν του, ἐνῶ εὐρίσκειτο ὑπὸ τοὺς δεσμοὺς ἄλλων συμπαθειῶν. Δὲν θὰ ἠδύνατο νὰ τὴν κρύπτῃ ἐπ' ἄπειρον ἐν τῇ οἰκίᾳ του, ὡσεὶ ἐντὸς χωρημίου τινὸς ἢ γυναικωνίτου. Θὰ ἦτο κακούργημα, τὸ ὁποῖον ἐτρόμαζε καὶ σκεπτόμενος μόνον αὐτό.

Ἄλλ' ὅμως, θάπτον ἢ βράδιον, ἢ καρδιά τῆς Μυρτοῦς θ' ἀφυπνίζετο ὑπὸ τῆς ἐπιθυμίας... θὰ ἠρᾶτο... θὰ ἠρᾶτο ἄλλον ἢ ἐκεῖνον... καὶ ὅτε θ' ἀνέτελλεν ἢ ἡμέρα ἐκεῖνη, δὲν θὰ ἐδικαιοῦτο νὰ τὴν ἀρνηθῇ εἰς τὸν ἄνδρα ἐκεῖνον, χωρὶς νὰ ὑποπέσῃ εἰς τὸν τερατωδέστερον ἐγωϊσμόν.

Ἄλλὰ, ἐὰν ταῦτα δὲν εἶχον οὕτω, διατί ἢ παροῦσα αὐτοῦ ἀλγεινὴ θείσι; Διατί ὁ τρομερὸς αὐτοῦ θυμὸς; Ἐπὶ τῇ σκέψει, ὅτι ὁ βαρῶνος Ἄστερ ἀντήλλαξε λέξεις τινὰς μόνον μετ' αὐτῆς; Μήπως τὸν ἐζηλοτύπει;

Οὐδὲ νὰ τὸ φαντασθῇ ἐτόλμα, ἐδικαιολόγῃ δ' ἑαυτὸν, λέγων ὅτι ἐπ' οὐδενὶ λόγῳ ἔπρεπε ν' ἀφήσῃ τὴν Μυρτὴν ἐκτεθειμένην εἰς τὰς ἐφόδους τοῦ βαρῶνου, ὅστις οὐδεμίαν παρείχεν εἰς αὐτὸν ἐγγύησιν περὶ τῆς ἐξασφαλίσεως τῆς εὐτυχίας τῆς μικρᾶς του προστατευομένης. Ἡ ζηλοτυπία του, ἐὰν ὄντως ἦτο ζηλότυπος, ἦτο ζηλοτυπία πατρικὴ... καὶ κατὰ συνέπειαν ἐπιτρεπομένη.

Ἡ παρήγορος ὅμως αὐτὴ αὐταπάτη δὲν ἠδύνατο ν' ἀνθέξῃ πρὸ τῆς πραγματικότητος, ψυχρῶς θεωρουμένης, καὶ ὁμολόγῃ ὁ ἴδιος, ὅτι ἐδοκίμαζε τὸ αὐτὸ αἶσθημα πρὸ παντὸς ἀνθρώπου... ὅστιςδήποτε καὶ ἂν ἦτο, ἐπιζητούντος τὴν εὐνοίαν ἐκεῖνης, ἧς αὐτὸς ἐτάχθη φρουρός.

Καὶ εἰς μίαν ἐκ τῶν στιγμῶν τῆς εἰλικρινείας ἐκεῖνης, ἦν ἔχομεν ἐνίοτε ὅτε εἴμεθα βέβαιοι ὅτι εἴμεθα μόνου, ἐσκέπτετο:

— Πρὸς τί νὰ τὸ ἀρνεῖται τις; θέλω νὰ τὸ ἀγαπήσω... τὸ ἀγαπῶ ἤδη, τὸ ἀξιολάτρευτον τοῦτο πλάσμα... τὸ ἀγαπῶ... ὄχι ὡς πατὴρ, ἀλλ' ὡς ὁ ἀφρονέστερος ἐραστής! Τὸ φίλτρον ἐκεῖνο, τὸ πλήρες ἀφοσιώσεως, δι' ὃ ὑπερηφανεύομαι ἄλλοτε ὡς ὑπὲρ πινος ἀρετῆς, ἀπέπτῃ αἰφνιδίως, καὶ τὸ διεδέχθη πάθος δεσποτικόν, ἀκατανίκητον, ὅπερ θὰ καταπιεθῇ τὸ πᾶν ἐν ἐμοὶ ἐκτὸς ἑαυτοῦ... Ἴδου ποῦ ἔχω φθίσει.

Μετὰ πόσης ἠδονῆς, παρὰ τὴν θύελλαν τὴν μαινομένην ἐν τῇ ψυχῇ του, θὰ παρεδίδοτο εἰς τὰς νέας αὐτοῦ ὁρμάς, αἰτινες τὸν ἐφλεγον μέχρι μυελῶν ὀστέων, ἐὰν οὐδὲν ἐμεσολάβει μετὰξὺ αὐτοῦ καὶ ἐκεῖνης!... ἀλλ' ἢ συνειδησίς του, ἂν οὐχὶ ἢ καρδιά του, ἐφώναζεν εἰς αὐτὸν ὑψιφώνως, ὅτι δὲν ἦτο ἐλεύθερος, καὶ ὅτι μία ἄλλη ἔχει ἐπ' αὐτοῦ δικαιώματα, τὰ ὁποῖα δὲν ἠδύνατο νὰ ἀρνηθῇ.

— Ἄ! ἔλεγε μετὰ τοσαύτης ἀδικίας ὄσης καὶ ἀχαριστίας, διατί ἢ γυνὴ αὕτη νὰ ὑπεισέλθῃ εἰς τὸν βίον μου!

Ἡ γυνὴ αὕτη. Ἄ! ἐὰν ἠδύνατο νὰ τὸν ἀκούσῃ ἐκεῖνη, ἦν ἀπεκάλει διὰ τῆς περιφρονητικῆς ταύτης φράσεως, λησμονῶν τὸ τί αὕτη ἦτο ποτε δι' ἐκεῖνον, θὰ ἐσχημάτιζε πολὺ λυπηρὰν ἰδέαν περὶ τῆς δικαιοσύνης καὶ τῆς εὐθύτητος τῶν ἀνδρῶν... καὶ τῆς τιμωτικότητος των ἔτι, ὡσάκις εἶναι ὑπὸ τὴν ἐπήρειαν τοῦ πάθους.

**

Ὁ Ἰάκωβος εἰργάζετο, ὅτε ἤκουσεν ἀνοιγομένην τὴν θύραν τῆς μικρᾶς αἰθούσης, εὐρίσκομένης παρὰ τὸ σπουδαστήριόν του.

Ἡ ἀπροσδόκητος αὕτη ἐμφάνισις τὸν ἐξέπληξε καὶ πρὶν ἔτι ἀποτελειώσῃ

τὴν φράσιν του, κατέθεσε τὴν γραφίδα καὶ διηυθύνθη ὀργίλως πρὸ τῆς ἐπισκεπτρίας.

Ἀμφότεροι ἀνήγειραν τὸ παραπέτασμα τῆς θύρας καὶ εὐρέθησαν οὕτως ὁ εἰς ἀπέναντι τοῦ ἄλλου, ὄρθιοι, ὡς δύο ἀγωνισταί, ἀλληλοπαρατηρούμενοι, ὡς εἰ ἕκαστος ἐσκέπτετο ἐὰν ἔπρεπε νὰ καταφέρῃ αὐτὸς, ἢ νὰ ἀναμείνῃ τὸ πρῶτον κτύπημα.

Ὁ κ. Λώρης, ἰδὼν τὴν κ. Μοριώ, δὲν ἠδυνήθη νὰ προφυλαχθῇ τῆς ὀχληρᾶς ἐκεῖνης ἐντυπώσεως, ἦν δυσκόλως δύναται τις νὰ μὴ αἰσθανθῇ, ὡσάκις συναντᾶται μὲ πρόσωπον, πρὸς ὃ συναισθάνεται ὅτι ἔπαισεν. Ἡ συνειδησίς του δὲν τὸν ἐνεθάρρυνε καὶ ἐνόμιζεν, ὅτι ὀξυδερκῆς ὀφθαλμὸς θὰ τὸ διέβλεπε καὶ θ' ἀνεγίνωσκε τὴν ψυχὴν του. Ἐν τούτοις κατώρθωσε νὰ ἀποκρύψῃ τὴν ἐντύπωσιν ταύτην καὶ ἔτεινε τὴν χεῖρα εἰς τὴν κ. Μοριώ.

Ἐν τῇ οἰκίᾳ μου εἴσθε πάντοτε εὐπρόσδεκτος, ἀλλὰ σὰς βεβαίῳ, δὲν σὰς ἀνέμενον σήμερον...

— Ἐπέρχονται καθ' ἐκάστην πράγματα... καὶ πρόσωπα, τὰ ὁποῖα κανεὶς δὲν περιμένει, εἶπεν ἢ κ. Μοριώ μὲ τόνον φωνῆς ἐλαφρῶς εἰρωνικόν.

— Ὅταν ἢ ἐκπληξίς εἶναι εὐάρεστος, ὡς ἢ παροῦσα, δὲν παραπονεῖται τις, εἶπεν ὁ κ. Λώρης.

Καὶ μετὰ δεξιότητος ἀφήρесе τὴν πυκνὴν καλύπτραν, ἧτις ἀπέκρυπτεν ἐκ τῶν ὀμμάτων τῶν διαβατῶν τὰ ὄραῖα χαρακτηριστικὰ τῆς ἐπισκεπτρίας του καὶ ἄφινε νὰ φαίνηται μόνον ἢ γαλακτιώδης λευκότης τῆς ξανθῆς αὐτῆς καλλονῆς, καὶ τὴν ὠδήγησεν εἰς τὸ ἀνάκλιτρον, τὸ ὁποῖον εὐρίσκειτο παρὰ τὸ γραφεῖόν του.

Ἐκεῖνη συνεστάλη εἰς μίαν ἄκραν, διὰ νὰ εἶναι μακρὰν του.

Ἠννόησεν, ὅτι δὲν θὰ ἐμαλάσσετο διὰ τῶν κολακειῶν καὶ χωρὶς νὰ ζητήσῃ νὰ πλησιάσῃ τὰ ἄκρα, ἐκάθησε καὶ αὐτὸς εἰς τὴν ἄλλην ἄκραν τοῦ ἀνακλίντρον, προβλέπων τὴν θύελλαν καὶ προετοιμαζόμενος νὰ τὴν ὑποστῇ, χωρὶς νὰ ἐπιστεύσῃ τὴν ἔκρηξίν της.

Ἄλλ' ἢ ὑπομονὴ δὲν ἦτο χαρακτηριστικόν προσὸν τῆς κ. Μοριώ καὶ ὄλως ἐξάλλος ὀργῆς.

— Πῶς ἔχει, τῷ ἠρώτησεν, ἢ θελκτικῆς σας κηδεμονευομένη, ὑπὲρ ἧς οὐδέποτε μοὶ ὁμιλεῖτε, παρ' ὅλον τὸ ἐνδιαφέρον, τὸ ὁποῖον γνωρίζετε, ὅτι μοὶ ἐμπνέει;

ἦτο τὸ ἐπιτυχὲς προανάκρουσμα. Ὁ κ. Λώρης ἀπήντησε μετὰ περισσῆς δεξιότητος:

— Νομίζω, προσφιλῆς φίλη, ὅτι, ἐὰν εἰς ἐξ ἡμῶν εἶναι εἰς θέσιν νὰ δώσῃ πληροφορίας ὑπὲρ αὐτῆς, εἴσθε μᾶλλον ὑμεῖς... διότι τὴν εἶδατε πρὸ ὀλίγων μόλις ἡμερῶν.

— Ἄ! γνωρίζετε λοιπὸν τὴν ἐπίσκεψίν μου;

— Μάλιστα, καὶ σὰς ὁμολογῶ, δὲν συνήλθον εἰσέτι ἐκ τῆς ἐκπληξέως, ἦν μοὶ ἐπροξένησε.

— Δὲν ἔπρεπε νὰ σὰς ἐκπλήξῃ καὶ τοσοῦτον. Οὐδὲν ἐκ τῶν ἐνδιαφερόντων ὑμᾶς εἶναι δυνατόν νὰ μοὶ εἶναι ἀδιάφορον ἐπεθύμουν νὰ ἰδῶ ἐκείνην, τὴν ὁποίαν οὐδέποτε μοὶ ἐδείξατε.

— Ἀνέμενον πάντοτε τὴν περίστασιν.

— Καὶ ἐγὼ τὴν ἐπεξήτητον.

— Καὶ λοιπὸν ἠχαριστήθητε ἤδη;

— Ὅχι καὶ τοσοῦτον... Αὕτη δὲν εἶναι ἓν παιδίον, ὅπως εἶχατε τὴν καλωσύνην νὰ μὲ κάμπετε νὰ τὸ πιστεύσω, εἶναι μία μεγάλη καὶ ὄραία κόρη ὄλοτελῶς... ἧς ἐπεφορτίσθητε τὴν ἐκπαίδευσιν καὶ ἀγνωῶ ἀληθῶς διὰ ποῖον λόγον.

— Τί τὰ θέλετε, λατρεύω τὰ παιδιά... Δὲν ἔχω καὶ δὲν θ' ἀποκτήσω ποτέ... Θὰ υἱοθετήσω αὐτήν, θὰ εἶναι δι' ἐμὲ κόρη μου...

(ἀκολουθεῖ)

ΔΙΑ ΤΑΣ ΚΥΡΙΑΣ

Γαμήλια δῶρα.

Παρήλθεν ὁ Μάιος, ὁ μὴν ὁ ὁποῖος δὲν τελεῖ ἡμεναίους, ἀλλὰ προετοιμάζει, καὶ ἰδοὺ ἡμεῖς ἠρξίσαιμεν νὰ λαμβάνωμεν τὰ ὠραῖα κομψὰ προσκλητήρια εἰς τὴν εὐτυχίαν τῶν φίλων μας. Ἄς εὐχηθῶμεν εἰς ὅλα τὰ νεαρὰ αὐτὰ ζεύγη νὰ ζήσουν εὐτυχισμένα. Ἄλλὰ τὰς εὐχὰς μας πρέπει, κατὰ τὴν συνήθειαν, νὰ συνοδεύσωμεν καὶ μὲ κάποιον δῶρον. Τί εἶδους ὅμως πρέπει νὰ εἶναι τὸ δῶρόν μας;

Τὰ γαμήλια δῶρα πρὸ παντὸς πρέπει νὰ ἐκλέγονται μὲ φροντίδα καὶ καλαισθησίαν, διότι θὰ συντελέσωσιν εἰς τὴν ἁρμονίαν τῆς νέας οἰκίας, εἰς τὴν ὁποίαν στέλλονται νὰ λάβουν μέρος. Τὰ κοσμήματα καὶ τὰ τριχαπια εἶναι ἀναπόσπαστα ἀπὸ τὰ λοιπὰ δῶρα τοῦ γάμου. Ὅσον διὰ τὰ ἄλλα καλλιτεχνήματα, αὐτὰ τότε μόνον πρέπει νὰ στέλλονται, ὅταν γνωρίζῃ ὁ δωρητὴς τὰ καλλιτεχνικὰ γούστα ἐκείνων, διὰ τοὺς ὁποίους προορίζονται. Τὰ ἐπάργυρα ἢ ἐπίχρυσα σκευῆ, ὡς δοχεῖα, λύκηθοι, ἀντιδοχοὶ, εἶναι ὄχι μόνον τὸ ὠραιότερον γαμήλιον δῶρον, ἀλλὰ καὶ τὸ προσιτόν εἰς ὅλα τὰ βαλάντια, διότι τὰ εἶδη ταῦτα εὐρίσκει τις εἰς ὅλας τὰς τιμὰς. Καλὸν ὅμως καὶ εἰς τὴν ἐκλογὴν τούτων νὰ ἐπιστήσῃ τὴν προσοχὴν ὁ ἀγοραστής. Τὸ σχῆμα, τὸ σχέδιον, τὰ κοσμήματα πρέπει νὰ εἶναι κομψὰ, καλαίσθητα καὶ ὄχι ἕξ ἐκείνων, τῶν ὁποίων τὰ πανομοιότυπα εὐρίσκει κατὰ χιλιάδας εἰς τὴν ἀγοράν. Σκεφθῆτε, ἄλλως τε, ὅτι τὸ δῶρον δὲν πρέπει νὰ εὐχαριστῇ μόνον ἐκείνους, οἱ ὁποῖοι τὸ δίδουσιν, ἀλλὰ πρὸ πάντων ἐκείνους ποῦ θὰ τὸ δεχθῶσι. Τὸ μειδιάμα τῆς εὐαρεσκείας τῶν τῶ ἀνυπόκριτον καὶ φυσικὸν εἶναι ἡ μεγαλειτέρα ἀμοιβή σας.

Οἱ στενοὶ συγγενεῖς δύνανται νὰ δωρήσωσιν ἀντικείμενα πλέον χρήσιμα εἰς τὴν νέαν οἰκογένειαν. Σερβίτσια τοῦ γαστρίτου, καφέ, τείον, ὀπωροδόχοι, σαμαβάρια, ἐπιπλα, ὅλα αὐτὰ δύνανται ν' ἀποτελέσωσι θαυμάσια δῶρα συγγενῶν ἢ πολὺ στενῶν φίλων.

Ἐκτὸς ὅμως τῶν κομψοτεχνημάτων ἀφ' ἑνὸς καὶ τῶν χρησίμων σκευῶν ἀφ' ἑτέρου, ὑπάρχουν ἄλλα, τὰ ὁποῖα μετέχουσι καὶ τῶν δύο καὶ τὰ ὁποῖα δύνανται πᾶς τις νὰ προσφέρῃ. Ἐν ὠρολόγιον τῆς τραπέζης, μία λάμπα καὶ τὰ παρόμοια εἶναι ὠραῖα δῶρα, ὅταν μάλιστα εἶναι κομψῶς καὶ καλλιτεχνικῶς ἐξοικασμένα.

Μὴ λησμονῆτε ὅμως, κυρία μου, καὶ τὰ εἶδη τοῦ καλλυνηρίου, διὰ τὰ ὁποῖα πολὺ θὰ εὐχαριστηθῇ ἢ μελλοντικός. Μικροὺς καθρέπτας, φιαλίδια δι' ἑσάνς, ψήκτρας, καθαριστήρας τῶν ὀνύχων καὶ τὰ σχετικὰ τοῦ καλλωπισμοῦ. Τὰ εἶδη ταῦτα σὰς προσφέρουσι θαυμάσιον ἔδαφος δι' ἐκλογὴν τοῦ δώρου σας, τὸ ὁποῖον στέλλετε μὲ τὸ ἐπισκεπτήριόν σας εἰς ἐκείνας, εἰς τὰς ὁποίας θέλετε νὰ εὐχηθῆτε τὸν βίον ἀνέφελον καὶ εὐτυχῆ.

ΦΙΛΟΜΗΛΗ

Χωρὶς καπέλλο.

Μάλιστα. Ἡ μόδα, ἡ ὁποία μᾶς ἐφόρτωσε μὲ τὰ παραδοξότερα σχήματα τῶν καπέλλων ἀπὸ τὰ πλέον μινιὸν ἕως εἰς τὰ καπέλλα-ἀερόπλانا, μᾶς ἐπιβάλλει τώρα τὴν κατάργησίν των. Ἡ μόδα αὕτη ἔρχεται ἀπὸ τὴν Ἀμερικὴν, ἔχει δὲ ὑπὲρ αὐτῆς καὶ τὴν ὑγιεινὴν. Αἱ Παρισιναὶ δὲν ἐδίστασαν νὰ τὴν ἀκολουθήσωσι καὶ ἐθεάθησαν περιπατήτριαι εἰς τὸ Δάσος τῆς Βουλῶνης χωρὶς καπέλλα. Εἶναι ἀληθὲς ὅτι μεχρι σήμερον ὀλίγοι ἠσπλάσθησαν τὸν νεωτερισμὸν αὐτὸν, ἄγνωστον δὲ εἶναι ἂν θὰ μᾶς τὸν ἀφήσουν νὰ ἔλθῃ ἕως ἐδῶ.

Αἱ κτένας.

Ἡ ἰδιοτροπία τῆς μόδας μᾶς ἐπαναφέρει τὰς ὠραίας κτένας, τὰς ὁποίας μᾶς εἶχον ἀναγκάσει νὰ ἐγκαταλείψωμεν. Τίποτε δὲν εἶναι τόσον ἁρμονικὸν καὶ ὠραῖον εἰς τὰ κίματα τῶν κομμώσεων, ὅσον αἱ γλυκεῖαι ἀποχρώσεις τῶν ξανθῶν ἢ σκιερῶν πτενῶν. Σήμερον ἠρξισαν νὰ συνειθίζονται κτένας διαφόρων σχημάτων, ἀνάλογοι δι' ὅλας τὰς κομμώσεις πόλεως, ἐσπερίδων, ἢ θεάτρου, αἱ ὁποῖαι ἀποτελοῦσιν ἓν θαυμάσιον ἐξάρτημα τῆς γυναικείας καλαισθησίας.

Οἱ σάκκοι.

Οἱ σάκκοι τῆς ἐποχῆς αὐτῆς δὲν εἶναι πλέον ἐκ βελούδου, οὔτε δερμάτινοι ἀκολουθοῦν καὶ αὐτοὶ τὸ εἶδος τοῦ φορέματος καὶ δι' αὐτὸ πρέπει νὰ παραγγέλλονται ἢ ν' ἀγοράζονται ἀπὸ τὰς ραπτρίας. Ὁ ταφτᾶς σανζᾶν εἶναι τῆς μόδας διὰ τὰ κοστοῦμ ταγιέρ καὶ ὁ σάκκος λοιπὸν θὰ κατασκευασθῇ ἀπὸ τὸ ἴδιον

ἕφασμα. Ἄν πάλιν τὸ φόρεμα εἶναι ἀπὸ μπροκάρ, τότε καὶ ὁ σάκκος θὰ γίνῃ ἐκ τοῦ ἰδίου ἕφασματος. Τὰ κοσμήματα τῶν σάκκων δὲν κατήγγησεν ἡ μόδα.

Κατὰ τῆς πτώσεως τῶν τριχῶν.

Διὰ νὰ ἐμποδίσετε τὴν πτῶσιν τῶν τριχῶν σας, δύνασθε νὰ ἐκτελέσετε τὴν ἐπομένην συνταγὴν μὲ ἐλπίδας πολλὰς ἐπιτυχίας:

Μαγειρικὸν ἄλας	1	κοχλιάριον τοῦ καφέ
Ἵδωρ βρόχινον	100	γραμμάρια
Κινίνη	20	»
Καλὸ ροῦμι	400	»

Διατηρήσετε τὸ μίγμα τοῦτο ἐντὸς φιάλης καλῶς κλεισμένης, τὴν ὁποῖαν ἀνακατόνετε καλὰ προτοῦ μεταχειρισθῆτε τὸ περιεχόμενον αὐτῆς, διὰ τοῦ ὁποῖου βρέχετε τεμάχιον βάμβακος καὶ εἶτα τρίβετε τὸ τριχωτὸν μέρος τῆς κεφαλῆς.

Πῶς καθαρίζονται

οἱ δερμάτινοι σάκκοι τῶν ταξιδίων.

Λαμβάνετε δύο λευκὰ ὠῶν καὶ τὰ κτυπάτε καλῶς. Μὲ τὸν ἀφρόν αὐτὸν πλύνετε καλὰ τὸν σάκκον. Ἄν τὸ δέρμα εἶναι μαῦρον, προσθέσατε ὀλίγην αἰθάλην. Σηραίνετε κατόπιν τοὺς σάκκους, τρίβουσαι αὐτοὺς μὲ μαλακὴν φλανέλαν.

Τὰ ἐλατιώματα τῶν ἀνδρῶν.

Παρισινὸν περιοδικὸν ἠρώτησε τὸς ἀναγνωστρίας του ποῖα εἶναι τὰ δέκα μεγαλειτέρα ἐλατιώματα τῶν ἀνδρῶν. Ἴδου ποῖα ἐλατιώματα ἀνεγνώρισαν αἱ Γαλλίδες εἰς τοὺς ἀνδρας κατὰ λόγον πλειοψηφίας: Ἐγωϊσμὸν (2387 ψήφοι), ζηλείαν (1968), ἀπιστίαν (1783), ἀκολασίαν (1517), ἀνανδρίαν (1350), ἀνηθικότητα (1070), δεσποτισμὸν (1057), δογὴν (1051), μωρίαν (1000) καὶ ὀκνηρίαν (935).

Συμφωνοῦσιν αἱ Ἑλληνίδες διὰ τοὺς ἀνδρας τῶν;

ΙΑΝΘΗ

ΤΟ ΔΙΗΓΗΜΑ ΜΑΣ

ΤΑ ΡΟΔΑ

Ο κύριος, Ίακωβος Μορβάν ητο πολύ ιδιόρρυθμος τίπιος. Είχε διέλθει την πρώτην του νεότητα σχεδόν μεμονωμένος εις την κοινωνίαν, όλα δὲ τὰ γεγονότα τὰ υπεδέχτο με μίαν υπεροπτικήν φιλοσοφίαν καὶ μ' ἓνα σκεπτικισμόν, τὸν ὁποῖον τῷ ἐγένετο ἡ ἀδιαφορία.

Πλούσιος, ἀνευ οἰκογενείας, με πνεῦμα ἀνεπτυγμένον καὶ διαθέσεις ἐκλεκτάς, δὲν ἐγνωρίζεν ἄλλον νόμον, παρ' ἢ τὴν ἰδιοτροπίαν του, καὶ εἶχε θεωρήσει ὡς τὸν κυριώτερον κανόνα τῆς ὑπάρξεώς του τὴν ἀνεξαρτησίαν.

— Διατι δὲν νυμφεύσθε; τὸν ἠρώτησε κάποτε εἰς φίλος του. Με τὸ ὄνομα, τὸ ὅποιον ἔχετε καὶ τὴν περιουσίαν, εἰμπορεῖτε νὰ εὑρετε πολὺ ἐκλεκτὴν σύζυγον.

— Μα τὴν πίστιν μου, ἀπήντησε με ἠρεμῶν, εἶναι ἓνα πρᾶγμα, τὸ ὅποιον ἀκόμη δὲν ἐσκέφθην.

— Καὶ ὅμως προσέξετε μήπως, ὅταν ἀρχίσθητε νὰ σκεπτεσθε, εἶναι πολὺ ἀργά.

— Πολὺ πιθανὸν νὰ ἔχετε δίκαιον... , πρέπει νὰ σκεφθῶ...

Ἀλλὰ τὰ ἔτη διέρρεον... Δὶ τρίχες τοῦ κυρίου Ίακώβου ἤρχισαν νὰ χάνουν τὸ πρῶτόν των χρωμα καὶ ὅμως ἔμενον ἀκόμη ἀνυμφοί.

Με τὴν ἡλικίαν μάλιστα ἡ μισάνθρωπία ἠξῆσεν ἀρκετά. Ἀφῆκε τὴν πρωτεύουσάν καὶ ἠγόρασε μικρὰν περιοχὴν εἰς ἓν γραφικὸν χωριουδάκι, τὸ ὁποῖον ἔβλεπε καίτοι κίνησιν μόνον τοὺς δύο θερινοὺς μῆνας, ἀπὸ ὅσους ἤρχοντο νὰ παραθερίσουν ἐκεῖ. Τοὺς ἄλλους μῆνας μόνον οἱ ὀλίγοι χωρικοὶ ἀπετέλουν τὸν πληθυσμὸν του.

Εἰς τὴν περιοχὴν, τὴν ὁποίαν ἠγόρασεν ὁ Ίακώβος, ἔκτισεν ἓνα ὠραῖον οἰκίσκον, τὸν ὁποῖον περιέβαλλε θαυμάσιος κήπος ἀπὸ ροδάς καὶ ἄλλα φυτῶν.

Ο κήπος αὐτὸς εἶχε καταστῆ ὀνομαστός διὰ τὴν ποιικιλίαν τῶν ἀνθῶν του καὶ τὴν ὠραιότητά τῶν ρόδων του.

Πολλὰκις ἐξ ἐκείνων, οἱ ὁποῖοι παρεθέρizon εἰς τὸ χωριὸν, πολλοὶ ἐπισκέπτοντο καὶ ἐθαύμαζον τὸν κήπον αὐτόν, χωρὶς ὅμως νὰ κατορθώσουν καὶ νὰ γνωρίσουν τὸν ἰδιοκτήτην του, ὁ ὁποῖος ἀπέφευγεν ἐπιμελῶς τὰς συναντήσεις.

Ο Ίακώβος, θέλων νὰ ἰκανοποιήσῃ τὴν περιέργειάν του, εἰς τὸ μέσον τοῦ κήπου καὶ εἰς μέρος καταφανὲς ἐστήλωσε μίαν δῆλωσιν, γραμμὴν με μεγάλα γράμματα:

«Ἐπιτρέπεται εἰς κάθε ὠραῖαν γυναῖκα νὰ δρέπῃ ἐν ρόδον».

Δὲν ἐχρειάζοντο περισσότερα. Τὰ ρόδα ἐδεκατίζοντο κυριολεκτικῶς, διότι κάθε γυνὴ ποῦ διήρχετο ἀπ' ἐκεῖ, ἀνεγίνωσκε τὴν δῆλωσιν καὶ εὐθὺς χωρὶς νὰ διστάσῃ, με συνείδησιν ἡσυχον, ἐξέλεγεν ἓν ρόδον καὶ τὸ ἔκοπτεν.

Ἀκουμβισμένος εἰς ἓν παράθυρον ὀπίσω ἀπὸ ἓν πυλὸν παραπέτασμα, ὥστε νὰ μὴ φαίνεται, ὁ Ίακώβος διεσκέδαζεν ὅλην τὴν ἡμέραν, βλέπων τὸ θέαμα αὐτὸ τῆς γυναικείας αὐταρσεκείας.

Ἐκεῖνο δὲ, τὸ ὁποῖον εὗρισκε περισσότερον, ἦτο ὅτι καμμία γυνὴ, ἀπὸ ἐκείνας ποῦ ἐπερνοῦσαν πρὸ τοῦ κήπου του, δὲν ἐδίσταζεν οὐδ' ἐπὶ στιγμὴν εἰς τὴν πρόσκλησιν. Καὶ ὅμως μεταξὺ αὐτῶν ὑπῆρχον καὶ ἄσχημοι καὶ γραιτοί. Ἐν τούτοις ὅλαι αὐταὶ ἔκοπτον τὰ ἀνθὰ με τοιαύτην αὐτολεποίτησιν, ὥσπιν κίποιος καθρέπτης, ἰδικὸς των, νὰ τὰς διαβεβαίωσιν ὅτι ἦσαν αἱ ὠραιότεραι γυναῖκες τοῦ κόσμου, παρὰ τὴν κατασκευὴν των, παρὰ τὴν ἡλικίαν των.

Καὶ ὁ Ίακώβος μόνος περιεγέλα καὶ ἔσκαπτε τὴν γυναικείαν αὐτὴν ἀδυναμίαν.

— Ὅλαι αἱ γυναῖκες, ἔσκέπτετο, εἶναι φιλάρεσκοι καὶ ἐγωίστριαι.

Μίαν ἡμέραν ὅμως ἡ εἶρων ψυχὴ τοῦ ἠπατήτη, Ὁ κανὼν, τὸν ὁποῖον ἐπίστευε γενικόν, εἶχε καὶ τὴν ἐξαιρέσιν του.

Ο Ἰούνιος εὗρισκετο περὶ τὰ μέσα του, τὸ χωριὸν εὗρισκετο εἰς τὴν μεγαλειτέραν του δόξαν, ἠριθμει τοὺς περισσοτέρους ξένους, καὶ ὁ κήπος τοῦ Ίακώβου ἐδοκίμαζε τὰς σκληρὰς ἐπιθέσεις ὄλων τῶν γυναικῶν, αἱ ὁποῖαι ἐπερνοῦσαν ἀπ' ἐκεῖ.

Ἐν τούτοις διὰ πρώτην φοράν ἀπ' οἴτου εἶχεν ἀρχίσῃ νὰ κἀμῃ τὰς παρατηρήσεις του, μίαν γυνή, τῆς ὁποίας τὸ παρεστημα τοῦ ἐφάνη ἀρκετὰ κομψόν, ἐπέρασε πρὸ τῶν ρόδων χωρὶς νὰ σταματήσῃ καὶ ἀφοῦ ἀπεμακρύνθη ὀλίγα βήματα ἐκάθησε κάτω ἀπὸ ἓν δένδρον χωρὶς νὰ κόψῃ κανὲν ἀνθος.

Ο Ίακώβος ἐξεπλάγη. Ἀρὰ γὰρ τὰ χαρακτηριστικὰ τῆς περιποιηθείας, τὰ ὁποῖα ἐκρύπτοντο ἀπὸ τὸ πλατὺ καπέλλον της, ἦσαν τὸσον ἄσχημα, ὥστε αὐτὴ νὰ ἔχη συναίσθησιν τῆς ἄσχημίας της;

Ἐνόησε τότε πόσον σκληρὸς ὑπῆρξε με τὴν ἐπιγραφὴν του ἐκείνην, ἡ ὁποία ἐξάπαντος θὰ ἐλύπησε τὴν ἄσχημον ἐκείνην γυναῖκα τὸσον, ὥστε αὐτὴ νὰ μὴ τολμᾷ νὰ ἐγγίσῃ κανὲν ἀνθος. Ἡθέλησε λοιπὸν νὰ ἐπανορθώσῃ τὸ ἀδίκημα, τὸ ὁποῖον ἀκουσίως ἔκαμεν εἰς τὴν ἄγνωστον.

Ἀπασχολημένη εἰς τὸ νὰ παρατηρῇ τὴν δύσιν τοῦ ἡλίου ἡ ἀγνωστος, δὲν ἀντελήφθη τὸν Ίακώβον, ὅστις πλησιάσας αὐτήν, τὴν παρετήρει με προσοχὴν.

Ἡ ἀγνωστος ἦτο ὠραιότατη. Ξανθὰ μαλλιά περιέβαλλον τὸ κομψὸν καὶ λεπτοφρὲς πρόσωπόν της. Ἡ ἀσθενὴς σκιά, τὴν ὁποίαν ἔρριπτε τὸ ἀπλοῦν λινὸν καπέλλο της, τὸ στολισμένον με μίαν μπλε κορδέλλαν, ἔδιδεν εἰς τὴν μορφὴν της μίαν δροσερότητα ἀπερίγραπτον καὶ ὄλον της τὸ σῶμα ἀπέπνεε τὴν χάριν τῆς νεότητος καὶ τοῦ θεληγῆτρον.

Ἐστατικὸς ὁ Ίακώβος, ἐπλησίασε περισσότερον καὶ ὑπεκλήθη πρὸ αὐτῆς.

— Δὲν ἀνεγνώσατε, τῇ λέγει, τυχαίως τὴν ἐπιγραφὴν αὐτήν;...

Ἡ κόρη ἐταράχθη καὶ κατακόκκινος ἐσηκώθη καὶ ἠτομάσθη νὰ φύγῃ χωρὶς νὰ ἀπαντήσῃ εἰς τὸν ἀδιάκριτον ἐκεῖνον ἀγνωστον. Ἀλλ' ἐκεῖνος ἐξηκολούθησε:

— Συγχωρήσατέ με, παρακαλῶ, διότι σὰς ὀμιλῶ μ' αὐτὸν τὸν τρόπον εἶμαι ὁ ἰδιοκτήτης αὐτοῦ τοῦ κήπου, ὁ Ίακώβος Μορβάν...

Τὸ σεμνὸν ὕφος τοῦ ἀνδρός καὶ ἡ συμπαθὴς φυσιογνωμία του καθησύχασαν τὴν κόρην, ἡ ὁποία ἐστράφη ἀμέσως πρὸς αὐτόν καὶ τοῦ λέγει:

— Ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ, ἐγὼ σὰς ζητῶ συγγνώμην, κύριε, διότι περιεφρόνησα τὰ ἀνθὰ σας, τὰ ὁποῖα εὔρον θαυμάσια.

— Καὶ τότε διατί δὲν ἐκόψατε; νομίζω ὅτι ἔχετε ἀρκετὸν δικαίωμα, προσέθεσε μειδιῶν.

Ἐκεῖνη κατεβίβασε τοὺς ὀφθαλμούς.

— Δὲν ἐτόλμησα, ἀπήντησε...

Καὶ ἡ συνομιλία ἐξηκολούθησεν.

Ἐντὸς ὀλίγων λεπτῶν ἡ κόρη ἐκείνη ἐπληροφόρησε τὸν Ίακώβον, ὅτι εἶχε φθάσει εἰς τὸ χωριὸν ἐκεῖνο διὰ νὰ περάσῃ τρεῖς ἑβδομάδας πλησίον μιᾶς θείας της, ὅτι ὁ πατήρ της τὴν ἀφῆκε πολὺ μικρὰν ὀρφανὴν καὶ πτωχὴν κόρην.

Τὶ θὰ τῆς ἐπεφύλασσε τὸ μέλλον; Ἡ τύχη πτωχῆς κόρης δὲν εἶναι ποτὲ εὐχάριστος. Οὐδεὶς πλησιάζει αὐτήν, διότι τὴν γνωρίζουν, ὅτι εἶναι χωρὶς προῖκα, ἐξ ἄλλου δὲ ἀρκετὰ ὑπερήφανος, ὥστε νὰ μὴ ἐκπληρωθῇ τὰς τιμὰς τῶν ἀνδρῶν ἐξ ἡ μεμονωμένη καὶ λησμονημένη.

Ὅλα αὐτὰ ἡ ὠραία κόρη τα ὁμολογεῖ με ἓνα τόνον τρυφερᾶς θλίψεως εἰς τὸν Ίακώβον, ὁ ὁποῖος ἐφαίνετο, ὅτι τὴν ἤκουσε με κάποιον ἐνδιαφέρον.

Ἐνῶ ἡ ἀγνωστος ὀμιλεῖ, ὁ Ίακώβος ὑφίστατο χωρὶς νὰ τὸ ἐννοῇ τὴν ἐπήρειαν τοῦ θεληγῆτρον τῆς συνομιληθείας του. Ἐνόει τώρα τὸν θλιβερόν λόγον, διὰ τὸν ὁποῖον αὐτὴ ἐπέρασεν ἀπὸ τὸν

κῆπον χωρὶς νὰ κόψῃ τι, ὡς τόσαι ἄλλαι. Εἰς τί ἄλλωστε, θὰ τῆς ἐχορήσιμευεν ἡ καλλονή, ἀπὸ τὴν ὁποίαν αὐτὴ δὲν ἐδοκίμασε τίποτε ἄλλο, παρὰ ἀπογοητεύσεις καὶ θλίψεις;

Ἐξαφνα διέκοψε τὴν ὀμιλίαν της.

— Πῶς περὶ ἡ ὠρα με τὰς φλυαρίας... Ἡρῆσα καὶ ἡ θεία μου θ' ἀνησυχῇ. Πρέπει, νὰ σὰς ἀποχαιρετήσω...

Με φωνὴν τρέμουσαν ἀπὸ δυσκόλως κρυπτομένην συγκίνησιν, ὁ Ίακώβος ἐψιθύρισε:

— Γνωρίζω τώρα, δεσποίνις, διατί δὲν ἠθέλησατε νὰ κόψετε κανὲν ἀπὸ τὰ ρόδα μου, διότι... σὰς ἀξίζει ὅλος ὁ κήπος νὰ τεθῇ εἰς τὴν διάθεσίν σας.

Καὶ ἐνῶ ἐκείνη διεμαρτύρετο διὰ τὴν κολακείαν ἐκείνην, ὁ Ίακώβος προσέθηκεν:

— Ἐν τούτοις, ἂν μοῦ ἐπιτρέπετε, αὐριον ὁ κηπουρός μου θὰ σὰς φέρῃ μίαν ἀνθοδέσμην διὰ τὴν κυρίαν θείαν σας.

Ἐκεῖνη τοῦ ἔτεινε τὴν χεῖρα μ' ἐν χαριτωμένον μειδιάμα, τὸν ἠχαρίστησε καὶ ἀπεμακρύνθη.

Τὴν παρετήρει ὁ Ίακώβος με προσοχὴν ἕως οἴτου ἐχάθη ἀπ' ἐμπρός του, ἔπειτα δὲ παρεδόθη εἰς ὄνειροπολήσεις.

Εἰς τὴν ὠραίαν ἐκείνην κόρην εὗρισκε τὴν εὐδοχίαν διαφάνειαν τῶν ρόδων του, τὴν χάριν, τὸ θέλητρον, τὴν κομψότητα. Ἦτο ἐν ζωντανὸν ρόδον, περισσότερον μάλιστα ἀπ' ἐκεῖνα χαριτωμένον καὶ ζηλευτόν.

Ἡ νύξ εἶχεν ἐπέλθει. Ἐπέστρεψεν εἰς τὸ σπίτι του καταγνακτισμένος ἐναντίον τῶν νέων τῆς ἐποχῆς, οἱ ὁποῖοι, κυνηγῶντες τὰς προῖκας, περνοῦν ἀδιάφοροι ἀρὸ τοιούτων θελητικῶν ὑπάρξεων, αἱ ὁποῖαι τόσῳ ὑπόσχονται εἰς τὸν σύζυγον των. Καὶ διὰ πρώτην φοράν διηρωτήθη ἂν δὲν εἶχεν ἄδικον καὶ αὐτὸς ζητῶν τὴν εὐτυχίαν εἰς τὸν ἐγωισμόν καὶ τὴν μόνωσιν.

Μηχανικῶς παρετήρησεν εἰς τὸν καθρέπτην τὰς τρίχας τῆς κεφαλῆς του καὶ τὰς ρυτίδας, τὰς ὁποίας ἔφευρεν ἡ τεσσαρακοντίας τῶν ἐτῶν του καὶ ἐσκέφθη:

— Ἴσως δὲν εἶναι ἀκόμη ἀργά.

— Τὴν ἄλλην ἡμέραν τὸ πρωὶ ἔκαμε μίαν πελωρίαν ἀνθοδέσμην ἀπὸ τὰ καλλίτερα ρόδα τοῦ κήπου του καὶ ὁ μισάνθρωπος αὐτὸς διηυθύνθη εἰς τὸ σπίτι τῆς θείας τῆς ἀγνώστου.

Τὰ προσέφευρεν εἰς τὴν ξανθὴν καλλονὴν καὶ τῆς ἐξήτησε τὴν χεῖρά της.

Guy de Tervand.

Φ...

ΜΕΓΑΣ ΡΑΠΤΙΚΟΣ ΟΙΚΟΣ
ΓΥΝΑΙΚΕΙΩΝ ΦΟΡΕΜΑΤΩΝ

Μ. ΣΑΡΑΔΟΥ

ΜΕΓΑΛΗ ΟΔΟΣ ΤΟΥ ΠΕΡΑΝ

ἔναντι τοῦ πρακτορείου τῆς Ὁθ. Τραπεζῆς.

Εἶναι ὁ μόνος ὁμογενὴς οἶκος, ὁ διακριτός μενος διὰ τὴν καλαισθησίαν αὐτοῦ, ὁ μόνος ἐφάμιλλος πολλῶν εὐρωπαϊκῶν, ὁ μόνος διὰ τὴν ταχθεῖαν παράδοσιν τῶν παραγγελιῶν του.

Ἐν αὐτῷ λειτουργεῖ καὶ ἰδιαίτερον τμήμα ἀποκλειστικῶς διὰ τὰς ἐπαρχίας.

ΑΠΟ ΣΑΒΒΑΤΟΥ ΕΙΣ ΣΑΒΒΑΤΟΝ

ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΑ

Μητροπολίτης Κάσου και Καρπάθου εξέλεγε ὁ ἐπίσκοπος Μελιτουπόλεως κ. Γερμανός.

Δικαιολογήσαντος ἐπαρκῶς τοῦ μητροπολίτου Κορυθαῖς τὴν μὴ ἀποδοχὴν τῆς ἐκλογῆς του ὡς μητροπολίτου Πελαγονείας, ἡ Ἱ. Σύνοδος ἐξέλεξε τοιοῦτον τὸν μητροπολίτην Ἰμβρου κ. Χρυσόστομον.

Ὁ θεοφιλέστατος χωρεπίσκοπος Πέραν κ. Χριστοφόρος, ἐνήργησε μετὰ πολλοῦ ζήλου ἐράνους ὑπὲρ τῆς ἀναξιοπαθούσης δεσπ. Καλλιστάρχη, συλλέξας περὶ τὰς 40 λίρας. Εὐελπιστοῦμεν ὅτι πολλοὶ φιλεύσπλαγχοι θὰ δώσωσι τὸν ὀβολὸν τῶν ὑπὲρ μίας μάρτυρος.

Τὴν Πέμπτην συνεδρίασεν ἡ Ἱ. Σύνοδος καὶ ἐργάσθη διοικητικῶς.

Ἐνεκρίθη νὰ γραφῆ τακρίον πρὸς τὴν κυβερνησιν διὰ τὴν ἐπέμβασιν τοῦ Ἱεροδικείου Βοδενῶν εἰς ζήτημα νομίμως συντεταγμένης διαθήκης.

Ἀπεφασίσθη ἡ ἐκδουσις θεολογικοῦ περιοδικοῦ, ἐπιστάσις τῆς ἐφορείας τῆς Θεολογικῆς Σχολῆς καὶ ἐπιτροπὴς ἐκ τοῦ Σχολάρχου τῆς Μεγ. Σχολῆς ἁγίου Σάραδων, τοῦ Σχολάρχου τῆς Θεολ. Σχολῆς καὶ τοῦ ἀρχιεπιφύλακος τῶν Πατριαρχείων.

Ο ΠΟΛΕΜΟΣ

Ἡ ἀστυνομία τῆς πόλεώς μας διετάχθη νὰ ἐξώσῃ σιδηροδρομικῶς μέχρι τῶν ὄθων. συνόρων πάντα ὑπῆκοον Ἰταλόν, μὴ ἐξαιρούμενον τοῦ μέτρου τῆς ἀπελάσεως.

Ἐκ Λονδίνου τηλεγραφικῶς ἀγγέλλεται, ὅτι ἐπὶ τῷ ἐνδεχομένῳ νέῳ ἀποκλεισμῷ τῶν στενῶν τῶν Δαρδανελλίων ὑπὸ τῆς Τουρκίας, πᾶσαι αἱ ναυτικαὶ ἀσφάλειαι ὑψώσαν τὰ ἀσφάλιστρά των.

Ὁ Ἰταλικὸς στόλος ἐν Αἰγαίῳ ἀπρακτεῖ.

Ἀγγέλλεται ἐκ Τομπρούκ ὅτι Ἰταλικὴ φάλαγξ σφοδρῶς προσεβλήθη ὑπὸ Τουρκαράβων. Οἱ Ἰταλοὶ ἠναγκάσθησαν νὰ ὑποχωρήσωσιν. Οἱ ἐπιτιθέμενοι τοὺς κατεδίωξαν μέχρι τοῦ ἐσωτερικοῦ τῆς πόλεως.

Κατ' ἐπισήμους Ἰταλικὰς πληροφορίας ἡ Ἰταλία δαπανᾷ καθ' ἑκάστην δύο ἑκατομμύρια φράγκων διὰ τὴν διατήρησιν τοῦ στρατοῦ καὶ τοῦ στόλου τῆς.

ΕΣΩΤΕΡΙΚΑ

Ἡ ἐπιτροπὴ τῆς Γερμανίας ἐπεδοκίμασε τὸ νομοσχέδιον περὶ στρατολογίας μέχρις ἡλικίας 45 ἐτῶν.

Ἀπεφασίσθη ἡ ἰδρυσις γεωργικῶν ἐπιμελητηρίων εἰς ὅλας τὰς μεγάλας πόλεις τοῦ κράτους.

Ἐν Ἀλβανίᾳ κατεσχέθησαν παρὰ τοῖς στασιασταῖς σφαῖραι ντουμ-ντουμ καὶ ἄλλα πολεμοφόδια αὐστριακῶν ἐργοστασίων.

Ἐκτὸς τῆς αὐξήσεως κατὰ 25 ἐπὶ τοῖς ἑκατὸν ἐπὶ τῶν φόρων κτηματικοῦ καὶ ἐπαγγέλματος, ἀπεφασίσθη νὰ διπλασιασθῆ καὶ ὁ ἐπὶ τῆς ρακῆς φόρος, καὶ κατὰ 10 παραδ. τὴν ὁκῶν ὁ ἐπὶ τοῦ ἁλατος.

ΕΣΩΤΕΡΙΚΑ

Ἐπὶ τοῦ σύγγικου ἀτμοπλοίου «Βασιλισσα Ἐλισάβετ» ἐξεργάγη πυρκαϊὰ κατὰ τὸν μεταξὺ Τσερναβόδας καὶ Σιλιστρίας πλοῦν ἐν τῷ Δουνάβει. Ἐκ τῶν ἐπιβατῶν ἐπιγιγῆσαν 45, τὸ πλεῖστον Βούλγαροι καὶ Ρῶσοι φοιτηταὶ τοῦ Πανεπιστημίου Κιέβου.

Ἡ Ρωσία, παρὰ τὰς φιλευρηλικὰς διαβεβαιώσεις τῆς, ἐξακολουθεῖ συγκεντρώνουσα στρατεύματα εἰς τὸν Καύκασον. Εἰς 200 χιλ. ἀνδρῶν ἀνέρονται ταῦτα.

Ἀνεχώρησαν ἐξ Ἀθηνῶν εἰς Στοκχόλμην ὑπὸ τὴν ἡγεσίαν τοῦ καθηγητοῦ τῆς γυμναστικῆς κ. Χρυσάφη οἱ Ἕλληνες ἀθληταί, οἵτινες θὰ μετὰσχωσι τῶν αὐτόθι Ὀλυμπιακῶν Ἀγῶνων.

Ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῶν ταραχῶν ἡ Λευκωσία Κύπρου στρατοκρατεῖται. Ἐνοπλος πεζὴ καὶ ἐφιππος ἀστυνομικὴ δύναμις περιπολεῖ ἡμέρας καὶ νυκτός, σῶμα δὲ ἐνόπλων ἀνδρῶν τοῦ ἀγγλικοῦ λόχου περιπολεῖ τὰς νύκτας. Τὰ καφενεῖα κλείουσι ἀπὸ τὰς 9 μ.μ. Τὴν νύκτα θερινὰ θέατρα καὶ καφνδεῖα δὲν λειτουργοῦσιν.

Εἰς τὴν Ἑθν. Τράπεζαν τῆς Ἑλλάδος κατετέθη τὸ εἰσπραχθὲν ὑπὸ τοῦ στόλου κληροδότημα ἐξ 75 χιλ. φρ. τοῦ ἀποβιώσαντος Τοιτσιλιανοπούλου.

Τὰ ὄστα τοῦ Κωνσταντίνου Ζάππα μετεφέρθησαν δι' ἰδιαιτέρου ἀτμοπλοίου ἐκ Κωνσταντίνης εἰς Πειραιᾶ. Προσεχῶς θὰ γείνη ἰδιαιτέρα πάνδημος τελετὴ διὰ τὴν κατάθεσιν τῶν ὀστέων εἰς μεγαλοπρεπὴ τάφον ἐν Ἀθήναις.

ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ

Ἀρραβῶνες. — Μετὰ χαρᾶς ἀγγέλλομεν ὅτι ὁ ἐκ Φάτσας κ. Χ' Γ. Σ. Τερζόγλου ἠρραβωνίσθη ἐν Ὁρδοῦ τὴν 13 Μαΐου τὴν χαριτόβρυτον δεσποινίδα Κυριακὴν Π. Ἰωακείμου, εἰς τοὺς ὁποίους, συγκαίροντες, εὐχόμεθα ταχεῖαν τὴν στέψιν.

Ὁ ἐν Κερασούντι γνωστότατος ἔμπορος κ. Κ. Ν. Παπαδόπουλος ἐτέλεσε τοὺς ἀρραβῶνας αὐτοῦ ἐν Αἰκατερινονδάρ μετὰ τῆς δ. Ἀθηνᾶς Α. Σαραντίδου, κόρης μὲ πολλὴν ἑλληνοπρεπὴ μόρφωσιν καὶ πολλὰ χαρίσματα. Εἰς τὸ εὐαριστόν ζεῦγος εὐχόμεθα ταχεῖαν τὴν στέψιν καὶ πᾶν ἀγαθόν.

Εὐοίωνοὶ γάμοι. — Τὴν παρελθούσαν Κυριακὴν ἐν στενωτάτῳ οἰκογενειακῷ κύκλῳ δύο θαλαραὶ ὑπάρξεισι πλήρεις νεότητος καὶ ἐλπίδων, ὁ κ. Επαμ. Σεκεριάδης καὶ ἡ δεσποινὴς Ἑλένη Μ. Ἀποστολίδου συνεδέθησαν διὰ τοῦ Ὑμεναίου. Παράνυμφος ἦτο ὁ κ. Κωνστ. Ζαχαράφ. Ραίνοντες τοὺς οὕτως εὐαριστῶς συζευθέντας μὲ τὰ ἀγνότερα καὶ εὐωδέστερα ἄνθη τῆς ψυχῆς μας, εὐχόμεθα δλοφύχως εἰς αὐτοὺς τὸν συζυγικὸν βίον ἀνέφελον καὶ εὐτυχῆ, ἀνταξίως πρὸς τὴν εὐγένειαν καὶ ἀγαθότητα τῶν εὐτυχῶν νεονύμφων. — Παρολύμιος.

Βάπτισις. — Εἰς τὴν νεόδητον ἐν Φερβαοῖ οἰκίαν τοῦ κ. Γρ. Π. Χρηστίδου εὐφρόσινον γεγονός συνεκέντρωσε τῆ παρ. Κυριακῆ συγγενεῖς καὶ φίλους. Ἐτελεῖτο ἡ βάπτισις τοῦ δευτεροτόκου τέκνου τοῦ υἱοῦ τοῦ κ. Χρ. Χρηστίδου. Τὸ χαριτωμένον βρέφος ἀνεδέξατο ἐκ τῆς κολυμβήθρας ὁ κ. Βασ. Χ. Χ' Ἰωσήφ, ὀνομάσας αὐτὸ Πρόδρομον, ὑπὸ τὰς εὐχὰς τῶν παρισταμένων πολυπληθῶν συγγενῶν καὶ φίλων, ἐν αἷς συνενοῦμεν καὶ τὰς ἡμετέρας ὑπὲρ εὐτυχίας τοῦ μικροῦ. Οἱ εὐγενεῖς παππος καὶ μῆμη μετὰ τῶν γονέων τοῦ νεοφωτιστοῦ καθυπεχρέωσαν τοὺς τιμήσαντας τὴν ἱεράν ταύτην τελετὴν — Α.

Θάνατοι. — Τὸ παρ. Σάββατον ἀπέθανεν αἰφνιδίως ἐν Πέραν ὁ Βασίλειος Ν. Πινάτζης. Ὁ μεταστὰς ἀνήκεν εἰς μίαν τῶν μεγαλειτέρων οἰκογενειῶν τῆς Κίου, διεκρίνετο δὲ διὰ τὰς πολλὰς αὐτοῦ ἀρετὰς, αἱ ὁποῖαι ἐστόλιζον τὴν ψυχὴν καὶ τὸν χαρακτῆρά του. Νεώτατος, ἐξημερίασεν οὐχ ἦττον πολλὰ ἐτὴ δῆμαρχος καὶ κοινωτικὸς σύμβουλος, πολλὰς παρασχὼν ὑπ' ἡγεσίας εἰς τὴν ἰδιαιτέραν του πατριδα, ἀνθ' ὧν μεγαλῶς ἐτιμᾶτο. Καλὸς οἰκογενειάρχης, ἀφίπει πολυπληθὴ οἰκογένειαν, βυθισθεῖσαν εἰς βαρὺ πένθος διὰ τὸν ἄωρον θάνατον τοῦ ἀρχηγοῦ τῆς. Τῷ μετὰ τὴν εὐχόμεθα τὴν μνήμην ἀληθον, εἰς δὲ τὴν οἰκογένειάν του τὴν ἐξ ὕψους παραμυθίαν.

Ζάππειον. — Χθὲς τὸ ἀπόγευμα ἐγένετο ἡ ἀπονομὴ τῶν διπλωμάτων εἰς τὰς τελειοφοίτους τοῦ Ζαπείου μετὰ πολλῆς σεμνότητος καὶ ἐπιβολῆς.

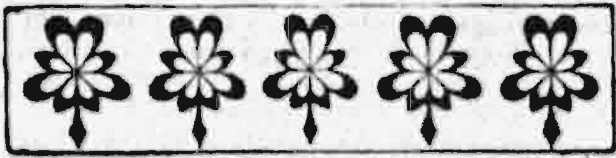
Ἰωακείμιον Παρθενιουργεῖον. — Τὴν Κυριακὴν, περατωθεῖσιν τῶν προφορικῶν καὶ γραπτῶν ἐξετάσεων, ἐγένετο ἡ ἐτήσια τελετὴ τῆς ἀπονομῆς τῶν διπλωμάτων. Τῆς τελετῆς χραῖστατο ὁ μητροπολίτης Ἀμασειᾶς κ. Γερμανός, προσήλθε δὲ πολὺς καὶ ἐκλεκτὸς κόσμος, ὅσας μετὰ τὴν λήξιν τῆς τελετῆς ἐξέφρασε τὸν ἐνθουσιασμὸν αὐτοῦ καὶ τὴν ἐκτίμησιν, ἣν τρέφει πρὸς τὴν διεθνήν του ἐκπαιδευτικὸν τούτου ἰδρύματός.

Ἐκπαιδευτήρια Μέλα. — Ἐν τῇ αἰθούσῃ τοῦ Συλλόγου «Ἐρμού» ἐγένετο τὴν Κυριακὴν ἡ τελετὴ τῆς ἀπονομῆς τῶν διπλωμάτων τῶν Ἐκπαιδευτηρίων Μέλα. Κατὰ τὴν τελετὴν ταύτην ὁ κ. Γ. Μπούσιος ὁμίλησεν, ἐξάρας τὴν δρᾶσιν τῶν ἰδιωτικῶν σχολῶν τῆς πόλεως μας.

Ἐλικῶν. — Εἰς τὸν Ἑλλ. Φιλολ. Σύλλογον ἐγένετο τὴν Κυριακὴν ἡ τελετὴ τῆς ἀπονομῆς τῶν βραβείων τῆς Ὁρθοδόξου Ἑλλ. Σχολῆς «Ἐλικῶνος», τὴν ὁποίαν ἐτίμησε πολὺ καὶ ἐκλεκτὸν ἀκροατήριον.

Οἱ τελειοφοῖτοι τῆς Μεγ. τοῦ Γένους Σχολῆς τοῦ 1912. — Ἀμαξόπουλος Λάζαρος, Ἀποστολίδης Φώτιος, Ἀδαμαντίδης Νικόλαος, Βατοπεδινός Ἀλέξανδρος, Δαφνουλέλης Στυλιανός, Δημητριάδης Ἰωάννης, Δάμπας Δημήτριος, Δρόσος Γεώργιος, Ἡρακλείδης Μενέλαος, Κολλητίδης Ἰορδάνης, Κοροβίνης Γεώργιος, Κουρκουλίδης Ἰπποκράτης, Κωνσταντινίδης Ἀνδρέας, Κελεμένης Ἰωάννης, Λαμπρινίδης Νικόλαος, Μηλιῶνης Μιχαήλ, Μουρκείδης Χαράλαμπος, Μέλας Κωνσταντίνος, Μενδρινός Νικόλαος, Μουστάκας Κωνσταντίνος, Μονάτσος Παῦλος, Ναυπλιώτης Ἰωάννης, Νόννης Κωνσταντίνος, Οἰστατζόγλου Θεόδωρος, Παπαδόπουλος Ἐμμανουήλ, Παπαδόπουλος Γεώργιος, Παπαδόπουλος Κωνσταντίνος, Παυλίδης Διονύσιος, Παντελίδης Παντελῆς, Παπαϊωάννου Γεώργιος, Παντολέοντος Δημήτριος, Πανδύρης Ἰωάννης, Ποντοκρατορινός Ἀθανάσιος, Παπαρήστου Ἀπόστολος, Σαχολαρίδης Δημήτριος, Σαράντης Πασχάλης, Σαββίδης Σάββας, Στεφάνου Στέφανος, Συμεωνίδης Ἰπποκράτης, Χαλίσσογλου Κωνσταντίνος, Χασπέιογλου Συμεών, Χατζηγεωργίου Συμεών, Χωριανόπουλος Ἐλευθέριος.

Ἡ γυμναστικὴ ἐν Ἀδριανουπόλει. — Μετὰ πολλῆς ἐπισημότητος καὶ λαμπροῦς ἐπιτυχίας ἐτελέσθησαν καὶ κατὰ τὸ ἔτος τοῦτο, ὡς καὶ κατὰ τὸ παρελθόν, ἐν τῇ αὐλῇ τοῦ Γυμνασίου Ἀδριανουπόλεως, αἱ ἐνιαύσιοι ἐξετάσεις τῆς Γυμναστικῆς τῶν μαθητῶν τοῦ Γυμνασίου. Εἰς αὐτὰς παρέστησαν ἡ Α. Σεβασμιότης ὁ θερμογῶς μητροπολίτης ἡμῶν ἅγιος Ἀδριανουπόλεως κ. Πολύκαρπος, ὁ πρὸς δρᾶσιν ὀργῶν Θεοφιλέστατος ἐπίσκοπος ἅγιος Πέτρος κ. Πολύκαρπος, ὁ ἐξοχ. Γενικὸς πρόξενος τῆς Ἑλλάδος κ. Κ. Δημαρᾶς μετὰ τῆς ἀξιότιμου συζύγου του, τοῦ γραμματέως ὑποπροξένου κ. Παναγοπούλου, τοῦ διερχομένου κ. Μαυρουδῆ καὶ τοῦ γραμματέως κ. Κωνσταντινίδου, οἱ ἀξιότιμοι ἐφοροὶ τῶν σχολείων καὶ πολὺ πλῆθος κόσμου ἐκλεκτοῦ, ἑκατέρου τῶν φύλων, ἐνθουσιῶντος ὑπὲρ τῆς Γυμναστικῆς. Ἐπευλογούσης τῆς Α. Σεβασμιότητος καὶ τῆς ἐκ μαθητῶν ἀπαρτιζομένης Φιλαρμονικῆς ἀνακρουούσης κατάλληλον ἐμβατήριον, ἐγένετο ἡ ἐναρξίς τῶν ἐξετάσεων μὲ τὴν ἀπαράμιλλον καὶ μυχιαίτητα τὴν ἐθνικὴν ψυχὴν συγκινήσαντα παρέλασιν τῶν ὑπερτριακοσίων μαθητῶν. Τὸ ἐπαγλὸν καὶ ὀνειρώδες τοῦτο θέαμα τῶν εὐσταλῶν νεανίων, ὑπέκκασε τὴν ἐθνικὴν ὑπερηφάνειαν, προῦκάλεσε δάκρυα χαρᾶς καὶ συνεκλόνησε πάντας. φρενητιωδῶς χειροκροτοῦντας καὶ ἐπευφημοῦντας μεθ' ὁ ἐπὶ τρεῖς καὶ πλέον ὥρας οἱ ἐπιμελέστατα καὶ κανονικώτατα γεγυμνασμένοι μαθηταί, ὑπὸ τὸ πρόσταγμα τοῦ διακεκριμένου ἐπιστήμονος καθηγητοῦ τῆς Γυμναστικῆς κ. Σωτ. Ι. Κοντούλη, ἐξετέλεσαν κατὰ τάξεις διαφόρους συνδυασμοὺς ἀσκήσεων κατὰ τὸ Σουηδικὸν σύστημα, καθ' ὅσας ἐθαυμάσθη ἡ ἐπιστημονικὴ ὑπεροχὴ τοῦ Σουηδικοῦ συστήματος, ἐξετιμήθη ἡ μεθοδικότης τοῦ δεδοκιμασμένου καθηγητοῦ καὶ ἀνευφημήθη ἡ χάρις τῆς ἐκτελέσεως τῶν ἀσκήσεων τῶν μαθητῶν. Ἠκολούθησαν κατόπιν οἱ ἀγῶνες μὲ ἐπιδόσεις ἱκανοποιητικὰς διὰ μαθητὰς, κατὰ τὴν ἐκθεσιν τῆς ἐπὶ τούτῳ ὀρισθείσης Ἑλληνοδικῆς Ἐπιτροπείας ἐκ τῶν Ἐφόρων κ. κ. Καραπαναγιώτου καὶ Ἀλτιναλμάη καὶ τῶν καθηγητῶν κ. κ. Τούσα, Δρακοντίδου, Βασικίρου καὶ Χατζηστεφάνου. Ἐπίσης κανονικώτατα ἐπαίχθησαν διάφοροι παιδιαὶ δρομικαί, σφαιρίσεις καὶ ἡ παλαιστρική διεκυστιδα, προκαλέσαντι ἀνέφραστον ζῶρητῆτα καὶ ἀκράτητον γέλωτα. Τέλος, ἀφοῦ ἐχόρευσαν ὅλοι οἱ μαθηταὶ ἐν γραφικωτάτῳ συμπλέγματι καὶ μὲ περισσὴν χάριν καὶ λεβεντιὰ διαφόρους ἐθνικοὺς χορούς, παιανίζούσης τῆς Φιλαρμονικῆς, τὸ πλῆθος, τὰ μέγιστα εὐχαριστήμενον, ἀπεχώρησεν, ἀφ' οὗ ἐξέφρασε τὰ θερμώτατα καὶ εὐλικρινέστατα συγχαρητήριά του πρὸς τὸν ἀόκνως ἐργασθέντα εὐσυνειδητὸν καὶ ἐνθουσιῶδη καθηγητὴν τῆς Γυμναστικῆς κ. Σωτ. Ι. Κοντούλην, ὃν καὶ ἡμεῖς συγκαίρομεν. — Α.

ΕΝΑΡΜΟΝΙΣΙΣ ΤΗΣ ΒΥΖΑΝΤΙΝΗΣ ΜΟΥΣΙΚΗΣ

Πολύς και ἐλεγκτός κόσμος προϋτίμησε νὰ διακόψῃ τὴν ἐργασίαν του καὶ νὰ στερηθῇ τοῦ περιπάτου, διὰ νὰ μεταβῇ τὴν παρελθούσαν Δευτέραν, ὥραν 5 1/2 μ.μ., εἰς τὸν Ἑλλ. Φιλολογικὸν Σύλλογον καὶ ἀκροασθῇ Βυζαντινὴν μουσικὴν ἐνηρμονισμένην.

Ὁ πρεσβευτὴς τῆς Ἑλλάδος κ. Γουπάρης, ἀρχιερεῖς, πρεσβύτεροι καὶ νεαροὶ ἀρχιμανδρίται, πολλοὶ ἐπιστήμονες, εἰς ἀντιπρόσωπος τοῦ καθολικοῦ κλήρου, ἀναμιξ μετὰ πολλῶν δεσποινῶν καὶ δεσποινίδων, ἐμπόρων, καθηγητῶν, ἱεροψαλτῶν, μαθητῶν καὶ διδασκάλων, εἶχον κατακλύσει τὴν αἴθουσαν, καὶ πολλοὶ ἐπέστρεφον μὴ εὐρίσκοντες θέσιν, καὶ ἄλλοι παρετάσσοντο κλιμακῆδόν εἰς τὴν κλίμακα, εὐχαριστούμενοι ὅτι ἤκουον τοῦλάχιστον, ἐὰν δὲν ἔβλεπον. Ἄλλως τε, ἡ ὄρασις εἰς τοιοῦτου εἶδους ἀκροάματα ἀφαιρεῖ μᾶλλον ἀντὶ νὰ προσθέσῃ διότι ὑπόκειται εἰς περισπασμούς καὶ εἰς πειρασμούς, ταρασσοντας τὸ συναίσθημα προσεκτικῆς ἀκροάσεως.

Ὁ καθηγητὴς τῶν μαθηματικῶν κ. Στέφ. Σταματιάδης εἶχε προσκαλέσει πιστοὺς καὶ ἀπίστους εἰς ἓν καινοφανὲς πείραμα πρὸς ἀπόδειξιν, ὅτι αἱ μονόφωνοι μελωδίαί τῆς ἐκκλησιαστικῆς μουσικῆς ἐπιδέχονται ἐναρμόνισιν καὶ προσλαμβάνου· μείζονα ἔμφρασιν καὶ τόνον διὰ τῆς ἀρμονίας, χωρὶς νὰ ὑλοπῶσι τὴν ἐλαχίστην ἀλλοίωσιν τῆς μορφῆς ἢ τοῦ ἤθους.

Ὁ κ. Σταματιάδης ἐφήρμοσε τὸ πείραμα καὶ εἰς τοὺς ὀκτὼ ἤχους τῆς Βυζαντινῆς μουσικῆς, ἔξ ὧν οἱ δύο, κατὰ τὴν ὁμολογίαν του, θεωροῦνται θυμοειδέστατοι καὶ ἀτιθασσοτάτοι εἰς ἀρμονίαν. Καὶ τὸ ἐφήρμοσε διὰ χοροῦ παιδικῶν καὶ ἀνδρικῶν φωνῶν, ὄν μετὰ κόπους ἀμυθήτους κατήρτισε καὶ ἐξεγύμνασε, καὶ ὅστις ἔψαλεν ἔνδεκα ἐκκλησιαστικὰ ᾄσματα.

Κατὰ τὸ δεκαπεντάλεπτον διῆλιμμα μεταξὺ τῶν ψαλμοδιῶν, ἀνῆλθε τὸ βῆμα τοῦ Συλλόγου καὶ ἀνέγνωσε σύντομον εἰσήγησιν περὶ τοῦ ζητήματος τῆς ἐναρμονίσεως τῆς Βυζαντινῆς μουσικῆς. Ἦτο κἀθιδρωσ καὶ συνεχῶς

ΔΙΑ ΜΙΑΝ ΩΡΑΙΑΝ ΓΕΝΕΑΝ

Εἶναι δυνατὴ ἡ ἀπόκτησις ὀραίων παιδῶν καὶ ποῖα τὰ πρὸς τοῦτο μέσα τῆς ἐπιστήμης;

Αὐτὸ τὸ πολύκροτον καὶ λίαν ἐνδιαφέρον κοινωνικὸν ζήτημα προσπαθεῖ νὰ λύσῃ τὸ ἐξόχως ὀραίων ἔργον, ὡπερ ἐξέδωκεν ὁ διαπρεπὴς ἰατρός κ. Μ. Μωυσειδῆς ὑπὸ τὸν τίτλον:

Η ΚΑΛΙΠΑΙΔΙΑ ΑΛΟΤΕ ΚΑΙ ΣΗΜΕΡΟΝ

Σπεύσατε ὅλοι καὶ ὅλοι νὰ τὸ ἀποκτήσετε, ἀποτέλλοντες γραμματόσημα ταχυδρομικὰ 3 1/2 γροσίον εἰς τὸν συγγραφέα (Dr M. Moïssidès—Père, 6-rue Hadji-Ahmed, Cons/ple), ὁπότε καὶ θὰ λάβετε ἓν τεύχος ἐλεύθερον ταχυδρομικῶν τελῶν.

περιέφερε τὸ μανδήλιον εἰς τὸ μέτωπον, τὸν αὐχένα καὶ τὰς παρειάς. Ζωντανὴ εἰκὼν, προσεπιβεβαιούσα τὸ ἀξιωμα, ὅτι διὰ τῆς καρτερίας ἐπιτυγχάνονται τὰ καλὰ καὶ ἀγαθὰ ἔργα καὶ ὅτι, ὡς ἡ ἀρετὴ, οὕτω καὶ ἡ ἀρμονία δὲν ἀποκινῶται εἰμὴ μετὰ πολὺν κάματον καὶ μετὰ ἀφθονον ἰδρωτῶν. Μήπως ἡ ἀρμονία δὲν εἶναι ἡ ἀναπαράστασις τῆς ἀρετῆς εἰς τὸν κόσμον τῆς ἀκουστικῆς τῶν ἤχων;

Πέπρωται εἰς τὰ ζητήματα τῆς ἀρμονίας νὰ ὑπεισέρχωνται πολλὰ παραφωνία. Τοιαῦτα ἠκούσθησαν εἰς τὸν χορὸν τῶν ψαλτῶν, ὡπερ ὅμως εἶναι ἀσήμαντον, δεδομένου ὅτι εἶναι θαῦμα, πὼς τόσον ὀλίγας διέπραξε χορὸς πρωτόπειρος, χρηζὼν πολυχρονίου ἐκγυμνάσεως. ἠκούσθησαν ὅμως περισσότεραι καὶ ἐντονότεραι παραφωνίαί εἰς τὰς τῆς μερικῶν ἀκροατῶν, καὶ ἰδίως τῶν ἱεροψαλτῶν, οὔτινες, δεξιὸί καὶ ἀριστεροί, πρωτοψάλλται καὶ λαμπαδάριοι καὶ δομέστικοι, ὅλοι ἐκ περάτων τῆς βασιλευούσης συνῆλθον μετὰ τὴν στερεάν προαπόφασιν, ὅτι θὰ συχαθοῦν πᾶν ὅ,τι θ' ἀκούσων ψαλλόμενον ἄλλως, παρ' ὅ,τι αὐτοὶ συνείθισαν νὰ ψάλλουν.

Ἐπειδὴ εἶναι φυσικωτάτη ἡ τοιαύτη προδιάθεσις εἰς τοὺς εἰθισμένους ἐκ παραδόσεως παναρχαίας νὰ ἀνέχωνται μόνον τοὺς **Ἰσοκράτας** ὡς συνοδοὺς τῆς ψαλμοδίας, δὲν πρέπει νὰ ξενιζώμεθα διὰ τὸν ἀποτροπιασμόν, τοῦ αἰσιθάνοντα ἰδίως οἱ ἱεροψάλλται μας εἰς τὴν ἐμφάνισιν τῆς ἀρμονίας, θελούσης νὰ ἐκτοπίσῃ τοὺς ἰσοκράτας καὶ νὰ προσδώσῃ πλοῦτον καὶ δύναμιν εἰς τὸ μελωδικὸν αἰσθημα. Τὰ ἐκ τῆς μακρᾶς συντηθείας ἐμποτιζόμενα εἰς τὴν ψυχὴν συναίσθηματα ταρασσονται φυσικῶς, ὅταν ἐπέλθῃ ἔστω καὶ ἐλαφρά τις μεταβολὴ εἰς τὴν συνήθειαν. Διὰ τοῦτο αἱ ἀκουσθεῖσαι παραφωνίαί τῶν ἱεροψαλτῶν, τοῦ φίλου κ. Κεσίσογλου, τοῦ συμπαιθέστατου ἄλλως διακειμένου πρὸς τὸν πειραματιστὴν κ. Σταματιάδην, καὶ ἄλλων ἐντριβῶν εἰς τὴν ἐκκλησιαστικὴν μουσικὴν, εἶναι φυσικαὶ καὶ ἀνεκταί, ὑπὸ τὸν ὄρον, ὅτι δὲν θ' ἀρνηθῶσι τὴν καλὴν τῶν θέλησιν εἰς τὸ νὰ παρακολουθήσουν ἐκάστοτε τὰ γινόμενα πειράματα τῆς ἐναρμονίσεως. Διότι εἶναι πιθανόν, ὡς ὁμολόγησεν ὁ κ. Σταματιάδης, νὰ ἐξευρεθῇ τρόπος ἐναρμονίσεως ἐπιτυχέστερος τοῦ ἰδικοῦ του.

Τὸ σπουδαῖον σημεῖον εἶναι, ὅτι ἡ ἐκκλησιαστικὴ μας μουσικὴ καὶ εἰς τοὺς ὀκτὼ ἤχους ἐπιδέχεται τὴν ἀρμονίαν. Τοῦτο, ἄλλως τε, κατέδειξε πρὸ 35 ἐτῶν ὁ ἐπιφανὴς Γάλλος μουσικὸς Dueoudray, ἐλθὼν εἰς Κων/πολιν κατ' ἐντολὴν τῆς κυβερνήσεώς του, ὡπως μελετήσῃ τὴν ἐκκλησιαστικὴν μας μουσικὴν. ἠκουσε τότε πολλοὺς πρωτοψάλλτας, ἀλλ' ὁμολόγησεν, ὅτι δύο ἄνδρες μόνον, καὶ οἱ δύο τυφλοί, καὶ οἱ δύο ἐν **Χάλκῃ διαμένοντες**, οἱ ἀοίδιμοι Ἡλίας Τανταλίδης καὶ ὁ ἀρχιμανδριτὴς Γερμανὸς Ἀφθονίδης, γινώσκται βαθεῖς τῆς τε Βυζαντινῆς καὶ τῆς Εὐρωπαϊκῆς, τοῦ ἠνοῖξαν τοὺς ὀφθαλμούς. Ἐπέπρωτο νὰ τὸν ὀδηγήσουν εἰς τὸ εὐρύτατον κράτος τῆς ἰδικῆς μας μουσικῆς δύο τυφλοί. Οἱ ἱεροψάλλται μας τότε, ἴσως καὶ τώρα, μὲ ὀρθάνοιτα τὰ μάτια δὲν ἠδύναντο νὰ ἐκτελέσουν χροὴ ὄχι ὀδηγοῦ, ἀλλ' οὐδὲ διερμηνέως. Συμπέρασμα δὲ ἀναγκαῖον ἐπιβάλλεται, ὅτι οἱ ἱεροψάλλται μας ὀφείλουν νὰ μάθουν καὶ μίαν ξένην γλῶσσαν μουσικὴν, διὰ νὰ πλουτίσωσι τὰς γνώσεις των, ἐθισθῶσι

μὲ τὴν ἀρμονίαν καὶ ἐδραιώσωσι στερεώτερον τὴν κρίσιν των.

Ἐερον σπουδαῖον σημεῖον τοῦ γενομένου πειράματος εἶναι, ὅτι δὲν πρόκειται περὶ τετραφωνίας, ὅποιαν τινὲς τῶν ἡμετέρων ἐφήρμοσαν ἐπὶ μερικῶν ἐκκλησιαστικῶν μελωδιῶν, στρεβλώσαντες κατ' ἀνάγκην καὶ ἀλλοιώσαντες αὐτὰς οὐσιωδῶς. Ἄλλὰ πρόκειται περὶ ἀπλουστερας ἐναρμονίσεως, χωρὶς κατ' ἐλάχιστον νὰ μεταβάλλεται τὸ ἐκκλησιαστικὸν μέλος.

Ἡ εἰσήγησις τοῦ κ. Σταματιάδου ἐπληρέθη παρὰ τῶν ἐπαίωντων ἐπὶ σαφηνεία, διαυγεία καὶ λιτότητι. Οὐδὲν τὸ περιττὸν ἐν αὐτῇ οὔτε θεωρίαί, οὔτε κόμπος λέξεων, οὔτε παραγεμίσματα, οὔτε ἐνθουσιασμοὶ καὶ αὐτέπαινοι, ἀλλ' ἀπλότης, ἀδρότης ἰδεῶν εὐρύστων καὶ μετριοφροσύνη ἀπ' ἀρχῆς μέχρι τέλους. Ἐθεώρησε μάλιστα ἀναγκαῖον ὁ ἀγορητὴς νὰ ἐπεκτείνῃ τὴν ἀτομικὴν του μετριοφροσύνην εἰς ὀλοκλήρον τὸ ἔθνος, ὑποστηρίζας ὅτι δὲν πρέπει νὰ νομίζωμεν, ὅτι τὰ πάντα ἀνεκάλυψαν καὶ τὰ πάντα προήγαγον εἰς ἀκρότητα οἱ πρόγονοί μας. Φυσικὸν ἦτο, εἶπε, νὰ ἀνακαλυφθῶσι πολλὰ καὶ μετὰ πολλὴν μελέτην καὶ καλλιέργειαν ν' ἀναπτυχθῶσιν ὑπὸ τῶν μεταγενεστέρων, ὡς συνέβη διὰ τὴν ἀρμονίαν, ἣτις, ὡς προῖον φυσικῶν νόμων, ἐμελετήθη καὶ ἀνεπτύχθη τὰ μέγιστα, ἀποτελοῦσα κάλλιστον κόσμον καὶ πλουσιώτατον τῆς μουσικῆς. Διό, ἂν ὑπάρχῃ μουσικὴ γαλλικὴ, γερμανικὴ καὶ ἰταλικὴ, δὲν εἶναι δυνατόν νὰ λελθῇ, ὅτι ὑπάρχει ἀρμονία ἐθνικὴ διότι ἡ ἀρμονία εἶνε φυσικὴ καὶ δὲν ὑπόκειται εἰς ἐθνικὰς τεχνολογίας.

Χαλκηνός.

Ὁ οἶκος ΚΑΛΛΙΒΡΟΥΣΗ

(342, Μεγάλῃ Ὁδῷ τοῦ Πέραν, 342)

μεταρρυθμίσας τὸ ἐργαστήσιόν του, εἶναι εἰς θέσιν νὰ ἐκτελῇ παραγγελίας γυναικείων φορεμάτων εἰς ὅλας τὰς τεμεάς.

Τμήμα φορεμάτων ἐτοιμῶν ὡς:
Costumes tailleurs, Blouses,
Manteaux, Robes de chambre κτλ.

Καθημεριναὶ ἀφίξεις
τῶν τελευταίων νεωτερισμῶν τῆς ἐποχῆς.

ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΣΣΑ

πεπειραμένη, κάτοχος τῆς Ἀγγλικῆς καὶ Γαλλικῆς, ζητεῖ θέσιν δι' οἰκιακὰς ἐξωτερικὰς παραδόσεις. Διδασκαλία ἐπιμέθοδος, ἰδίᾳ τῆς Ἀγγλικῆς. Διδασκτρα μέτρια. Ἀλευθοντέον εἴτε εἰς τὰ Γραφεῖα τοῦ «Ἀπ' Όλα», εἴτε εἰς τὸν ἐν Νεοχωρίῳ τοῦ Βοσπόρου φαρμακοποιὸν κ. Π. Παχόπουλον.

ΔΙΑΤΙ Η ΖΩΗ;

Ἄε' Ὀλα

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΗ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ

ΕΝ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΙ

Ἰδρυθεῖσα τὸν Αὐγουστον τοῦ 1910.

ΤΙΜΗΜΑ ΕΓΓΡΑΦΗΣ ΕΤΗΣΙΑΣ

Διὰ τὴν Τουρκίαν (μετὰ τῶν ταχ. τελεῶν) Γρ. 25. — τὸ ἐξωτερικόν » » » Φρ. 8. —

Ἐξαμηνιοὶ τὰ ἡμίση.

20 Παρ.—ΤΙΜΗ ΕΚΑΣΤΟΥ ΦΥΛΛΟΥ—Παρ. 20

Τὸ «Ἄε' Ὀλα» ἐκτυπῶνται ἐβδομαδιαίως εἰς ΔΕΚΑ ΧΙΛΙΑΔΑΣ ἀντίτυπα.

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ

Θ. ΚΑΒΑΛΙΕΡΟΣ ΜΑΡΚΟΥΙΖΟΣ

ΓΡΑΦΕΙΑ:

ΓΑΛΑΤΑ, ΠΕΜΠΤΟΠΑΖΑΡΟΝ, ΣΑΑΤΗ ΧΑΝ, ΑΡΙΘΜ. 16

Οὐδεμίᾳ αἰτησίᾳ πρὸς ἐγγραφήν γίνεται δεκτὴ, ἂν δὲν συνοδεύηται ὑπὸ τοῦ σχετικοῦ ἀντιτίμου.

ΑΡΓΥΡΟΥΠΟΛΙΝ, Γ. Πηλείδην, συνεμορφώθημεν πρὸς γραφομένας σας. — ΑΔΡΑΜΥΤΤΙΟΝ, Κ. Ι. Κέπετζην, ταχυδρομ. ἀπηντήσαμεν. — ΑΛΑΤΣΑΜ, Γ. Ἰωαννίδην. Ἔχετε δίκαιον, φύλλα πέμπομεν εἰς τοὺς 4 ἐγγραφέντας. — ΑΙΔΙΝΙΟΝ, Π. Παπαδόπουλον, ταχυδρομικῶς ἀπαντῶμεν. — ΑΚΑΛΑΝ, Πολ. Στεφάνου, ἐπιστολὴ καὶ ἀντίτιμον ἐλήφθη, εὐχαριστοῦμεν, ἡμερολογίου τμήμα πότε ἐστάλη; — ΑΔΡΙΑΝΟΥΠΟΛΙΝ, Α. Βουλκίδην, δὲν σὰς ἀπηντήσαμεν ταχυδρομικῶς διότι σήμερον σὰς ἀπαντῶμεν διὰ τοῦ φύλλον μας. — ΑΜΙΣΟΝ, Χ. Ἐμμανουηλίδην, αἰτούμενον φύλλον ἐστάλη, ἀντίτιμόν του ἐλήφθη, εὐχαριστοῦμεν διὰ χαιρετισμούς. Ἐπιμεθε βέβαιον ὅτι τὰ φύλλα σας λαμβάνετε τακτικῶς καὶ ἐγκαίρως. — Αὐτόθι, Γ. Βουτσιανῶν, γράφομεν σήμερον, ἀναμένομεν ταχεῖαν καὶ εὐχάριστον ἀπάντησίν σας. — Σοφ. Ἰωάννου, στέλλομεν, ἀλλὰ δὲν γνωρίζετε ὅτι κατὰ τὸν ἐμπορικὸν νόμον τὸ ἐμπόρευμα ἀπὸ τῆς στιγμῆς τῆς φαρτώσεως του ταξιθεύει μετὰ τὸν κινδύνου εἰς βάρος τοῦ ἀγοραστοῦ; — ΑΙΚΑΤΕΡΙΝΟΝΔΑΡ (Ρωσίας), Δεσποινίδα Ἄθ. Σαραντιδοῦ, ἐνεγράψαμεν ἐντολὴν Κ. Παπαδοπούλου, φύλλα στέλλονται.

ΒΑΛΙΑΝ, Δημ. Κούλαλην, ταχυδρομικῶς ἐγράψαμεν. — ΒΑΛΗΚΕΣΣΕΡ, Γ. Πέτρου, τὸ ποσὸν περὶ τοῦ ὁποίου μὰς γράφετε γρ. 25 τότε (πρὸ 5 μηνῶν) εἶχε ληφθῆ. — ΒΕΛΙΓΡΑΔΙΟΝ, Α. Καμεσπούλον, ἐνεγράφητε, τμήμα ἑξαμηνίου ἐγγραφῆς ἐλήφθη, εὐχαρ. — ΒΑΡΝΑΝ, Κ. Κωνσταντινίδην, ταχυδρομικῶς ἀπαντῶμεν. — ΒΗΡΥΤΤΟΝ, Σοφ. Χιλιάδαν, τμήμα γρ. 25 ἐλήφθη, εὐχαριστοῦμεν.

ΓΚΙΜΟΥΑΤΖΙΝΑΝ, Γεώργ. Βουτιάδην, ἐπιστολὴν ἐλάβομεν, ζητούμενα ἀπεστάλησαν, διεύθυνσις ἡλλάγη, ἀντίτιμον ἐλήφθη, τακτικῶς θ' ἀποστέλλονται. — Αὐτόθι, Ἡλ. Ἄδ. Μουμδζήν, διεύθυνσις ἡλλάγη.

ΔΕΔΕΑΓΑΤΣ, Θ. Θεοδορίδην, τμήμα ἐλήφθη, βιβλίον ἐστάλη. — Αὐτόθι, Ἰ. Ἰατροῦ, καὶ ἐνεγράφητε καὶ σὰς στέλλονται. — ΔΟΞΑΤΟΝ, Ι. Γ. Νάνον, ἐπιστολὴ σας, περικλείουσα γρ. 33 πρὸς τελείαν ἐξόφλησιν τοῦ τιμήματος τῶν δι' ὑμῶν διατιθεμένων ἐν Δοξάτω φύλλον μας, ἐλήφθη. Εὐχαριστοῦμεν πολὺ φανταζόμεθα τί Ὀδυσσεὺς ὑφίστανται αἱ ἐπιστολαὶ σας, ἀφοῦ συστημένας δὲν δέχεται τὸ ταχυδρομεῖον τῆς πόλεως σας. — ΔΑΡΔΑΝΕΛΛΙΑ, Χρ. Τερζόγλου, γράφομεν ταχυδρομικῶς, ἀναμένομεν ταχεῖαν ἀπαντησίν σας. — ΑἸΔΥ-

ΜΟΤΕΙΧΟΝ, Π. Πετρακίδην διευθύνσεις μετεβλήθησαν.

ΕΡΒΑΑ, Α. Προδρομίδην, τμήμα τεσσάρων φύλλον γρ. 50 ἐλάβομεν, εὐχαριστοῦμεν, συμμορφούμεθα, φύλλα πέμπομεν. — ΕΡΣΕΚΑΝ (Κολωνίας), Χ. Σκούρτην καὶ υἱούς, ἐνεγράψαμεν Ἰωάν. Φραγκορράπτην, στείλαντες καὶ φύλλα, εὐχαριστ., ἀναμένομεν τμήμα. Τὸ φύλλον σας μὰς ἐπεστράφη ἐκ τοῦ ταχυδρομείου, ἔχει γνῶσιν;

ΖΕΗΝ, Παν. Δέκκαν, καὶ τμήμα Δ' ἑξαμηνίας ἔχει ληφθῆ καὶ φύλλα σὰς στέλλονται διὰ Παπαδοπούλου. Πέμπομεν αἰτούμενα ἀπὸ 72 φύλλον, εὐαρεστηθῆτε νὰ μὰς πέμψητε γρ 4 ἀναμένομεν ἐπίσης καὶ τὸ τμήμα τῆς ἑξαμ. Οικονομίδου. — ΖΟΓΚΟΥΛΑΔΑΚ, Κυρ. Φώσκολον, ἔχετε δίκαιον, τμήμα ἐτήσιον ἐλήφθη, φύλλα στέλλονται, εὐχαριστοῦμεν. — Αὐτόθι, Κ. Βαλαβάνην, δὲν ἐξεδόθη, φύλλα στέλλομεν, ἀναμένομεν τμήμα. — Αὐτόθι, Ἐλ. Γ. Δημητριάδου, εὐχαριστ., ἐλήφθησαν.

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΝ, Α. Λ. Χόρβευαν, βιβλίον στέλλεται.

ΙΒΡΙΝΤΙ, Μ. Βαφειάδην, τμήμα ἑξαμ. ἐλήφθη ὡς καὶ 10 γρ. διὰ τὰ ὑπάρχοντα φύλλα τῆς α' ἑξαμ., εὐχαριστοῦμεν, τὸ φύλλον τοῦ Π' Ἀθανασίου στέλλεται τακτικώτατα. — ΙΝΕΠΟΛΙΝ, Ι. Σικαλίδην, ταχυδρομικῶς ἀπαντῶμεν. — Αὐτόθι, Μ. Ἀδελφόπουλον, στέλλομεν.

ΚΥΔΩΝΙΑΣ, Γ. Τούμπαν, γράφομεν ταχυδρομ. — ΚΟΒΑΙΤΣΑΝ, Σ. Περδίκαν, διεύθ. μετεβλήθη. — ΚΑΛΛΙΠΟΛΙΝ, Θ. Συμεωνίδην. Ἐνεγράφητε, τμήμα ἐλήφθη, εὐχαριστοῦμεν δι' εὐμενεῖς κρίσεις. Αὐτόθι, Κορ. Μακρῆ, ταχυδρομικῶς γράφομεν. — ΚΑΒΑΛΛΑΝ, Σωκρ., γρ. γρ. 25 ἐλήφθησαν, εὐχαριστοῦμεν, γράφομεν καὶ ἰδιαίτερος. — ΚΕΡΜΑΣΤΗΝ, Φιλίπ. Σοκατζίδην, στέλλεται διὰ δευτέραν φοράν. — ΚΑΣΤΟΡΙΑΝ, Χ. Καραγκούνην, ἐπιταγὴν 3½ λιρῶν ἐλάβομεν πρὸς ἐξόφλησιν ὑμετ. λογαρισμοῦ δ' ἑξαμηνίας, εὐχαριστοῦμεν θερμῶς. — ΚΟΖΑΝΗΝ, Π. Ἀσκαρογλου, ἐνεγράψαμεν Ρούσην Καπετζόγλου, εὐχαριστοῦμεν διὰ πρόθυμον ἐνέργειαν, γράφομεν ταχυδρομικῶς.

ΛΟΝΔΙΝΟΝ, Πρ. Γιαννάσογλου. Ταχυδρομικῶς ἀπαντῶμεν.

ΜΥΡΙΟΦΥΤΟΝ, Αικ. Κανάκη, ἐπιστολὴ σας ἐλήφθη, ζητούμενον, τὸ ὁποῖον εἶχε σταλῆ, πέμπομεν. — ΜΙΤΥΛΗΝΗΝ, Τζωρτζήν Ἀράπην, παρακαλεῖσθε νὰ μὰς στείλετε τὸ ἐτήσιον τμήμα τῆς Ἐπιθεωρήσεως. — Αὐτόθι, Θεόδ. Καρδασοῦ, ταχυδρομικῶς ἀπαντῶμεν, στέλλομεν ἀποδείξεις. — Αὐτόθι, Κ. Κουγιουμτζόπουλον, ἐνεγράψαμεν εὐγενεῖ φροντίδι σας Ν. Κύπριον καὶ Δ. Καβούραν, τμήμα ἐτήσιον ἐλήφθη, σειρὰ ἐστάλησαν, ὁμοίως καὶ παραπληθῆν 86ον, εὐχαριστ. — Αὐτόθι, Γ. Νιτέλην, ἐνεγράψαμεν ἀπὸ Γ' ἑξαμην., τμήμα ἐτήσιον ἐλήφθη, εὐχαριστ., φύλλα ἐστάλησαν. — Αὐτόθι, Ν. Εὐσταθίου, τμήμα 7 σειρῶν γρ. 87,50 ἐλήφθησαν εἰς γραμματόσημα, εὐχαριστοῦμεν πολὺ, ἠξήσαμεν κατὰ 1 τὰ ἀποστέλλομενα φύλλα διὰ τὸν Ἀλέξ. Νικολαΐδην, οὖνινοσ καὶ τὴν ἀπόδειξιν μὲ τὰ φύλλα συναποστέλλομεν. — ΜΑΛΓΑΡΑ Κλεανθίδην, ἐνεγράψαμεν ἐν Κεσσάνη τοὺς Δ. Κλ. καὶ Ἀγγελ. Συμ., φύλλα ἐστάλησαν, ἀναμένομεν

τμήμα. — ΜΥΣΟΠΟΛΙΝ, Δ. Ἀλεξανδρίδην, περαστικά, ἐλάβομεν 1 τουρκικὴν λίραν, εὐχαριστ., σὰς ἀναμένομεν. — ΜΟΥΣΤΑΦΑ-ΠΑΣΑΝ, Κ. Δ. Ποντίδην, ἀπαντῶντες εἰς ἐπιστολὴν καὶ δελτάριον μεν, ἀναμένομεν. — ΜΑΡΜΑΡΑΝ, Οὐρανίαν Γκιουσας ἐνεγράψαμεν Ἄθ. Χαλκιάδην, φύλλα ἐστεῖλα λάκη, ἄμα τὴν παραλαβὴν τῆς ἐπιστολῆς σας ἀπεστείλαμεν αὐτομένους ἀριθμούς, τμήμα ἀναμένομεν μὲ πρῶτον εἰς γραμματόσημα ἐντὸς συστημένης ἐπιστολῆς. — Αὐτόθι, Μάλθαν Χ. Δαδίκου καὶ Φίλιππον Φιάδην, ἀναμένομεν καθυστερούμενον τμήμα εἰς γραμματόσημα. — ΜΕΤΣΟΒΟΝ, Κ. Πέρσαλην, τμήμα ὑμετ. ἑξαμ. καὶ Γ. Πάνου 25 γρ. εἰς γραμματόσημα ἐλήφθη, εὐχαριστοῦμεν, αἰτούμενον ἐστάλη ἀμέσως.

ΝΙΚΟΜΗΔΕΙΑΝ, Χρ. Βαφειάδην, ταχυδρομικῶς ἐγράψαμεν.

ΟΡΤΑΚΙΟΪ, (Ἀδριανουπόλεως), Θ. Φέσσαν, τμήμα 5 ἐγγραφῶν δ' ἑξαμ. ἐλήφθη, εὐχαριστ.

ΠΟΝΤΟΗΡΑΚΛΕΙΑΝ, Σ. Δ. Ἀρσλάνογλου, δελτάριόν σας ἐλήφθη, Τ. Ζ. φυλλάδιον ἐστάλη. — ΠΛΩΜΑΡΙΟΝ (Μιτυλήνης), Παν. Ι. Βασιλαρον, ἐπιστολῆς σας γραφομένα ἐσημειώσαμεν. — ΠΟΔΥΧΝΙΤΟΝ, Γ. Σεβαστέλην, ἀντίτιμον ἐτήσιον τῆς Ἐπιθεωρήσεως ἀναμέν. ἑξάπαντος. — ΠΑΦΡΑΝ, Γ. Μ. Ἀντώνογλου, ἐπαύσαμεν στέλλοντας εἰς Μαρσοβάν φύλλον σας, τοῦ λοιποῦ θὰ τὸ λαμβάνετε ἐκ τοῦ δέματος τῶν στελλομένων φύλλον εἰς τὴν ἐν Πάφρᾳ Τρ. Ἀθηνῶν. — ΠΥΡΓΟΝ (Βουλγαρίας), Ἄβρ. Βενρεῦ, φύλλα αἰτούμενα στέλλομεν.

ΡΟΔΟΝ, Ι. Ἰωαννίδην, ταχυδρομικῶς ἀπαντῶμεν.

ΣΜΥΡΝΗΝ, Α. Κωνσταντινίδην, εὐχαριστοῦμεν πολὺ διὰ πληροφορίας. — ΣΥΜΗΝ, Μιχαήλ Ἰ. Ταϊφαλιδάκη, ἀπάντησιν ἐπιστολῆς σας λαμβάνετε, αἰτούμενα ἐστάλησαν, ἠξήσαμεν ἀριθμόν.

ΤΡΑΠΕΖΟΥΝΤΑ, Πρακτορεῖον Ἐφημερίδων, γράφομεν ταχυδρομικῶς — ΤΟΥΑΠΣΕ (Καυκάσου), Ν. Παρασκευάν, ὁ λόγος διὰ τὸν ὁποῖον δὲν σὰς ἀπηντήσαμεν, ἦτο ὅτι... οὐδὲν ἐκ τῶν προηγουμένων δελταρίων σας ἐλάβομεν σήμερον, ὅτε ἐλάβομεν τὸ τρίτον σας, καὶ σὰς ἀπαντῶμεν καὶ σὰς στέλλομεν τὸ φύλλον. — ΤΡΠΠΟΛΙΝ, Κ. Π' Μερκουρίου, φύλλα σας κρατοῦνται, διεύθυνσις ἡλλάγη.

ΦΑΤΣΑΝ, Ι. Χ' Τσακνρίδην, θὰ συμμορφωθῶμεν

ΧΗΡΚΑΚΙΟΪ, Π. Χ' Νικολάου, χαίρομεν μανθάνοντας τακτικὴν παραλαβὴν τῶν φύλλον μας. Ὅσον ἀφορᾷ τὰ ἐλλείποντα φύλλα, πολλὰ τούτων δὲν ἔχομεν καὶ ἡμεῖς ἂν ὁμοίως, ὡς μὰς γράφετε, θέλετε νὰ συμπληρώσητε τὸν τόμον μας, θὰ ἐνεργήσωμεν μεταξύ τῶν ἐνταῦθα ἐγγεγραμμένων ἂν ἔχωσιν. Ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει θὰ τ' ἀγοράσητε ὑπερτιμημένα. Γράψατέ μας ἂν θέλετε.

Matolin

Ἡ χρῆσις τοῦ σάπωνος ΡΕΞ εἶναι πολὺ εὐκόλος καὶ ἀπλουστάτη, δίδονται δὲ δωρεὰν εἰς τοὺς ἀγοραστὰς ὁδηγίαι χρῆσεως εἰς 7 γλώσσας.

Τιμὴ ὠρισμένη ἐν Κων/πόλει τὸ κυτίον (1 χιλιόγρ. καθ.) πρὸς 4 γρ.

Διὰ τὰς ἐπαρχίας προστίθενται τὰ ἔξοδα τῆς ἀποστολῆς.

ΖΗΤΟΥΝΤΑΙ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΟΙ.

Εἰς τοὺς πωλητὰς γίνεται ἀνόλογος ἐκπτώσις. Παραχωρεῖται μονοπώλιακὴ ἐξόδεισις εἰς τὰς ἐπαρχίας διὰ λ/σμόν τοῦ πωλητοῦ.

Γενικοὶ πράκτορες δι' ὅλην τὴν Τουρκίαν ἐν Κων/πόλει οἱ κ. κ. Δ. ΧΡΙΣΤΟΦΟΡΙΔΗΣ καὶ Α. ΣΙΚΙΑΡΟΓΛΟΥ.

Γραφεῖον καὶ κεντρικὴ ἀποθήκη ἐν Σταμπούλ, Βαλὸνκ Παζάρ, Νέβσεχιρ Χάν.

ΣΠΟΥΔΑΙΑ ΕΦΕΥΡΕΣΙΣ

Θέλετε νὰ πλύνετε τὰ ρούχα σας καθαρώτατα, εὐκολώτατα καὶ εὐθηνώτατα; Δὲν ἔχετε, εἴμη νὰ μεταχειρισθῆτε τὸν ἐν Λονδίῳ νεωστὶ ἐφευρεθέντα σάπωνα ΡΕΞ.

Ὁ σάπων ΡΕΞ ὀλιγοστεύει τὰ ἔξοδα, συντομεύει τὴν πλύσιν, δὲν καυράζει τὰς πλύστρας καὶ δὲν φθείρει καθόλου τὰ ρούχα.

Ὁ σάπων ΡΕΞ, ἀποδειχθεὶς ἐν ἀγγλικῷ διυλιστηρίῳ ἀπὸ ἀπληλαγμένους πάσης φθοροποιῆς ὕλης, ἐφοδιάσθη καὶ μὲ ἐπίσημον πιστοποιητικὸν τοῦ Κυβερνητικοῦ Χημείου.

Μὲ ὀλίγον ΡΕΞ δύνασθε περιφῆμα νὰ καθαρίσητε μαγειρικὰ σκευῆ, τάπητας, μουσαμάδες, μάρμαρα, ὑάλους παραθύρων, ὅλα ἐν γένει τὰ ὑάλινα καὶ ἀργυρᾷ σκευῆ καὶ σανίδια ἀκόμη.

Ἡ ἐφάπαξ χρῆσις τοῦ σάπωνος ΡΕΞ ἀρκεῖ ν' ἀποδείξῃ τὴν ἀλήθειαν τῶν γραφομένων μας.

